

УМ, ХАРАКТЕР И ЛИЧНОСТ
РЪКОВОДНИ ПРИНЦИПИ ЗА ДУШЕВНО (ПСИХИЧЕСКО, УМСТВЕНО) И
ДУХОВНО ЗДРАВЕ
ОТ ЕЛЕНА Г. ВАЙТ
книга трета

ПРЕДГОВОР

По времето на живота на Елена Г. Вайт (1827-1915 г.) психологията, науката, която се занимава с ума и неговите способности и функции, е била още в своето детство. И въпреки това, във всичките ѝ произведения, се очертава (възниква, изплува, появява си) една отличителна (характерна) психология, в която ясно са обрисувани (описани) ръководни принципи в тази наука и по отношение на умственото (душевното, психическото) здраве.

Целта на тази компилация е да се представят изявленията на Елена Г. Вайт в тази широка, важна и понякога противоречива област, събрани на едно място за по-удобно изучаване и изследване. Адвентистите от седмия ден и други, които са убедени, че Елена Г. Вайт е писала под влиянието на Божия Дух, съхраняват и високо ценят нейното ръководство (напътствия) в една толкова жизненоважна за човечеството област по време, когато различни школи на психологическата мисъл се различават една от друга и непрекъснато се променят.

Здравите възгледи на Елена Г. Вайт в областта на физиологията, храненето и възпитанието, както и в други области, вече са били доказани. Няма никакво изследване, че колкото повече напредват научните изследвания в психологията и в областта на умственото (душевното) здраве, толкова по-здраво ще бъде установена нейната репутация (име, известност, слава) за излагането (представянето) на здрави психологически принципи. Този труд, "Ум, характер и личност", ще снабди (ще даде на) посветеният адвентист с много отговори. Сигурни сме, че се разгръщат (се разкриват все повече), заетите тук позиции все повече и повече ще привличат (ще бъдат оценени) от всички сериозни читатели.

При тези обстоятелства появяването от време на време такива изрази като "видях", "беше ми показано", "бях наставена" са не само разбираеми, но и приветствани (приети с удоволствие) поради увереността, която дават, че описаните концепции произхождат от Този, Който е оформил човешкия ум.

При събирането на този материал в службите на "Наследството Вайт" ("Наследството на Елена Вайт") не е бил правен никакъв опит да се подбират пасажки, които подкрепят възгледи поддържани от различни автори в областта на възпитанието и психологията. Тук не са представени никакви предварително поддържани възгледи от компилаторите. По-скоро е било направено усилие да се позволи на Елена Вайт свободно да изложи своите възгледи. Това е било постигнато чрез черпене от обширния склад (запас) от нейните публикувани писания, съчинявани в продължение на шест десетилетия, така както са се появили в текущи или излезли от печат книги, брошури, хилядите ѝ периодични статии (статии в периодичния печат) и в нейните многобройни ръкописи и кореспонденция запазени в хранилището на "Наследството Вайт".

Голяма част от "Ум, характер и личност" представя общи ръководни принципи. Те са изпъстрени и допълнени с материали, излагащи практически увещания и съвети в средата (в рамката, в обстановката) на връзката (отношението) между учител и учаш, проповедник и мирянин, лекар и пациент или родител и дете.

В десетки случаи съветите са отправени към даден административен чиновник (служещ), проповедник, лекар, учител, издател, съпруг, домакиня или младеж и може при тяхното разкриване (при разкриването от тяхна страна) на обстоятелства и дадени съвети, да носят белега на случаи, които биха могли да станат само в миналото. Тук вниманието трябва да бъде отправено към включения в случая принцип.

Очевидно Елена Вайт не е писала като психолог. Тя не е употребявала специалната терминология, която се употребява в областта на психологията днес. Всъщност читателят трябва дори да се отнася към термините "психология", "френология", и пр. с разбиране. Компетентният читател обаче ще бъде дълбоко впечатлен от нейната необикновена проникателност по отношение принципите на психологията, което написаното в тези страници показва. Изявленията на Елена Г. Вайт по отношение различните аспекти на ума, неговото жизненоважно място в преживяването на човека (в човешкия живот), неговите потенциални възможности и факторите, които водят до оптималното му функциониране, събрани заедно в една логическа последователност, образуват едно висококачествено (превъзходно, отлично) допълнение към книгите на Елена Вайт, издадени посмъртно. Те ни помагат да разберем какво представлява човека, да разберем и неговото отношение и връзка към земната му околна среда, към Бога и към вселената.

Преди десет години, когато започваше работата върху тази компилация, се смяташе, че тя се отнася най-вече (ще окаже най-голямо внимание на) за изследващите особено сферата на умственото здраве. Затова бе възприето и едно подреждане, което прави изказванията (изявленията) й готови за употреба и на разположение на онези, които разглеждат (се занимават с) класифицираните области. Изследователят трябва да разбира, че макар да е правен опит да се избягва, доколкото е възможно, претрупаността или многословието, все пак няколко ключови изявления се повтарят в различни сфери, защото изучаващият би очаквал да ги намери там под различни подходящи заглавия.

Сега вече е ясно, че тази компилация е от жизненоважен интерес за всички адвентисти и за техните приятели, както и за всички нас, които сме включени в битката за ума.

Работата на компилаторите се е ограничавала до избирането на материалите, поставянето им в "онова, което изглежда че е" логическа последователност и даването на заглавията, включително и заглавията от страни, които въвеждат избраните текстове (предмети). Направен е опит да се включат всички важни изявления по представените предмети, излезли изпод перото на Елена Вайт през годините на нейната активна служба, давайки по този начин предимството да се подходи към дадена точка от различни ъгли и с представеното да се покрие възможния най-широк обхват. Но с това се появяват тук и там повторения на мисълта в общите основни линии, които случайният (повърхностният) читател може да намери до известна степен дразнещи. Внимателно изучаващият обаче ще приеме добре (ще приветства) всяка фраза, която допринася за изясняване на разисквания предмет. Така "Ум, характер и личност" има до известна степен енциклопедичен характер.

Достоверността на всеки цитат е потвърдена чрез посочване източникът, от който е взет

в материалите на Елена Вайт, правейки възможно в много случаи читателят да се обърне за по-голяма пълнота към първоначалния контекст, ако желае. За да се спести място, са използвани общоприетите съкращения на произведенията на Елена Вайт при забележките, посочващи източника. Ключ към тези съкращения е даден във въведителните страници. Във всички случаи е посочена датата на написването или публикуването за първи път на съответния материал. Първоначалните източници са дадени като главни препратки (забележки, посочвания, указания), а ако понастоящем са на разположение под формата на книги (в книжна форма), се явяват забележки (препратки) и за текущите издания. Препратките към "Библейски коментар на адвентистите от седмия ден" се отнасят за допълнителните изявления на Е. Г. Вайт, явяващи се в края на всеки от томовете на коментара или в том 7а от "Библейския коментар на адвентистите от седмия ден".

Ограниченото място не е позволило включването в настоящите два тома на някои свързани с предмета за ума теми като "лудост" и пр., за които читателят е отправен към "Обширен индекс на писанията на Елена Г. Вайт".

Настоящата компилация е била приготвена от служителите в службите на "Наследството на Елена Г. Вайт" под ръководството на Борда на попечителите (на управителите) оторизирани от Елена Вайт в нейното завещание. За разлика от повечето компилации на материали от Елена Г. Вайт, настоящият труд е бил издаден за първи път временно (във временна форма) под заглавието "Ръководни принципи за умствено (духовно, душевно) здраве", за класна проверка и за критическо четене от възпитатели, психолози и психиатри адвентисти. Желанието на ръководството на "Наследството Вайт" е било да се увери, че всички известни изявления свързани с представените теми са били намерени и взети предвид и че подреждането на материалите е приемливо. Благоприятният отзвук от употребата в класната стая и от други осигури мястото на този труд сред многото други посмъртни публикации и книги на Елена Г. Вайт. Тъй като се издава в две части, тя става част от популярната "Християнска домашна библиотека". В настоящата си форма тя представлява нещо като ревизиране на подбора на темите и подобряване на реда на тяхното появяване. Добавена е и глава озаглавена "Любов и секс (Любов и секс в човешките преживявания)". Редица добавки са закръглили някои глави, а някои съкращения са елиминирали ненужните повторения. Пагинацията продължава и в двата тома, а в края на книгата са добавени индекса на библейските текстове и индекса по теми.

За да може ясно проследената картина на великата борба между силите на доброто и злото за контрола (завладяването) на човешкия ум, да предупреди и просветли всички читатели и да осигури съвети и насоки за избирането на онова, което ще даде безопасно ръководство днес, а ще осигури и бъдещото наследство в един живот, който ще дойде, това е сериозната надежда на

Борда на попечителите на

"Наследството на Елена Г. Вайт" Вашингтон, Д.К.

22 март 1977 г.

Част IX

ВЪТРЕШНАТА ЗАВИСИМОСТ НА ТЯЛОТО И УМА

НЕОБХОДИМО Е ХАРМОНИЧНО ДЕЙСТВИЕ НА ЦЯЛАТА ЛИЧНОСТ

ТАЙНСТВЕНА ВЗАИМОВРЪЗКА. Между тялото и ума съществува тайнствена и удивителна взаимовръзка. Те си въздействат едно на друго. Как да се поддържа тялото в здравословно състояние, за да се разгърнат силите му, та всички части на живия организъм да действат съгласувано, това е първото нещо, което трябва да научим в нашия живот. Да се пренебрегва тялото означава да се пренебрегва умът. Божиите чедра не могат да прославят Бога с болнаво тяло или с неразвит ум.

Това е зависимо от съобразяването ни с установените от Бога закони. Хармонията на творението зависи от съвършеното съобразяване на всички живи същества, на всичко одушевено и неодушевено, със закона на Твореца. Бог е определил закони, които да управляват не само живите същества, но и всички процеси в природата. Всичко е под властта на определени закони, които не могат да бъдат пренебрегвани. Но докато цялата природа се управлява от природните закони, единствено човекът от всички, които обитават земята, е отговорен пред морален закон.

ХИЛЯДОСТРУННА АРФА. Не само привилегия, но и свещен дълг на всички е да разбират установените в техния организъм Божии закони... Когато по-добре разбират човешкото тяло..., ще се стремят да го доведат в подчинение на по-благородните сили на ума. Ще се отнасят към него като към удивителна структура, създадена от Вечния Дизайнер и поверена им, за да съхранят тази "хилядострунна арфа" в нейната хармония.

ВСИЧКИ ЧАСТИ НА ЕДНО СЪВЪРШЕНО ЦЯЛО. Всички ние сме представени като органите на едно тяло, съединени в Христос. Това тяло има различни части и една част не може да извършва съвсем същата служба, каквато извършва друга... Но въпреки това всички те са необходими за съвършеното цяло и действат в красива хармония. Ръцете имат своята служба, нозете - своята. Едното не може да каже на другото: "Ти си по-нисше от мене"; ръцете не могат да кажат на нозете: "Нямаме нужда от вас"; но всички са съединени в едно тяло, за да вършат своята специфична дейност. Ето защо трябва да бъдат еднакво зачитани, тъй като съдействат за удобството и ползността на съвършеното цяло.

ХАРМОНИЧНО РАЗВИТИЕ КАКТО НА УМСТВЕНИТЕ, ТАКА И НА МОРАЛНИТЕ СПОСОБНОСТИ. Развитие на ума е дълг, който имаме към себе си, към обществото и към Бога. Но никога не бива да използваме средства за култивирането на интелекта за сметка на моралния и духовния аспект на личността. Само чрез хармонично развитие на умствените и на моралните способности може да бъде постигнато най-висшето съвършенство и на двете.

ЛИПСАТА НА ХАРМОНИЧНО ДЕЙСТВИЕ ВОДИ КЪМ ЗАБОЛЯВАНЕ. Именно липсата на хармонично действие в човешкия организъм е, което предизвиква болестта. Въображението може да въздейства на другите органи на тялото до такава степен, че да ги увреди. Всички части на организма трябва да работят в съгласие. Всички - особено по-отдалечените от сърцето, - се нуждаят от свободен достъп на кръв. Крайниците имат важна роля и трябва да им се обръща необходимото внимание.

ЕДНА УВРЕДЕНА ФУНКЦИЯ НА ТЯЛОТО УВРЕЖДА ЦЕЛИЯ ОРГАНИЗЪМ. Ако една способност на тялото е оставена недоразвита или е в невъзможност да действа

правилно, това спъва осъществяването на Божието намерение за личността. Всички способности трябва да бъдат добре развити. Необходимо е да се полага грижа за всяка поотделно, защото всяка оказва влияние върху останалите и всички трябва да бъдат в единодействие, за да бъде умът правилно балансиран.

Ако един или два органа бъдат развивани и въвеждани постоянно в употреба, понеже децата ви избират да напрягат мозъка си в една насока за сметка на другите си умствени способности, те ще стигнат до зряла възраст с небалансиран ум и с нехармонично развит характер. Ще бъдат способни и силни в една насока, но до голяма степен - неефикасни в друга, не по-малко важна. Няма да бъдат компетентни хора. Тяхната недостатъчност ще се изявява и ще петни характера им.

Когато умовете на проповедници, учители и учащи са в постоянна активност чрез учене, а на тялото се позволява да бъде неактивно, нервите на емоционалността се претоварват, докато двигателните нерви остават бездейни. Тъй като функционират само умствените органи, те се претоварват, докато мускулите губят своята сила поради липса на активност. Мускулите не се товарят с физическа работа, защото подобно напрягане изглежда отегчително.

ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ СРЕЩУ ПРЕУМОРА. Помнете, че човек трябва да пази дадената му от Бога дарба на интелигентност, като поддържа организма си в хармонично действие. Необходима е ежедневна физическа активност, за да може човек да се радва на добро здраве. Не работата, но в прекалената работа без периоди на почивка поваля хората и поставя в опасност жизнените им сили. Онези, които се преуморяват, скоро стигат до състояние, при което работят по един безнадежден начин.

Работата, вършена за Господа, носи радост и кураж. Бог иска да внесем дух, живот и надежда в своята дейност. Хората на умствения труд трябва да обръщат дължимото внимание на всяка част от своя организъм, уравновесявайки натоварването му. Мъдро съчетани, физическата и умствената активност ще поддържат цялото тяло в добро състояние, приемливо за Бога...

Внасяйте в ежедневната си работа надежда, любезност, кураж и приятелски чувства. Не се претоварвайте. Много по-добре е да оставите нещо неизвършено от нещата, планирани за деня, отколкото да навредите на себе си, да се претоварите и да загубите куража и енергичността си, необходими за ангажиментите на следващия ден. Не нарушавайте днес природните закони, за да не губите силата си за следващия ден.

СЪВЕТ КЪМ ЧОВЕК, КОЙТО ПРЕУВЕЛИЧАВА В ГОВОРЕНЕТО СИ. От светлината, която Господ ми е дал, зная, че в теб се развива духовна деформация. Вместо да представяш безпогрешно правилните принципи и правилните навици, ти събираш за себе си мнения и принципи, които ще изключат и теб, и всички, които участват в същия дух, от небесните дворове. Умът ти се е деформирал от начина, по който се отнасяш към него. Умолявам те да се промениш решително! Внимавай да не преувеличаваш, защото този навик унищожава баланса на ума.

Тялото се нуждае от грижливо поддържане и развиване, за да бъде съхранено в здравословно състояние. Умът се нуждае от стриктно дисциплиниране, за да не се развие по неподходящ начин в дадена насока, а недостатъчно - в друга. Понеже тези чувствителни органи не се намират пред очите ти, не можеш да видиш вредата, която им нанасяш, нито колко много се нуждаят от регулиране. Не осъзнаваш щетите, които сам си причиняваш. Поддържаш нездравии теории и мозъкът ти е принуден да служи на тези теории.

Изключително погрешният начин, по който се отнасяш със своя ум, психика и нервна система, ги износва. Ти обаче не можеш да видиш какво правиш със себе си. Рано или късно твоите приятели ще забележат неблагоприятното развитие на мислите и

действията ти. Стомахът ти започва да свидетелства за действието на ума ти. Балансираният и добре дисциплиниран ум ще способства за промяна към добро и при органите на храносмилането.

ХАРМОНИЯТА ИЗПОЛЗВА ДОПЪЛВАНЕТО. Не е възможно всички хора да имат един и същи ум, нито да приемат едни и същи идеи. Човек обаче трябва да бъде от полза и за благословение на другите, та онова, което липсва на един, да бъде допълнено от друг. Ти имаш известни несъвършенства в характера и естествени предразположения, поради които би било от полза да се намираш в контакт с ум, който е различно организиран, за да можеш правилно да уравниш своя собствен. Вместо да надзираваш така стриктно, трябва да се съветваш със своята съпруга и двамата да стигате до заедно взети решения. Ти не насърчаваш независимите усилия на членовете на своето семейство. А ако дадените от тебе нареждания не бъдат изпълнени точно, твърде често им намираш грешки и ги третираш като хора, които не изпълняват дълга си.

НИЗКИТЕ СКЛОННОСТИ ТРЯБВА ДА БЪДАТ ПОСТАВЕНИ ПОД КОНТРОЛ. "Ние сме съработници на Бога"(1Кор.3:9). Човек изработва собственото си спасение със страх и трепет; но Бог е, Който действа у него както да желае, така и да върши Божиата добра воля. Бог дава на човека физически и умствени способности и сили. Никой не е ненужен. Никой не бива да бъде малтретиран, нито да се злоупотребява с него. Низките склонности трябва да бъдат поставени под контрола на по-висшите способности.

ЗДРАВО ТЯЛО И ЗДРАВ УМ. Животът на Даниил е типична илюстрация на онова, което представлява осветеният характер. Той е урок за всички и особено за младите. Прецизното съобразяване със строгите изисквания е от полза за здравето на тялото и ума.

За да се постигне най-висшият стандарт на морал и интелект, е необходимо да се търсят мъдрост и сила от Бога и да се съблюдава строго въздържание във всички навици на живота. В опитността на Даниил и неговите другари намираме пример за победата на принципа над изкушението да се угажда на апетита. Той показва, че чрез религиозния принцип младите хора могат да тържествуват над страстите на плътта и да останат верни на Божиите изисквания, дори това да им коства голяма жертва.

ЗДРАВНИТЕ ПРИНЦИПИ СПОСОБСТВАТ ЗА УСЪВЪРШЕНСТВАНЕТО НА ХАРАКТЕРА. Чистият и здравословен живот е крайно благоприятен за усъвършенстването на християнския характер, за развитието на силите на ума и тялото.

УМ, СУХОЖИЛИЕ И МУСКУЛИ ДА РАБОТЯТ ХАРМОНИЧНО. Чрез правилно използване на нашите сили и чрез духовното им налягане при възможната най-полезна употреба, чрез запазването на всеки орган в здравословно състояние, чрез съхраняването на всеки орган по такъв начин, че ум, сухожилие и мускули да работят хармонично, ние можем да извършим най-ценната служба за Бога.

ЩАСТИЕТО Е РЕЗУЛТАТ ОТ ХАРМОНИЧНОТО ДЕЙСТВИЕ НА ВСИЧКИ СПОСОБНОСТИ. Тези, които служат на Бога искрено и в истина, ще бъдат особен народ, различен от света и отделен от света. Храната им ще бъде приготвена така, че да не насърчава лакомията, нито да удовлетворява извратения вкус, но ще осигурява максимална физическа сила и в резултат - най-добро състояние на ума и психиката... Нашият небесен Баща ни е дарил с голямото благословение на здравната реформа, за да можем да Го прославяме чрез съобразяване с изискванията Му... Хармоничното и

здравословно действие на всички способности на тялото и ума имат за резултат щастие. Колкото по-възвишени и пречистени са способностите на човека, толкова по-чисто и неподправено е щастието му.

ВЛИЯНИЕТО НА РАДОСТТА. Божият народ има да учи много уроци. Божиите люде ще имат съвършен мир, ако умът им е насочен постоянно към Този, Който е твърде мъдър, за да се заблуди, и твърде добър, за да им направи зло. Те трябва да улавят отраженията на Божията усмивка и да я отразяват към другите. Необходимо е да виждат колко много слънчева светлина могат да внесат в живота на околните. Трябва да се намират по-близо до Христос - толкова близо, че да бъдат, подобно на малките дечица, в сладко и свещено единство с Него. Никога не бива да забравят, че когато получават съчувствие и любов от Бога, се намират под най-великия дълг да ги предават и на други. По този начин могат да упражняват влияние на радост, благославящо всички, с които имат допир, и да осветяват и техния път.

40

ТЯЛОТО ВЛИЯЕ ВЪРХУ УМА

ТЯСНАТА ВРЪЗКА МЕЖДУ УМ И ТЯЛО. Съществува много интимна връзка между ума и тялото и, за да се постигне по-висок стандарт на морал и интелект, трябва да се обърща внимание на законите, които управляват нашето физическо естество.

УМСТВЕНИТЕ УСИЛИЯ ИМАТ ОТНОШЕНИЕ КЪМ ФИЗИЧЕСКАТА СИЛА. Трябва да се стремим да запазим цялата сила на своите способности, за да изпълним работата, която стои пред нас. Всичко, което ощетява физическата ни сила, отслабва и умствените ни способности. Следователно всяка неблагоприятна за здравето практика трябва да бъде решително отхвърляна.

Великият апостол казва: "Поробвам тялото си и го държа в подчинение, да не би по някакъв начин, когато проповядвам на другите, аз самият да бъда отхвърлен." Не можем да поддържаме посвещението си на Бога и в същото време да навреждаме на здравето си чрез съзнателно угаждане на дори един греховен навик. Себеотрицанието е едно от условията не само Христос да приеме нашето служене, но и служенето ни да продължи. Сам Той е изявил по недвусмислен начин условията за ученичество: "Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си и вземе кръста си и Ме следва".

Въпреки това обаче мнозина, които наричат себе си християни, не желаят да проявяват себеотрицание дори и заради Христос. Колко често любовта ни към някое гибелно себеугаждане е по-силна от желанието да имат здрав ум в здраво тяло. Скъпоценни часове от благодатното време се прахосват и дарени от Бога средства се пропиляват, за да се угажда на очите и да се задоволява апетитът. Обичаят държи хиляди в робството на земните неща и на чувствените удоволствия. Мнозина са доброволни пленници - те не желаят по-добра участ.

СИЛАТА ДА СЕ РАЗГРАНИЧАВА МЕЖДУ ПРАВО И ПОГРЕШНО. Всичко, което намалява физическата сила, ощетява и ума и го прави по-малко способен да различава правото от погрешното.

ПРАКТИКУВАНЕТО НА ПОГРЕШНИ НАВИЦИ ИЗКРИВЯВА ПРЕДСТАВИТЕ.

Братко ____, ти се занимаваш със себе си. Погледът ти вижда много неща в деформиран вид. Изпитваш към хората подозрение, голямо недоверие и ревност и най-често предполагаш злото. Мислиш, че всичко цели да те погуби. Много от тези проблеми

водят началото си от самия тебе. Създадени са от самия теб да те предпазят от нараняване, докато всъщност са възможно най-далече от реалността и истината. Най-голямата вреда си нанасяш ти сам чрез погрешното си поведение.

Ти си най-големият враг на самия себе си. Погрешните ти навици смуцват кръвообращението ти и отправят кръвта към мозъка. И тогава виждаш всичко в погрешна светлина. Ти си бърз, импулсивен и не си развил у себе си себевладение. Твоята воля и начинът ти на действие ти изглеждат правилни. Но ако не видиш дефектите си и не изпереш "дрехата на характера си" в кръвта на Божия Агнец, със сигурност не ще успееш да получиш вечния живот. Обичаш теорията на истината, но не ѝ позволяваш да освети живота ти. Не внасяш в ежедневноето си поведение принципите на истината, която изповядваш.

ФИЗИЧЕСКИТЕ НАВИЦИ ЗАСЯГАТ МОЗЪКА. Мозъкът е крепостта на човека. Погрешните физически навици го увреждат и осуетяват постигането на това, което учениците желаят - добра умствена дисциплина. Ако младите хора не станат вещи в тази област и не се научат да се грижат така добре за тялото си, както и за ума, не ще бъдат ефективни ученици. Не ученето е главната причина за съсипването на умствените сили. Главната причина е неподходящата диета, нередовното хранене, липсата на физическа активност и лекомисленото пренебрегване на здравните закони. Когато правим всичко възможно, за да запазим здравето си, тогава можем с вяра да молим Бога да благослови усилията ни.

АП. ПЕТЪР И ВРЪЗКАТА УМ - ТЯЛО. Апостол Петър разбираше връзката между ума и тялото и издигаше гласа си в предупреждение към братята: "Възлюблени, умолявам ви като странници и пришелци да се въздържате от плътските страсти, които воюват срещу душата" (1Петрово 2:11). Мнозина считат този текст само за предупреждение срещу разпуснатостта. Но той има по-широко значение. Забранява всяко вредно угаждане на апетит или страст. Всеки извратен апетит става воюваща страст. Апетитът ни е даден с добра цел, а не за да бъде слуга на смъртта. Когато е извратен, той се превръща в "страст, която воюва срещу душата"*(Забележка под черта:*Виж следващата глава.).

ЗЛОУПОТРЕБАТА С ФИЗИЧЕСКИТЕ СИЛИ ИЗВАЖДА ОТ РАВНОВЕСИЕ НЕРВНАТА СИСТЕМА. Злоупотребата с физическите ни сили скъсява периода от време, през който животът ни може да бъде използван за слава на Бога. Прави ни негодни за делото, което Бог ни е възложил. Когато си позволяваме да формираме погрешни навици чрез стоене до късните часове и чрез чревоугодничество, ние полагаме основите на немощта. Когато занемаряваме физическата активност и прекалено напругаме ума си или тялото си, изваждаме от равновесие нервната система. Онези, които по този начин скъсяват живота си и правят себе си негодни за служене, пренебрегвайки природните закони, се провиняват в грабеж спрямо Бога. Но те ограбват и ближните си. Възможността да бъдат благословение на другите - точно работата, за която Бог ги е изпратил в този свят - е била пренебрегната чрез собствения им начин на действие. Те са направили себе си негодни да извършат дори онова, което за по-кратък период от време биха могли да постигнат. Господ ни счита за виновни, когато чрез вредните си навици лишаваме по този начин света от добро.

ЛЕНОСТТА ОТСЛАБВА МОЗЪЧНАТА СИЛА. Причината, поради която млади хора имат толкова малко умствена и физическа сила е, че вършат твърде малко в областта на полезната работа.

"Ето това е нечестиятостта на сестра ти Содом - гордост, изобилие от хляб и леност у нея и

нейните дъщери; нито укрепваше ръката на бедните и нуждаещите се. А бяха и надути и извършваха мерзост пред Мене, затова Аз ги отхвърлих" (Езекиил 16:49, 50).

ФИЗИЧЕСКИЯТ ТРУД РЕЛАКСИРА УМА. Целият организъм се нуждае от съживяващото влияние на движението на открито. Няколко часа физическа работа всеки ден ще подновяват телесната енергия и ще дават почивка и отпускане на ума.

БАНЯТА СЪЖИВЯВА ТЯЛОТО И УМА. Независимо дали някой е болен или е здрав, дишането ще става по-свободно и леко, ако човек по-често се къпе. Банята прави мускулите по-гъвкави, психиката и тялото са еднакво оживотворени, умът става по-светъл и всяка способност - по-жизнена.

ПОЧИВКАТА СРЕЩУ СТИМУЛАНТИТЕ. Погрешните физически навици вредят на мозъка и целият организъм се уврежда. Могат да се направят усилия да се придаде жизненост на уморената нервна система, като се вземат стимуланти, но това не решава проблема.

Ако не се направи решителна промяна, ако липсва интелигентно признаване на необходимостта от почивка за мозъка вместо стимуланти, човекът ще загуби контрол над себе си и ще безчести Божието дело.

МИРНА ПОЧИВКА ЗА УМА. Трябва да посвещаваме повече време за смирена, сериозна молитва към Бога за мъдрост как да довеждаме децата си при Бога, за духовна храна и съвети. Здравето на ума е зависимо от здравето на тялото. Като родители християни ние сме длъжни да възпитаваме у децата си правилно отношение към законите на живота.

В Христос те ще придобият сила и надежда и няма да бъдат смущавани от неспокойни копнежи за неща, които ще отклоняват ума, за да задоволяват сърцето. Те ще са намерили безценния бисер и умът им ще бъде в мирна почивка. Техните удоволствия ще са чисти, възвишени и с небесен характер. Няма да имат мъчителни мисли и угризения. Такива удоволствия не ще отслабват тялото, нито ще изтощават ума, но ще дават здраве и енергия и на двете...

Жителите на небето са свършени, защото волята Божия е тяхна радост и върховна наслада.

41

ДИЕТА И УМ

МОЗЪКЪТ ТРЯБВА ДА БЪДЕ ЗДРАВ. Мозъкът е органът и инструментът на ума, който управлява цялото тяло. За да могат другите части на организма да бъдат здрави, мозъкът трябва да бъде здрав. А за да бъде здрав мозъкът, трябва да е здрава кръвта. Ако чрез правилни навици на ядене и пиене кръвта се поддържа чиста, мозъкът ще се храни правилно.

ДОСТАВЯНЕ НА ЖИВОТ И СИЛА ЗА МОЗЪКА. Човешкият организъм представлява един чудесен механизъм, с който обаче може да се злоупотреби... Превръщането на храната в добра кръв е удивителен процес и всички човешки същества трябва да бъдат просветени по този въпрос...

Всеки орган на тялото приема храната си, за да поддържа в действие различните си части. Мозъкът трябва да бъде снабден със своя дял, костите - с техния. Великият майстор строител е на работа във всеки момент, за да снабдява всеки мускул и тъкан с

живот и сила - от мозъка до самите краища на пръстите на ръцете и краката.

РЕЗУЛТАТИТЕ ОТ ПРЕНЕБРЕГВАНЕТО НА ПРИРОДНИТЕ ЗАКОНИ. Бог е подарил на този народ голяма светлина, но ние не сме поставени в обсега на изкушението... Един инвалид - явно много съзнателен, но в същото време тесногърд и самомнителен - свободно изразява презрението си към законите на здравето и живота, които Божията милост ни е помогнала като народ да приемем. Той изисква храната му да бъде приготвена по начин, който да задоволява неговите нездравни желания. Вместо да седне на маса със здравословна и пълноценна храна, той е постоянен клиент на ресторанти, защото там може да угажда на апетита си без ограничения. Видимо, той е защитник на въздържанието, но не защитава неговите основни принципи. Иска облекчение, а отказва да го постигне с цената на себеотрицание. Този човек се покланя на олтара на своя извратен апетит. Той е идолопоклонник. Силите му, които - осветени и облагородени - биха били за прослава на Бога, са отслабени и Му отдават нищожно служене. Разстроените му нерви са един от резултатите от нарушаването на природните закони. Той е неефективен човек, на него не може да се разчита.

ТЯСНАТА ВРЪЗКА МЕЖДУ ХРАНЕНЕТО И УМА. Във връзка със заповедта на ап. Петър, че трябва да прибавяме "към въздържанието си - търпение", споменах [в едно изказване] за благословенията от здравната реформа и за предимствата, които могат да се постигнат чрез употребата на правилни комбинации от прости и питателни храни. Тясната връзка, която съществува между яденето и пиенето и състоянието на ума и нрава, беше темата на моето изказване. Не можем да си позволим да поддържаме лош нрав чрез погрешни навици на живот.

СЕБЕУГАЖДАНЕТО - НАЙ-ГОЛЯМАТА ПРИЧИНА ЗА УМСТВЕНА СЛАБОСТ. Угаждането на апетита е най-голямата причина за физическата и умствената немощ. То лежи в основата на слабостта, която наблюдаваме навсякъде.

УМЪТ - ОБЪРКАН ОТ НЕПРАВИЛНА ДИЕТА. Не е нужно за събота да си осигуряваме по-голямо изобилие или разнообразие от храни, отколкото през останалите дни. Напротив, храната трябва да бъде по-проста и да се яде по-малко, та умът да бъде чист и енергичен и да може да схваща духовните неща. Преяждането замъглява мозъка. Някои крайно скъпоценни думи могат да бъдат чути, а да не бъдат схванати, защото умът е замаян от неподходяща диета. Чрез преяждане в събота мнозина са направили за обезславяне на Бога много повече, отколкото предполагат.

САТАНА ДОБИВА ВЛАСТ НАД УМА ЧРЕЗ АПЕТИТА. Чрез апетита Сатана управлява ума и цялото същество. Хиляди, които днес биха били живи, са легнали в гроба като физически, психически и морални развалини, защото са пожертвали всичките си сили на угаждането на апетита.

ХРАНОСМИЛАТЕЛНИТЕ ОРГАНИ ИМАТ ПРЯКО ОТНОШЕНИЕ КЪМ ЩАСТИЕТО НА ЖИВОТА. Храносмилателните органи играят важна роля за щастието на нашия живот. Бог ни е дал разум, за да можем да разберем какво Той ни е определил да употребяваме като храна. Няма ли като здравомислещи мъже и жени да проучим дали нещата, които консумираме, ще са в съгласие помежду си или ще ни причиняват смущения? Хора, които имат "кисел стомах", много често имат и "кисел" нрав. Изглежда им, че е против тях всичко и те са склонни към свадливост и раздразнителност. Ако искаме да имаме мир в себе си, би трябвало да отдаваме много

по-голямо внимание на необходимостта да постигнем "мирен" стомах...

СИЛАТА НА УМА ЗАВИСИ ОТ ТЯЛОТО (СЪВЕТИ ДО ПИСАТЕЛИ И ПРОПОВЕДНИЦИ). Спазвайте принципите на здравната реформа и възпитавайте и другите на това. Здравето на ума до голяма степен зависи от здравето на тялото, а здравето на тялото е зависимо от начина, по който то се третира. Яжте само онази храна, която ще съхрани стомаха ви в максимално здравословно състояние. Необходимо ви е да усвоите много по-пълно науката за полагане на подходящи грижи за самите себе си, особено по отношение на диетата. Наредете работите си така, че да можете да се храните в определени часове. Трябва да полагате специални грижи в това отношение. Помнете, че да живее човек в истината - такава, каквато е в Исус, това изисква много самодисциплина.

НЕРЕДОВНИТЕ ЧАСОВЕ И ЛЕКОМИСЛЕНОТО НЕВНИМАНИЕ КЪМ ЗАКОНИТЕ НА ЗДРАВЕТО. Умът не се уморява толкова, нито се уврежда от прилежните занимания и от усилената дейност, колкото от приемането на неподходяща храна в неподходящо време и от лекомисленото отношение към здравните закони... Нередовните часове за хранене и сън изтощават силите на мозъка. Апостол Павел заявява, че този, който иска да има успех в постигането на по-добър стандарт на благочестие, трябва да проявява въздържан във всичко. Ядене, пиене, обличане - всичко това има пряко отношение към духовния напредък.

ПРЕТЪПКВАНЕТО НА СТОМАХА ОТСЛАБВА УМА. Трябва да се пазим от преяждане - дори и с най-здравословна храна. Организмът не може да оползотвори повече от онова, което се изисква за изграждането на различните органи на тялото и излишекът го задръства. Предполага се, че много учаци са съсипани от прекалено учене, докато всъщност истинската причина е преяждането. Когато се обръща подходящо внимание на здравните закони, съществува малка опасност от умствено претоварване. В много случаи тъй наречената "умствена недостатъчност" е плод на претъпкан стомах, който е изтощил и тялото, и ума.

СЕБЕУГАЖДАНЕТО ПРИТЪПЯВА ПО-БЛАГОРОДНИТЕ СПОСОБНОСТИ НА УМА. Чревоугодничеството, преяждането и лакомията, голямото разнообразие от храни, често пъти поемани на едно ядене, е достатъчно, за да създаде смущения и в стомаха, и в нрава. Затова Бог изисква от всяко човешко същество да Му съдейства по такъв начин, че никой да не излиза извън подходящите граници чрез преяждане или чрез приемане на неподходящи видове храни. Това себеугаждане засилва животинските склонности и притъпява по-благородните способности на ума. Цялото същество деградира и човекът става роб на апетита, глези и угажда на собствените си унижителни чувствени страсти.

ПРЕЯЖДАНЕТО ПРЕДИЗВИКВА ЗАБРАВЛИВОСТ И ЗАГУБА НА ПАМЕТТА (СЪВЕТ КЪМ ЕДИН ЛАКОМНИК). Когато си на масата, си истински чревоугодник. Това е една от най-големите причини за твоята забравливост и лоша памет. Казваш неща, които знаеш, че си казал, а след това се обръщаш на 180 градуса и твърдиш, че си говорил нещо по-различно. Знаеш това, но не го споменах, тъй като е сигурен резултат от преяждането. Каква полза би имало да говорим за това? То няма да излекува злото.

ПРЕЯЖДАНЕТО ПРИТЪПЯВА ЧУВСТВАТА. Невъздържанието в ядене, дори и при храни, подходящи и от най-добро качество, има изтощавашо влияние върху организма и ще притъпи по-деликатните и по-святи емоции. Строгото въздържание в ядене и пиене е изключително важно за запазването на здравето и на всички функции на тялото.

Навиците на строго въздържание, съчетани с добра активност и на мускулите, и на ума, ще запазят умствената и физическата енергия и ще дадат сила и издръжливост на онези, които са посветени на проповедническа, издателска и всякаква дейност, предполагаща заседнал начин на живот. Като народ, при цялото ни изповядване на здравната реформа, ние ядем твърде много. Угаждането на апетита е най-голямата причина за физическа и умствена слабост и лежи в основата на немощта, която е навсякъде.

ОГРАНИЧЕТЕ РАЗНООБРАЗИЕТО ОТ ХРАНИ. Трябва да полагаме грижа за храносмилателните органи и да не ги пресилваме чрез голямо разнообразие от храни. Този, който се тъпче с много видове храни на едно ядене, вреди на себе си. Много по-важно е да консумираме онова, което ни действа добре, отколкото да вкуваме всяко блюдо, поставяно пред нас. Няма врата в нашия стомах, през която да можем да надникнем и да видим какво става вътре. Затова трябва да използваме ума си и да разсъждаваме от причина към следствие. Ако се чувстваме износени и всичко ни изглежда "накриво", може би това е, защото понасяме последиците от голямото разнообразие на храни.

БОЖИЯТ ПЛАН ЗА НАС. Бог желае чрез строго въздържание да пазим ума си чист и остър, за да бъдем в състояние да разграничаваме между свещеното и обикновеното. Трябва да се стремим да разбираме удивителната наука за неподобното състрадание и благоволение на Бога. Тези, които ядат много и които ядат нездравословна храна, си създават трудности и правят себе си негодни за служене на Бога. Опасно е да се яде месо, защото животните страдат от прекалено много смъртоносни болести. Онези, които упорстват да ядат плътта на животни, жертват духовното в името на извратения апетит. Телата им се изпълват с болести.

УМСТВЕНАТА АКТИВНОСТ НАМАЛЯВА ОТ ТЕЖКАТА МЕСНА ДИЕТА. Интелектуалните, моралните и физическите сили се подкопават от постоянната употреба на месна храна. Яденето на месо уврежда организма, помрачава мозъка и притъпява усета за нравственост.

ОНОВА, КОЕТО ЯДЕМ, НАМАЛЯВА УМСТВЕНАТА АКТИВНОСТ. Съставени сме от това, което ядем, и яденето на много месо ще намали интелектуалните ни възможности. Учениците биха постигнали много повече в своето образование, ако никога не вкуваха месо. Когато животинската страна на човешкото естество се засили чрез яденето на месо, умствените способности намаляват пропорционално. Може да се постигне и да се поддържа по-успяващ религиозен живот, ако се изостави месото, защото тази диета стимулира към интензивна дейност страстите на похотта и отслабва моралността и духовността. "Плътта... [воюва] срещу духа и духът - срещу плътта"(Галатяни 5:17).

Голяма е необходимостта да насърчаваме и да култивираме чисти, целомъдрени мисли и да укрепваме моралните си способности, а не по-ниските и плътските сили. Господ ни помага да се събудим и освободим от угаждането на апетита!

ЯДЕНЕТО НА МЕСО И НРАВЪТ. Общо взето Господ не е снабдявал народа Си в пустинята с месо, защото е знаел, че употребата на тази храна ще донесе болест и неподчинение. За да смекчи предразположеността и да извика в активна дейност по-висшите сили на ума, Той е премахнал плътта на мъртви животни от храната им.

РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНСУМИРАНЕТО НА СВИНСКО. Не само физическото здраве се уврежда от консумирането на свинско месо. Засяга се и умът; а по-фините способности

биват притъпени от употребата на тази неподходяща храна.

ХРАНЕЩИЯТ СЕ НЕРАЗУМНО Е НЕГОДЕН ДА ДАВА СЪВЕТИ. Захарта не е добра за стомаха. Причинява ферментация, а това затруднява мозъка и прави нрава раздразнителен. Оказва се също, че две хранения дневно са по-добри от три за здравето на организма.

Колко е жалко, че толкова често, когато трябва да се упражнява най-голямо себеотрицание, стомахът бива претъпкан с много нездравословна храна, която застоява в него и се разлага. Бедствието на стомаха засяга мозъка. Хранещият се неразумно не съзнава, че прави себе си негоден да дава мъдри съвети, негоден да създава планове за най-добрия напредък на Божието дело. Но това е точно така. Той не може да различава духовните неща и на съвещанията, където трябва да каже "да" и "амин", казва не. Прави предложения, които са съвсем встрани от целта. Храната, която е изял, е притъпила мозъчната му сила.

Себеугаждането пречи на човека да свидетелства за истината. Благодарността, която отдаваме на Бога за Неговите благословения, е до голяма степен повлияна от храната, която поставяме в стомаха си. Угаждането на апетита е причината за борби, несъгласия, раздори и много други злини. Изговарят се необмислени думи и се извършват дела на нелюбезност, практикуват се нечестни неща и страстите се изявяват - всичко това, понеже мозъчните нерви са заболели поради злоупотребата със стомаха, в който се трупва много храна.

КАФЕТО ЗАСЯГА УМСТВЕНИТЕ И МОРАЛНИТЕ СИЛИ. Употребата на кафето е вредна. То временно възбужда ума,... но ефектът след това е изтощение, потиснатост, блокиране на психическите, моралните и физическите сили. Умът става омаломощен и ако чрез решителни усилия този навик не се преодолее, активността на мозъка ще намалее за постоянно.

НЕПРАВИЛНОТО ХРАНЕНЕ ВОДИ ДО НЕПРАВИЛНО МИСЛЕНЕ. На здравето на тялото трябва да се гледа като на много специален и важен фактор за израстването в благодатта и за придобиването на уравновесен характер. Ако за стомаха не се полагат подходящи грижи, ще се попречи на формирането на правилен и морален характер. Мозъкът и нервите са в тясна взаимна зависимост със стомаха. Погрешното хранене и пиене имат за резултат погрешно мислене и действие.

РАЗБИРАНЕТО И ВИСОКОТО ОЦЕНЯВАНЕ НА ИЗКУПЛЕНИЕТО - ПОМРАЧЕНИ. Когато имаме такъв начин на живот, който намалява умствените и физическите ни сили чрез ядене, пиене или поради който и да било от нашите навици, ние обезславяме Бога, защото Го ограбваме от служенето, което Му дължим. Докато угаждаме на апетита си за сметка на здравето и поддържаме навици, които намаляват жизнеността и умствената ни сила, не ще можем да схващаме правилно и да ценим високо изкуплението и вечните неща. Когато умът е помрачен и отчасти парализиран от болест, лесно биваме побеждавани от изкушенията на Сатана.

ТВЪРДЕ МНОГО МИСЛЕНЕ ЗА ХРАНА. Невъзможно е да се предприше чрез претегляне количеството храна, която трябва да изяждаме. Този начин на действие не е за препоръчване, защото така умът се съсредоточава към личното "аз". Яденето и пиенето изцяло поглъщат мисълта. Онези, които не правят от стомаха си свое божество, ще бъдат над апетита си. Ще приемат проста и питателна храна... Ще ядат бавно и ще сдъвкват храната цялостно. След ядене ще правят подходящи упражнения на чист въздух. Такива хора никога не е нужно да се тревожат за точните мерки или за прецизно

съставените количества.

Мнозина чувстват тежка отговорност по отношение количеството и качеството на храната и как да е най-питателна. Някои, особено диспептици, се безпокоят толкова много за менюто си, че не приемат достатъчно храна, която да поддържа организма им. Те нанасят голяма вреда на семействата си, с които живеят, и се боя, че са унищожили себе си за този живот.

ХРАНЕТЕ СЕ СПОРЕД НАЙ-ДОБРАТА СИ ПРЕЦЕНКА, СЛЕД ТОВА БЪДЕТЕ СПОКОЙНИ. Някои се безпокоят постоянно, да не би храната им, колкото проста и здравословна да е, да им навреди. На такива хора ще кажа: Не мислете, че храната ще ви навреди! Въобще не мислете за нея. Яжте според най-добрата си преценка. И когато сте помолили Господа да благослови храната ви за укрепване на вашето здраве, вярвайте, че молитвата ви е чута и бъдете спокойни.

ХОРА, КОИТО НЕ ПРОЯВЯВАТ ВЪЗДЪРЖАНИЕ, НЕ МОГАТ ДА БЪДАТ ТЪРПЕЛИВИ. Съществува изобилна информация по въпроса, защо има толкова много нервни жени по света, оплакващи се от диспепсия с всичките ѝ последици. Причината е довела до съответния резултат. Невъзможно е за невъздържаните личности да бъдат търпеливи. Те трябва най-напред да се реформират и да придобият здравословни навици, да се научат да живеят разумно и тогава няма да им бъде трудно да са търпеливи.

Мнозина, изглежда, не виждат връзките, чрез които умът поддържа тялото. Ако организмът е разстроен от неподходяща храна, мозъкът и нервите са засегнати. Тогава и най-малките неща дразнят хората, поразени по този начин. Дребните трудности за тях са високи колкото планини. Личности в такова състояние са негодни да възпитават децата си. Животът им ще бъде белязан с крайности - понякога всеотдайни, в други случаи строги, наказващи за дреболии, които не си заслужава и да се забележат.

ДИСПЕПСИЯТА ВОДИ ДО РАЗДРАЗНИТЕЛНОСТ. Диспептичният стомах винаги прави човека раздразнителен. "Киселият" стомах води до "кисел" нрав. Тялото трябва да бъде държано в подчинение, ако искаме да бъде храм на Светия Дух... Яжте умерено дори пълноценна храна. Практикувайте умерена физическа активност и ще почувствате, че животът ви ще придобие нов смисъл.

НЕЗДРАВΟΣЛОВНАТА ХРАНА ПРИТЪПЯВА СЪВЕСТИТА. По отношение на здравната реформа нашите хора отстъпват назад. Сатана вижда, че не може да притежава толкова голяма власт над ума, когато апетитът се държи под контрол и не му се угажда, и постоянно действа, за да води хората към чревоугодничество. Под влияние на нездравословната храна съвестта се притъпява, умът се помрачава и неговата чувствителност към впечатления бива нарушена...

Ще видят ли и ще почувстват ли нашите хора греха на извратения апетит? Ще преустановят ли всяко излишно себеугаждане и ще посветят ли спестените средства за разпространяване на истината?

ЕДНО ОПРЕДЕЛЕНИЕ ЗА УМЕРЕНОСТТА В ХРАНЕТО. Принципите ни на въздържание трябва да стигнат по-далече от само въздържанието от спиртни напитки. Употребата на стимулиращи и несмилаеми храни често е еднакво вредна за здравето, а в много случаи полага и основите на пиянството. Истинското въздържание ни кара да скъсаме изцяло с всичко вредно и да употребяваме разумно онова, което е здравословно. Малцина са, които разбират както трябва колко много общо имат навиците им на хранене с тяхното здраве, характер, полезност в този свят, а и за вечната

им участ. Апетитът трябва винаги да бъде държан в подчинение на морала и на разума. Тялото трябва да бъде слуга на ума, а не умът - на тялото.

ОТХВЪРЛЯНЕ НА КРАЙНОСТИТЕ. Онези, които разбират здравните закони и се ръководят от принципа, ще отхвърлят крайностите както в себеугаждането, така и в ограниченията. Тяхната диета ще е подбрана не само за задоволяване на апетита, но и за изграждане на тялото. Те ще се стремят да съхранят всяка своя сила и способност в най-доброто им състояние, годни за най-висша служба на Бога и на човека. Апетитът им ще е под контрола на разума и на съвестта. Такива хора ще бъдат възнаградени със здраве на тялото и ума. И макар да не налагат възгледите си на околните по оскърбителен начин, техният пример ще е силно свидетелство в полза на правилните принципи. Такива личности ще имат широко влияние за добро.

42

УМ И ЗДРАВЕ

УМЪТ УПРАВЛЯВА ЦЕЛИЯ ЧОВЕК. Умът контролира целия човек. Всички наши действия - добри или зли - имат произхода си в ума. Умът е, който се покланя на Бога и ни свързва с небесните реалности... Всички физически органи са слуги на ума, а нервите са пратениците, които предават неговите заповеди до всяка част на тялото... Хармоничното развитие на всички части - мозък, тъкани, кости и мускули - е необходимо за пълното и здравословно развитие и функциониране на целия организъм.

ЕЛЕКТРИЧЕСКАТА СИЛА ОЖИВОТВОРЯВА ЦЕЛИЯ ОРГАНИЗЪМ. Електрическата енергия на мозъка, поддържана от умствената активност, оживотворява целия организъм и по този начин представлява неопценима помощ в съпротивата срещу болестите.

МАЛЦИНА РАЗБИРАТ СИЛАТА НА УМА НАД ТЯЛОТО. Малцина разбират силата, с която умът въздейства върху тялото. Голяма част от болестите, които засягат човечеството, имат произхода си в ума и могат да бъдат излекувани единствено чрез възстановяването му до неговото здравословно състояние. Има много повече болни умствено хора, отколкото можем да си представим. Дефектите на емоционалността правят от много от тях диспептици, защото душевните смущения оказват парализиращо влияние...

ЖЕРТВИ НА БОЛНО ВЪОБРАЖЕНИЕ. Умът се нуждае от контрол, защото оказва мощно влияние върху здравето. Въображението често подвежда, когато му се поддадем, и нанася тежки форми на заболявания...

Сезонът, от който тези болни най-много се боят, е зимата. Зима е наистина, и то не само навън, но и в душите на хората, принудени да живеят в същата къща и да спят в същата стая заедно с тях. Тези жертви на болното въображение затварят себе си вътре, здраво залостват и прозорците, защото въздухът влияел зле на техните дробове и на техните глави. Въображението е нещо активно. Те очакват да настинат и наистина настиват. Никакви основания не могат да ги накарат да повярват, че не разбират правилно нещата. Не си ли е доказано вече, спорят те.

Вярно е, че са доказали едната страна на въпроса - чрез упорито налагане на собственото си вярване и поведение те наистина настиват и от най-малкото нещо. Нежни като бебета, те не могат да понесат нищо. И въпреки това продължават да живеят по този начин и да затварят прозорците и вратите, да висят над печката и да се

наслаждават на своето окаяноство. Те със сигурност не са доказали, че поведението им ги прави по-здрави! То увеличава техните трудности. Защо такива хора не позволят на разума да повлияе на тяхната преценка и да установи контрол над въображението им? Защо сега не опитат и обратното и по разсъдлив начин да започнат да правят упражнения на открито извън дома?

УМЪТ МОЖЕ ДА ПРЕЧИ НА КРЪВООБРАЩЕНИЕТО (СЪВЕТ КЪМ ЕДНА БОЯЗЛИВА ДУША). Ако в ума ти е останало впечатлението (и трайно е заседнало в него), че една баня ще ти навреди, това впечатление се предава на всички нерви на тялото. Нервите контролират кръвообращението. Затова чрез впечатленията на ума достъпът на кръв до кръвоносните ти съдове бива ограничен и добрите резултати от банята са изгубени. Всичко това става, защото на кръвта се пречи от ума и волята да потече свободно и да стигне до повърхността, за да стимулира, да възбужда и да подпомага кръвообращението.

Например ти имаш впечатлението, че едно къпане ще те простуди. Мозъкът изпраща това съобщение по нервите в тялото и кръвоносните съдове, държани в подчинение на волята, не могат да извършат своята работа и да причинят необходимата реакция след банята.

РЕЗУЛТАТИТЕ ОТ БОЛНОТО ВЪОБРАЖЕНИЕ (СЪВЕТ ДО ЕДНА МЛАДА ЖЕНА).

Ти имаш болно въображение. Смяташ, че си болна, но това е повече въображение, отколкото реалност. Не си честна към себе си... Изглеждаш като личност без гръбнак. Ти се осланияш на другите, но е погрешно една жена да заема такава позиция в присъствието на другите. Ако само би могла да помислиш така, ти би могла да ходиш, да седиш изправена както мнозина други.

Състоянието на ума ти води до леност и до страх от физическа активност, докато именно упражненията биха се оказали едно от най-големите средства за твоето оздравяване. Ти никога няма да се възстановиш, ако не отстраниш това отпуснато, мечтателно състояние на ума и не се пробудиш, за да **НАПРАВИШ НЕЩО**: да работиш, докато трае денят. Върши, както и проявявай въображение и планирай. Отклони ума си от романтични проекти. Смесваш с религията си романтичната и любовната сантименталност, която не възвишава, но само унижава. И засегнатата си не само ти. Твоят пример вреди с влиянието си и на околните.

ЗДРАВЕТО ПОЖЕРТВАНО ПРЕД ЧУВСТВАТА. (СЪВЕТ КЪМ ЖЕНА СЪС СИЛНА ВОЛЯ). Мила ____, ти имаш болно въображение. Ти обезславяш Бога, като позволяваш на чувствата си да имат пълен контрол над твоя разум и преценка. Имаш силна воля, която кара ума ти да въздейства върху тялото ти, да дезорганизира кръвообращението и да създава натрупване на кръв в някои органи. Жертваш здравето пред чувствата.

УМСТВЕНА БОЛЕСТ - РЕЗУЛТАТ НА НЕОСВЕТЕН ЕЗИК (СЪВЕТИ КЪМ СЪПРУГАТА НА ОТГОВОРЕН АДМИНИСТРАТОР). Сестра ____ бе така обременена от скръб, че загуби разума си. Аз питам кой в деня на съда ще бъде държан отговорен за отклоняването от този ум на светлината, която би трябвало да свети днес? Кой ще бъде отговорен в Божия ден за причинения ѝ дистрес и за психичното ѝ изтощение, довело до болест? Тя страда месеци наред и съпругът ѝ - заедно с нея. А сега бедната жена е вече мъртва, оставила две сирачета. И всичко това - поради делото, извършено от неосветени езици.

ПРЕТОВАРВАНЕТО НА УМА УВРЕЖДА ЗДРАВЕТО. Братята са вложили средства в патентни права и в други предприятия; и са подбудили интереса на други хора, които не

биха понесли трудностите и грижите на такъв бизнес. Техните смутени и объркани умове сериозно въздействат на вече болните им тела. И ето, те се поддават на униние, което нараства до отчаяние. Губят цялото доверие в себе си и смятат, че Бог ги е изоставил; не смеят да вярват, че Той ще бъде милостив към тях.

УМСТВЕНАТА АКТИВНОСТ СЪЗДАВА ЗДРАВЕ. Бог иска Неговите упълномощени служители да бъдат добри проповедници, а за да стане това, трябва да бъдат прилежни ученици... Навиците на прилежност, на твърда подкрепа отгоре - това ще ги квалифицира за техния пост като проповедници на Христовото евангелие. Умствената активност ще им даде здраве и това е по-добро от един муден, безреден, необучен ум. Мнозина стават безполезни като проповедници с напредването на възрастта... Ако бяха разработвали и развивали своя ум, щяха да бъдат плодородни и в късна възраст.

ЕЛЕКТРИЧЕСКАТА СИЛА НА МОЗЪКА СЕ СЪПРОТИВЛЯВА НА БОЛЕСТТА. Мозъкът на човек, който мисли, работи твърде усилено. Често умствените сили се използват доста разточително. А има и друга категория хора, чиято най-висша цел в живота е физическият труд. Хората от втората категория не упражняват ума си. Техните мускули действат активно, но мозъкът им е ограбван от интелектуална сила - точно както мозъкът на хората на умствения труд работи усилено, докато тялото е ограбвано от сила и енергия поради занемареното упражняване на мускулите... Тяхното влияние за добро е малко в сравнение с онова, което биха могли да постигнат, ако използваша мозъка си, колкото мускулите си. Тази група хора много по-лесно бива атакувана от болести: организъмът се витализира чрез електрическата сила на мозъка, за да се съпротивлява на болестта.

НЕДОВОЛСТВОТО И РОПТАНИЕТО ПРОВОКИРАТ ЗАБОЛЯВАНЕ. Нещо, което докарва болест и на тялото, и на ума при почти всички, е чувството на недоволство и роптанията. Такива хора нямат Бога, нямат надеждата, която стига чак "отвътре завесата" и която е котва за душата - сигурна и здрава. Всички, които изповядват тази надежда, ще очистват себе си, както е Бог чист. Такива хора са защитени от неспокойни копнежи, оплаквания и недоволства. Те не се взират постоянно в злото, нито се занимават с "взети назаем" трудности. Виждаме мнозина обаче, които преживяват предварително време на трудности. Цялото им бъдеще е маркирано с безпокойство. Сякаш за тях няма утеха, но постоянен страх и очакване на някакво ужасно зло.

БЕЗПОКОЙСТВОТО КАТО ДУШЕВНА НАГЛАСА Е ГИБЕЛНО ЗА ЗДРАВЕТО (СЪВЕТ КЪМ ЕДНА ПРИТЕСНЕНА ЖЕНА). Господ те обича и се грижи за тебе и макар съпругът ти да не е винаги до теб, все пак ти имаш отлична среда точно там, където е домът ти. Не поддържай ума си в неспокойно състояние, защото това е гибелно за твоето здраве. Трябва да разбереш, че никой не е в състояние да успокои ума ти, освен лично ти.

Веднага си готова да гледаш на обезкуражителната страна на нещата. Това е слабост в характера ти. Ощетява живота ти и придава тъжен оттенък на живота и на твоя съпруг. Размишляваш твърде много. Каквото можеш да направиш, за да отклониш ума си от собственото "аз", в каквото и да било направление или занимание, направи го. Трябва да оцениш великия Дар за нашия свят - Исус Христос - и можеш да очакваш много мир, утеха и любов. Упражнявай се в това, за да бъде умът ти в съвършен мир. Всеки вярващ трябва да бъде облечен в праведността на Христос и тази праведност говори по-добри неща от кръвта на Авел.

НЕСПОСОБНОСТ ДА СЕ РАЗСЪЖДАВА РАЗУМНО. Един учащ може да посвети

всичките си сили за придобиване на знания. Но ако няма знание за Бога, ако не е послушен на законите, които управляват собственото му тяло, ще погуби себе си. Лошите навици погубват силата на собственото достойнство; унищожават самоконтрола. Човекът Не може да разсъждава правилно дори върху въпроси, които го засягат най-дълбоко. Той е неспокоен и безразсъден в начина, по който третира ума и тялото си. Чрез небрежността си да култивира у себе си правилни принципи той се погубва както за този живот, така и за бъдещия.

ЕГОЦЕНТРИЧНОСТТА - ПРЕЧКА ЗА ВЪЗСТАНОВЯВАНЕТО. Една от най-сигурните пречки за възстановяването на болните е да съсредоточават вниманието си върху самите себе си. Много болни смятат, че всеки трябва да им предлага внимание и помощ, докато онова, от което действително се нуждаят, е да отклонят своето внимание от себе си и да се грижат за другите.

ОТКЛОНЯВАНЕ НА УМА ОТ СОБСТВЕНОТО "АЗ". Физическата активност подпомага храносмилането. Да се излезе на открито след ядене, като се държи главата изправена, раменете - опънати назад, и да се направят леки упражнения, това ще бъде от голяма полза. Умът ще бъде отклонен от собственото "аз" към красотата на природата. Колкото по-малко се привлича вниманието към стомаха след ядене, толкова по-добре. Ако сте в постоянен страх, че храната ще ви навреди, най-сигурно е, че тя наистина ще ви навреди. Забравете собственото "аз" и мислете за нещо насърчително и радостно...

ВЪРШЕНОТО НА ДОБРО ОСВОБОЖДАВА ПОЛОЖИТЕЛНИТЕ СИЛИ.

Удоволствието от вършенето на добро съживява ума и вибрира по цялото тяло. Докато лицата на благотворителните хора сияят от радост и изражението им говори за моралната им извисеност, себелюбивите и стиснатите са потиснати, депресивни и мрачни личности. Моралните им дефекти се виждат по лицата им.

ЧУВСТВОТО ЗА СИГУРНОСТ ПОДОБРЯВА ЗДРАВЕТО. Когато хората, отдавали се някога на погрешни навици и на греховни практики, се покорят на силата на Божията истина и започнат да я прилагат от сърце, тя ще съживи моралните им сили, които са били сякаш парализирани. Получателят придобива по-силно и по-ясно разбиране за нещата от времето, преди да закрепи душата си върху Вечната канара. Даже и физическото му здраве се подобрява от съзнанието за неговата сигурност в Христос. Специалното Божие благословение, почиващо над получателя, е само по себе си здраве и сила.

УСПОКОЯВАЩИТЕ РЕЗУЛТАТИ НА ПОДХОДЯЩИ РАБОТНИ УСЛОВИЯ(СЪВЕТ КЪМ ЕДИН ПРЕТОВАРЕН АДМИНИСТРАТОР). Не е моя работа да ти излагам определен модел на работа. Но ти трябва да работиш, ако е възможно, на място, където умът ти ще бъде в равновесие, където ще можеш да бъдеш спокоен и в мир, където няма да бъдеш питан постоянно за много неща. Не е добре за тебе да носиш толкова много отговорности. Умът ти не бива да бъде претоварван. Това ще ти нанесе голяма вреда. Когато върху тебе бъдат поставени твърде много затруднения, кръвта нахлува в главата ти и дава път на интензивността на чувствата. Това поставя в опасност здравето ти. Ако е възможно, намери си място, където ще имаш малко причини да се безпокоиш за работата на другите... Ако носиш върху себе си отговорности, в които са включени големи интереси, притеснението, което идва в резултат от планирането на много неща, няма да лежи върху тебе и това ще бъде само за твоя полза и за най-голямо добро по отношение на интересите на Божието дело.

Онези, които поставят върху себе си отговорността за най-разнообразни задължения, изискващи крайно внимателно управление, допускат грешка. Умът има нужда от спокойствие. Трябва да извършваш работа, която няма да въвежда стрес в нервната ти система. Необходимо е да поддържаш в съзнанието си страха Божи според библейския стандарт и да напредваш постоянно, да не би да се окажеш по какъвто да било начин негоден за делото, което Бог ти е поверил.

СПОКОЙНИЯТ УМ Е ПЪТ КЪМ ЗДРАВЕ. Съзнанието за вършене на правото е най-доброто лекарство за болните тяло и ум. Специалното Божие благословение, почиващо на получателя, е здраве и сила. Личност, чийто ум е спокоен и удовлетворен в Бога, върви в пътя на здравето. Да имаш съзнанието, че окото на Господа е над теб и че ушите Му чуват твоите молитви, е наистина удовлетворяващо. Да знаем, че имаме един неотлъчен и винаги верен Приятел, на Когото можем да поверим всичките тайни на душата си, е привилегия, която думи не могат да изразят.

ЛЮБОВТА, НАДЕЖДАТА И РАДОСТТА СА ЖИЗНЕНО ВАЖНИ ЗА ЗДРАВЕТО. За да има човек съвършено здраве, сърцето му трябва да е изпълнено с надежда, любов и радост.

ХРИСТОС Е ОТГОВОРЪТ. Мнозина страдат далеч повече от болести на душата, отколкото от болести на тялото, и не ще намерят облекчение, докато не дойдат при Христос - Извора на живота. Тогава оплакванията от безпокойство, самота и неудовлетворение скоро ще престанат. Удовлетворяващата радост ще придаде жизнена сила на ума и здраве и витална енергия на тялото.

43

УМ И ДУХОВНО ЗДРАВЕ

ПЛОДЪТ НА ДУХОВНИЯ ЖИВОТ. Духовният живот дава на своя притежател онова, към което целият свят се стреми, но което не може да се постигне без пълно предаване на Бога.

ТЯЛО, УМ И ДУША СЕ ОБЛАГОДЕТЕЛСТВАТ ОТ ОБЩУВАНЕТО С БОГА. В познанието за Бога намира своя израз всяко истинско познание и всяко реално развитие. Накъдето и да се обърнем - към физическия, психическия или духовния аспект на живота; накъдето и да погледнем вън от поражението на греха, се разкрива именно това познание. Която и област да изследваме с истинската цел да стигнем до истината, биваме доведени в допир с невидим и мощен Разум, Който работи във и чрез всичко. Умът на човека бива доведен в общение с Божия ум - ограниченият и смъртният ум с Безпределния. Последицата от такова общуване е далеч по-мощна от всяка оценка за тялото, ума и душата.

ЛЮБОВТА КЪМ БОГА Е ЖИЗНЕНО ВАЖНА ЗА ЗДРАВЕТО. Бог е великият Пазител на човешкия организъм. В грижата си за нашите тела ние трябва да Му съдействаме. Любовта към Него е жизнено важна за живота и за здравето.

ЗДРАВЕТО НА ТЯЛОТО Е ВАЖНО ЗА ЗДРАВЕТО НА ДУШАТА. Бог желае да бъде признат за Автор на нашето съществуване. Не трябва да се отнасяме леко с живота, който

Той ни е дарил. Безразсъдството в навиците, засягащи физическото ни състояние, рефлектира в безразсъдство по отношение на морала, характера и нравствеността. Към здравето на тялото трябва да се отнасяме като към изключително важен фактор за напредъка на растежа ни в благодат и за постигането на добре уравновесен характер.

ДОБРИТЕ ДЕЛА СТИМУЛИРАТ ЗДРАВЕТО. Добрите дела са двойно благословение - облагодетелстват както дарителя, така и получателя на доброто. Съзнанието, че вършим добро е едно от най-ефективните лекарства за болни тела и умове. Когато умът е свободен и щастлив поради чувството за добре извършен дълг и има у себе си удовлетворението от факта, че човек носи щастие на другите, радостното и въздигащо влияние придава нов живот на цялото му същество.

РЕЛИГИОЗНОСТТА Е В ХАРМОНИЯ СЪС ЗДРАВНИТЕ ЗАКОНИ. Онези, които ходят в пътя на мъдростта, на светостта и на мира, разбират, "че благочестието е полезно за всички неща, имайки обещанието на сегашния и бъдещия живот"(1Тимотей 4:8). Те са будни за насладата от истинските удоволствия на живота и не са смущавани от празни съжаления за зле прекарани часове, нито от мрачни предчувствия, както е най-често при светските хора, когато им липсват възбудителни забавления. Благочестието не се противопоставя на здравните закони, но е в съгласие с тях. Страхът от Господа е основата на всяко реално благополучие.

ПОСТОЯННА БОРБА СРЕЩУ НЕЗДРАВОТО ВЪОБРАЖЕНИЕ. Нека всеки, който желае да бъде участник в Божието естество, да оцени факта, че трябва да избягва покварата и похотта на света. Душата трябва сериозно и постоянно да се бори срещу нездравите въображения на ума. Необходима е твърда съпротива срещу изкушението към грях и в мисъл, и в действие. Душата трябва да бъде запазена от всяко опетняване чрез вяра в Този, Който е способен да ни запази от падение.

Нужно ни е да размишляваме върху Писанията, да мислим трезво и откровено за нещата, които имат отношение към вечното ни спасение. Безпределната милост и любов на Исус и жертвата, направена заради нас, предизвикват най-сериозно и тържествено размишление. Трябва да занимаваме мислите си с характера на нашия мил Изкупител и Застъпник, да се стремим да схванем значението на спасителния план, да размишляваме върху мисията на Този, Който дойде да спаси народа Си от греховете му. Чрез постоянно мисъл върху небесните теми вярата и любовта ни ще стават по-силни.

УВРЕЖДАНЕТО НА ЗДРАВЕТО ОТСЛАБВА И МОРАЛНИТЕ СИЛИ. Всичко, което уврежда здравето, не само намалява физическата сила, но е в състояние да отслаби и умствените, и моралните способности.

Тъй като умът и душата намират израз чрез тялото, както умствената, така и духовната сила са до голяма степен зависими от физическата сила и активност. Всичко, което укрепва физическото здраве, укрепва, развива и придава сила на ума, а характера прави добре уравновесен.

ТЯЛОТО - ЖИЗНЕНА СРЕДА НА УМА И ДУШАТА. Тялото е най-важната жизнена среда, в която умът и душата се развиват, за да изградят характера. Затова и

противникът на душите насочва изкушенията си, за да отслаби физическите сили и да ги накара да деградират. Успехът му в това отношение означава предаване на цялото човешко същество на злото. Ако не се намират под властта на по-висша сила, склонностите на физическото естество със сигурност довеждат до гибел и смърт. Тялото трябва да бъде държано в подчинение на по-висшите сили на човешкото същество. Необходимо е страстите да са контролирани от волята, която от своя страна да е под контрола на Бога. Царстващата сила на разума, осветена от Божествена благодат, трябва да владее живота.

Умствената сила, телесната издръжливост и времетраенето на живота зависят от неизменни закони. Съобразявайки се с тези закони, човек може да стане победител над самия себе си, над собствените си склонности, над "силите и властите" - "управници на мрака в този свят", и на "духовното нечестие в поднебесната" (Ефесяни 6:12).

ЖИЗНЕНАТА ЕНЕРГИЯ - ПРЕДАДЕНА НА УМА ЧРЕЗ МОЗЪКА. Господ иска умът ни да е чист и изострен, способен да прозре смисъла в Неговото слово и в служенето на Бога; иска да изпълняваме волята Му, зависими от Неговата благодат и внасяйки в делото Му чиста съвест и чувство на благодарност. Този вид радост подпомага кръвообращението. Тялото се снабдява с жизнена енергия чрез мозъка. Следователно мозъкът никога не бива да бъде притъпяван чрез употребата на наркотици или възбудан чрез стимуланти. Мозък, кости, мускули - всичко трябва да бъде в хармонично действие, та човешкият организъм, да работи като добре регулиран механизъм. Всяка част да действа съгласувано с останалите, а не една да бъде претоварвана.

ЛОШОТО ХРАНОСМИЛАНЕ ПРАВИ РЕЛИГИОЗНИЯ ЖИВОТ НЕСИГУРЕН.

Принципите на здравната реформа трябва да бъдат въведени в живота на всеки християнин. Мъже и жени, които не зачитат тези принципи, не могат да предложат на Бога чисто и животворно посвещение; защото диспептичният стомах или ленивият черен дроб правят религиозния живот изпълнен с несигурност.

Яденето на плът от мъртви животни има вредни последици върху духовността. Когато месото е основният вид храна, по-висшите способности биват победени от по-низшите страсти. Тези неща са оскърбление за Бога и са причина за упадък в духовния живот.

ПРАВЕНЕТО НА ДОБРО Е НАЙ-ЦЕЛЕБНОТО ЛЕКАРСТВО. Съзнанието, че се върши добро е най-целебното лекарство за заболелите тяло и ум. Специалното Божие благословение, почиващо върху получателя, е здраве и сила. Личност, чиито ум е спокоен и удовлетворен в Бога, е в пътя към здравето...

Има хора, които не чувстват, че е техен религиозен дълг да дисциплинират ума си, за да може той се занимава с оптимистични теми и да отразява по-скоро светлина, отколкото мрак и отчаяние. Тази категория умове са заети или с търсене на удоволствия, на леки разговори, смях и шегуване и са постоянно обкръжени от атмосфера на забавление; или са депресирани. Смятат се за хора с големи изпитания и душевни конфликти, които според тях само малцина някога са преживявали или пък могат да разберат. Такива личности може да изповядват християнството, но мамят собствените си души. Те не притежават истината.

ДА РАБОТИМ КАКТО ЗА ДУШАТА, ТАКА И ЗА ТЯЛОТО. Нашите медицински работници трябва да правят всичко според силите си, за да лекуват и болестите на тялото, и болестите на ума. Трябва да бдят, да работят и да се молят, принасяйки духовна и физическа полза на онези, на които служат. Лекарят, който е истински служител на Бога, има да върши крайно важна работа в някои от нашите санаториуми за всяко страдащо човешко същество, с което е влязъл в контакт. Той не трябва да губи никаква възможност да открие Христос пред душите - Великия лекар на тялото и ума. Всеки лекар трябва да бъде способен работник в многостранното Христово дело. Интересът към духовните неща не бива да намалява, иначе силата, с която умът се отправя към Великия лекар, ще бъде отклонена.

ЛЕКАРЯТ, КОЙТО БОРАВИ С ОБЪРКАНИ УМОВЕ И СЪРЦА. Лекарят се нуждае от нещо повече от човешка мъдрост и сила, за да знае как да послужи в многото сложни случаи на заболяване на ума и сърцето, с които се налага да се справя. Ако пренебрегва силата на Божията благодат, той не може да помогне на болния, но ще утежни трудността. Ако се държи твърдо за Бога, ще бъде в състояние да помогне на болния, объркан ум и да посочи на пациентите си Христос, и да ги научи да носят всичките си грижи и смущения при Великия бременосец.

ХРИСТОС ПРОСВЕЩАВА УМА. Лекарят никога не бива да прави така, че пациентите му да отправят вниманието си върху него. Той трябва да им помага да се хванат с треперещата ръка на вярата за протегнатата десница на Спасителя. Тогава умът ще бъде просветлен от сиянието, излъчващо се от Светлината на света.

ИСТИНАТА ИМА УСПОКОЯВАЩА СИЛА. Успокояващата сила на чистата истина - видяна, живяна и поддържана във всичките ѝ сфери - е от такава стойност за страдащи и болни хора, каквато език не може да изрази. Винаги представяйте пред болния съчувствието и нежността на Христос и пробуждайте съвестта му към доверие в Неговата сила да облекчава страданията. Помогнете Му да вярва на Великия лекар - тогава сте спечелили душа, а често и един живот.

ИСТИНСКАТА РЕЛИГИЯ ПОДПОМАГА ВЪЗСТАНОВЯВАНЕТО НА ЗДРАВЕТО (ДУМИ, ОТПРАВЕНИ КЪМ ГОСТИТЕ НА САНАТОРИУМА, ПРИСЪСТВАЩИ НА МЕСТНО ЦЪРКОВНО БОГОСЛУЖЕНИЕ). Христос е нашият Велик лекар. Много мъже и жени идват в този медицински санаториум [санаториума "Сейнт Хелена"] с надеждата да получат лечение, което ще продължи живота им. За да дойдат тук, те преодоляват редица трудности.

Защо всеки, който идва в санаториума за физическа помощ, не дойде при Христос и за духовна помощ? Защо вие, братко мой, сестро моя, не се хванете за надеждата, че ако приемете Христос, Той ще добави Своето благословение към средствата за възстановяването на вашето здраве? Защо ви липсва вяра, че Той ще съдейства на вашите усилия да оздравеете, понеже иска да сте добре? Иска да имате бистър ум, за да можете да схващате вечните реалности; да имате здрави тела и мускули, за да можете да прославяте Неговото име, като използвате силите си за Негова служба.

СЪВЕТ КЪМ ЧОВЕК, СКЛОНЕН КЪМ МЕЛАНХОЛИЯ. Твой дълг е да воюваш срещу потискащите мисли и чувството на меланхолия в същата степен, в каквато е дългът ти да се молиш. Твой дълг е да се противопоставяш на средствата на неприятеля, да държиш здраво юздите на езика си, а също и на мислите си. От всички случаи в живота си, когато се нуждаеш от повече благодат, най-важно е да я имаш, когато чувствителните и възпалени храносмилателни органи трябва да работят, а ти си обезпокоен и уморен. Но да бъдеш постоянно раздразнен и да дразниш и другите чрез вечно намиране на грешки и мрачност е все едно да кълнеш. Тези пристъпи на храносмилане са цяло изпитание, но дръж здраво юздите на езика си да не ругаеш най-добрите си приятели, нито враговете си.

УВЕРЕНОСТ В БОЖИЕТО ОДОБРЕНИЕ. Увереността ти в Божието одобрение ще подобри физическото ти здраве. То укрепва душата срещу съмнения, обърканост и излишна скръб, които тъй често изпиват жизнените сили и предизвикват нервни заболявания при повечето лабилни и депресивни характери. Господ се е заклел в Своето непогрешимо Слово, че очите Му ще бъдат към праведните и ухото Му ще слуша техните молитви.

ВРЪЗКАТА МЕЖДУ ГРЯХ И БОЛЕСТ. Съществува определена от Бога връзка между грях и болест. Никой лекар не може да практикува професията си дори и месец и да не види това илюстрирано от действителността. Той може да игнорира този факт; умът му може да е толкова зает с други въпроси, че да не му отдаде внимание. Но ако е наблюдателен и честен, не може да не признае, че грехът и болестта са в такава зависимост един от друг, каквато причината и следствието й. Лекарят трябва бързо да забелязва този факт и да действа в съответствие с него.

Когато е спечелил доверието на болните чрез облекчаване на техните страдания и ги е върнал от ръба на гроба, той може да ги научи, че болестта е резултат и следствие на греха и че врагът на човешките души е, който се стреми да ги подмами към унищожаване на здравето и душата действително. Лекарят може да насочи умовете им към необходимостта от себеотрицание и съобразяване със законите на живота и здравето. Особено у младите той може да всади правилните принципи.

Бог обича Своите творения със силна и нежна любов. Той е установил природните закони. Те не са произволни изисквания. Всяко "не прави" - било във физическия, било в моралния закон - съдържа или предполага едно обещание. Ако се съобразим с него, благословение ще придружава нашите стъпки; ако не - резултатът е опасност и нещастие. Законите на Бога са предназначени да довеждат хората по-близо до Него. Той ще ги спаси от злините и ще ги води към добро - ако желаят да бъдат водени. Но никога не ще употреби сила. Ние не можем да схванем Божиите планове, но трябва да Му се доверяваме и да вграждаме вярата си в своите дела.

ЕВАНГЕЛИЕТО Е ЛЕК ЗА БОЛЕСТИТЕ, ПОРОДЕНИ ОТ ГРЕХА. Когато евангелието бъде прието в неговата чистота и сила, то е лек за болестите, породени от греха. Слънцето на правдата изгрява "с изцеление в крилете си" (Малахия 4:2). Не всичко, което този свят дарява, може да излекува съкрушеното сърце или да даде душевен мир,

или да облекчи грижите, или да премахне болестите. Слава, гений, талант - всички те са безсилни да зарадват скръбното сърце и да възстановят пропиления живот. Божият живот в душата е единствената надежда за човека.

НЕБЕТО Е ЗДРАВЕ. Възгледът, поддържан от някои хора, че духовността била гибелна за здравето, е софистика на Сатана. Религията на Библията не е гибелна за здравето, нито за тялото или за психиката. Влиянието на Божия Дух е най-добрият лек за болестта. Небето е здравето! И колкото по-дълбоко бъдат осъзнати небесните реалности и влияния, толкова по-сигурно ще бъде възстановяването на вярващия болен. Истинските принципи на християнството отварят пред всеки човек източник на неограничено щастие. Религията е постоянен извор, от който християнинът може да черпи на воля, без никога да го изчерпи.

РЕЛИГИЯТА Е ИСТИНСКАТА ЛЕЧЕБНА НАУКА. Религията е принцип на сърцето, а не магическа пръчка или някакъв трик на ума. Гледай единствено на Исус. Той е твоята, както и на съпруга ти, единствена надежда за спечелването на вечен живот. Това е истинската наука за лекуване на тялото и душата. Умът не бива да бъде съсредоточен върху което да било човешко същество, но единствено върху Бога

ЛЮБОВТА КЪМ ИЗКУПИТЕЛЯ ИЗЧИСТВА ЗАРАЗАТА. Умът е помрачен от треската на чувствата. Мислите се нуждаят от очистване. Какво ли биха били мъже и жени, ако осъзнаваха, че лечението на тялото е толкова тясно свързано със силата и чистотата на сърцето.

Истинският християнин придобива духовен опит, който донася святост. Той е без петно от вина върху съвестта и без дори сянка от поквара върху душата. Духовността на Божия закон с неговите ограничаващи принципи е внесена в живота му. Светлината на истината озарява мисленето му. Пламък на съвършена любов към Спасителя очиства заразата, която се е вмъкнала като преграда между душата му и Бога. Божията воля е станала негова воля - чиста, възвишена, фина и осветена. Изражението му разкрива небесната светлина. Тялото му е подходящ храм за Светия Дух. Святост украсява характера му. Бог може да общува с него, защото и душа, и тяло са в хармония с Всевишния.

ХРИСТОВАТА ЛЮБОВ - ОЖИВОТВОРЯВАЩА СИЛА. Любовта, която Христос пръска в цялото същество на човека е оживотворяваща сила. Всяка негова част - мозъкът, сърцето, нервите - бива докосната от тази сила с изцеление. Чрез нея се пробуждат за действие най-висшите способности на организма. Тя освобождава душата от вината и скръбта, от безпокойството и грижите, които смазват силите на живота. С нея идват ведрост, спокойствие и самообладание. Тя всажда в душата радост, която нищо земно не може да унищожи - радост в Светия Дух, носеща живот, щастие, мир.

Част 10
ДУШЕВНО ЗДРАВЕ

ЗАКОНИ, УПРАВЛЯВАЩИ УМА

ЧОВЕКЪТ Е СЪТВОРЕН СЪС СЪВЪРШЕНО БАЛАНСИРАН УМ. Господ сътвори човека съвършен: със съвършено уравновесен ум, със съвършени размери и сила на всичките органи. Адам беше съвършеният човек. Всяко качество на ума му бе пропорционално развито, всяко притежаваше определена роля и все пак всички те зависеха едно от друго в пълното си и правилно функциониране.

ТВОРЕЦЪТ Е ПРОМИСЛИЛ ЗАКОНИТЕ НА УМА. Този, Който е сътворил ума и е промислил неговите закони, се е погрижил и за развитието му в съгласие с тях.

ВЕЛИКИТЕ БОЖИИ ЗАКОНИ. Съществуват велики закони, които управляват природния свят. Духовните неща се управляват от също толкова велики и сигурни принципи. Средствата за постигането на определена цел трябва да бъдат използвани, ако искаме да бъдат постигнати желаните резултати. Господ е определил за всеки човек неговата роля според способностите му. Хората трябва да бъдат квалифицирани да посрещат чрез образование и практика всеки непредвиден случай, който може да възникне. Нужно е и мъдро планиране човекът да попадне в подходящата за него сфера, за да може да придобие опит, който ще го направи годен да носи отговорностите на живота.

ПРЕСТЪПВАНЕТО НА ПРИРОДНИТЕ ЗАКОНИ Е ГРЯХ. Постоянното престъпване на природните закони е всъщност постоянно престъпване на Божия закон. Тежестта на страданията и болките на живота днес, които виждаме навсякъде, множеството деформации, немощи, болести и слабоумие, заливащи света, го правят не онова, което би могъл да бъде и за което Бог го е предназначил, а истински лазарет. Съвременните поколения са много отслабнали в умствено, морално и физическо отношение. Всичкото това окаяноство се е натрупвало от поколение на поколение, защото падналият в грях човек нарушава Божия закон. Грехове от най-голям размер се вършат поради поддаването на извратения апетит.

ПРЕСТЪПВАНЕТО НА БОЖИЯТА ВОЛЯ НАРУШАВА ХАРМОНИЯТА. Същата сила, която поддържа природата, действа и в човека. Същите велики закони, които управляват както звездите, така и атома, контролират и човешкия организъм. Законите на човешкото тяло, които управляват действието на сърцето и регулират потока на живота, са законите на мощния Разум, управляващ душата. От Него произлиза целият живот. Само в хармония с Него може да се открие истинската сфера на действие. За всички неща в неговото творение условието е едно и също - живот, поддържан чрез приемането на живот от Бога; живот в хармония с волята на Твореца. Да се престъпва Божият закон - физически, психически или морален - това означава човек да излезе вън от хармонията на Вселената, да въведе несъгласие, анархия, гибел.

ПРИЧИНАТА СЪС СИГУРНОСТ ВОДИ ПОСЛЕДИЦИТЕ. Чрез Божиите природни закони последицата следва причината с неизменна сигурност. Жетвата свидетелства за сеитбата. Тук не се толерира никаква преструвка, неискреност, измама. Хората могат да мамят своите ближни и да получават похвали и награди за работа, която не са извършили. Но в природата няма никаква измама. На неверния земеделец жетвата поставя осъдителна присъда. В най-висшия смисъл на думата това е вярно и за духовното царство.

Дяволът успява във външния вид, не в реалността. Детето, което бяга от училище или не изпълнява задълженията си; младежът, който е ленив в учението, чиновникът или работникът, които не служат на интересите на своя работодател; човекът, в която да било професия или бизнес, който не е верен спрямо най-висшите си отговорности, може да се ласкае, че докато грехът му е скрит, печели предимство. Но не е така! Той мами себе си! Жетвата на живота е характерът и той е, който определя участието както за този живот, така и за бъдещия.

СИЛАТА НА САМОИЗМАМАТА. Силата на самоизмамата в човешкия ум е чудовищна!

УМЪТ ИМА СИЛАТА ДА ПРАВИ РАЗЛИКА. Човешкият ум е надарен със силата да разграничава между право и погрешно. Божието намерение е хората да не бъдат измамвани, т. е. да не решават, водени от импулс, но от тежестта на доказателствата, като внимателно сравняват библейския текст с друг библейски текст. Ако евреите, обременени с предразсъдъци, бяха сравнявали пророчествата с фактите от живота на Исус Христос, щяха да схванат красивата хармония в делата и служенето на скромния Галилеянин.

ДИСЦИПЛИНИРАНИЯТ УМ УВЕЛИЧАВА СИЛИТЕ НА ПАМЕТА. Навиците на небрежност и нехайство трябва да бъдат решително победени. Мнозина мислят, че е достатъчно извинение и за най-големите грешки да помолят за прошка. Но не притежават ли и те както другите сила на разума? В такъв случай е необходимо да дисциплинират ума си, за да могат да помнят. Грех е да се забравя, грех е човек да бъде небрежен и нехаен. Ако допуснеш забравянето и небрежността да станат за теб навик, можеш да забравиш и да занемариш и спасението на собствената си душа и накрая да откриеш, че не си готов за Божието царство.

УМЪТ СЕ ПРИСПОСОБЯВА КЪМ ПОЗНАТИТЕ ИЗМЕРЕНИЯ. Закон на мисленето е то да се стеснява или разширява според измеренията на нещата, които са му близки и познати. Умствените способности със сигурност ще станат ограничени и ще загубят способността си да схващат дълбоките значения на Божието слово, ако не се впрегнат енергично и постоянно в изследване на истината.

УМЪТ СЕ ПРИСПОСОБЯВА КЪМ ОНОВА, С КОЕТО СЕ ЗАНИМАВА. Закон на човешката психика е умът постепенно да се приспособи към темите, с които е обучен да се занимава. Ако това са само обикновени неща, той скоро ще западне и ще отслабне. Ако от него никога не се изисква да се занимава с други проблеми, след известно време почти ще загуби силата си да се развива.

Като образователна и възпитателна сила Библията е без съперник. В Божието слово умът намира теми за най-дълбоки размисли и за най-възвишени стремежи. Священото писание е най-поучителната история, която човеци притежават. Тя е излязла свежа от Източника на вечната истина. Божията ръка е пазила чистотата ѝ през всички векове... Тук са разкрити великите проблеми на дълга и съдбата. Завесата, която отделя видимия от невидимия свят, е вдигната и човекът вижда борбата между силите на доброто и злото още от навлизането на греха на земята до последното тържество на правдата и истината. И всичко е разкриване на Божия характер. Чрез почтителното размишление върху истините, представени в Неговото слово, умът на изучаващия влиза в контакт с Безпределния Ум. Такова изучаване не само ще придаде финес и благородство на характера, но не може да не разшири и съживи умствените сили.

ЧРЕЗ ГЛЕДАНЕ НИЕ СЕ ПРОМЕНЯМЕ. Закон както на умственото, така и на духовното естество е, че чрез гледане ние се променяме. Умът постепенно се приспособява към темите, с които му е позволено да се занимава. Той е пропит от онова, което е свикнал да обича и да почита. Човек никога не ще се издигне по-високо от своя стандарт за чистота, доброта или истина. Ако собственото му "аз" е най-висшият му идеал, никога не ще може да постигне нещо по-възвишено. Напротив, по-скоро постоянно ще потъва все по-ниско и по-ниско. Единствено Божията благодат има силата да възвиси човека. Оставен на себе си, той неизбежно ще слиза все по-надолу.

ЗАКОНЪТ НА ЗАМЕНЯНЕ ЖЕЛАНИЕТО. Голяма вреда се нанася чрез липсата на твърдост и решителност. Познавам родители, които казват: "Не можеш да имаш това или това", а след това се размекуват, мислейки, че може би са били твърде строги, и дават на децата си точно нещата, които преди са им отказали. По този начин им нанасят вреда за цял живот. Законите на психиката - това са закони, които не трябва да бъдат пренебрегвани. Когато нещо желано бъде отказано, това трябва да бъде така напълно, че да не остане никаква надежда за връщане. Тогава умът скоро престава да копнее за него и се насочва към други неща. Ако обаче съществува и най-малката надежда за постигане на желаното, ще се правят и усилия да бъде получено.

УБЕЖДЕНИЯТА ТЪРСЯТ ВЪНШЕН ИЗРАЗ. Божия закон е, че който вярва в истината, каквато е в Исус Христос, ще го изяви и външно. Идеите и убежденията на личността търсят външен израз. Всеки, който подхранва неверие и скептицизъм, който си дава правото да съди делото на Светия Дух, ще прояви и външно духа, който го владее. Естеството на неверие, безбожие и съпротива на Божията благодат прави така, че да бъде почувствано и чуто. Умът, мотивиран от тези принципи, винаги се стреми да спечели място и да придобие привърженици. Всички, които живеят на страната на отстъпничеството, ще бъдат пропити от неговия дух и ще споделят с други своите мисли и резултатите от собствените си търсения и чувства, движители техните действия; защото не е лесна работа човек да потисне принципите, в съгласие с които живее.

ВЪНШНИЯТ ИЗРАЗ УКРЕПВА МИСЛИТЕ И ЧУВСТВОТА. Природен закон е, че нашите мисли и чувства се насърчават и укрепват, когато им даваме външен израз. Макар думите винаги да изразяват мисли, също така е вярно, че мислите следват думите. Ако повече даваме външен израз на своята вяра, повече ще се радваме на благословенията, които знаем, че имаме от великата милост и любов Божии. Ще имаме повече вяра и по-голяма радост. Никакъв език не може да изрази, ничий смъртен ум не може да схване благословието, което идва в резултат на оценяване добротата и любовта на Бога. Даже тук, на земята, ние можем да имаме радост като никога непресъхващ извор, защото ще бъдем напоявани от потоците, изтичащи от Божия престол.

УМЪТ ПРИТЕЖАВА СИЛАТА ДА ИЗБИРА. Бог ни е дал силата на избора; от нас зависи да го упражняваме. Ние не можем да променим сърцата си, не можем да контролираме мислите си, импулсите, подбудите и действията си. Не можем да направим себе си чисти и годни за Божия служба. Но можем да ИЗБЕРЕМ да служим на Бога, можем да Му отдадем волята си. Тогава Той ще действа в нас и да желаем, и да постъпваме според Неговата добра воля. По този начин цялото ни естество ще бъде доведено под властта на Христос.

Изкусителят никога не може да ни принуди да вършим зло. Не може да владее човешкия ум, ако той не се подчини на неговата власт. Волята трябва да се съгласи, вярата трябва да се пусне от Христос, преди Сатана да може да упражни силата си над

нас. Всяко греховно желание обаче, което подхранваме, му позволява да спечели почва. Всяко нещо, в което не успяваме да отговорим на Божия стандарт, е отворена врата, през която той може да влезе, за да ни изкушава и да ни погуби. А всеки неуспех или поражение от наша страна му дава случай да безчести Христос.

ЧОВЕК Е СВОБОДНО МОРАЛНО СЪЩЕСТВО. За да подтикне към бунт падналата човешка раса, той [Сатана] сега представя Бога като несправедлив с факта, че е разрешил човекът да престъпи закона Му. "Защо - казва майсторът изкушител - след като Бог е знаел какъв ще бъде резултатът, е позволил на човека да бъде поставен на изпитание, да съгреша и по този начин да си докара окаянство и смърт?"...

Има хиляди днес, които като ехо повтарят същото бунтовно роптание срещу Бога. Те не виждат, че да ги лиши Бог от свободата им на избор, това би означавало да бъдат ограбени от правата и свободата си на разумни същества и да бъдат третирани само като автомати. Божието намерение не е да насилва волята. Човекът е бил създаден като свободно морално същество. Като жителите на всички други светове, и той е трябвало да бъде подложен на изпита за послушание. Но никога не е бил поставян в такава позиция, че поддаването на злото да е било въпрос на необходимост. Никакво изкушение или изпитание не е било позволено да му се случи, на което той да не е бил в състояние да устои. Бог го е снабдил с толкова достатъчна сила, че човекът никога да не може да бъде поразен в борбата със Сатана.

НАСТОЯЩЕТО ЗАСЯГА БЪДЕЩИТЕ РЕШЕНИЯ. Цялото ви бъдеще ще бъде повлияно за добро или за зло от пътя, който сега избирате.

ПРЕДИМСТВАТА НА ВЪЗПИТАВАНЕТО В САМОСТОЯТЕЛНОСТ. Божието намерение никога не е било човешки ум да бъде поставен под пълния контрол на друг ум... Онези, които си поставят за цел така да помагат на своите ученици да виждат и да чувстват, че в тях самите лежи силата да станат мъже и жени, ръководени от твърди принципи, годни за всяко положение в живота, са най-полезните и трайно успяващите учители. За повърхностния наблюдател тяхната работа може да не показва най-добрите предимства и трудът им да не бъдат оценен така високо, както на онези учители, които държат ума и волята на учениците си със силата на абсолютна власт. Но бъдещият живот на учениците ще покаже резултатите на този по-добър начин на възпитание.

НЕКОНТРОЛИРАНИЯТ УМ СТАВА СЛАБ. Умствените сили трябва да бъдат развивани до предела на възможностите им. Трябва да бъдат укрепвани и облагородявани от обитаващите в тях духовни истини. Ако на ума се позволи да броди почти постоянно из маловажни неща и да се занимава с обикновените въпроси на ежедневието, в съгласие с един от управляващите го неизменни закони, той ще остане слаб и повърхностен и ще му липсва духовна сила.

ПРЕДРАЗСЪДЪКЪТ ПОСТАВЯ ПРЕПЯТСТВИЯ НА ПРОСВЕТЛЕНИЕТО. Онези, които позволяват на предразсъдъка да поставя прегради в ума им срещу приемането на истината, не могат да получат Божественото просветление. Да, когато се представи една идея от Писанието, мнозина не питат тя в съгласие ли е с Божието слово? Но - кой я защитава. И ако тя не идва точно от източника, който би ги задоволил, не я приемат. Дотолкова изцяло са доволни от собствените си идеи, че не желаят да приемат доказателства от Писанието с желание да се учат. Отказват да се поинтересуват единствено поради своите предразсъдъци.

ЩАСТИЕТО ЗАВИСИ ОТ СЪВЪРШЕНОТО СЪГЛАСИЕ С БОЖИИТЕ ЗАКОНИ. Тъй

като законът на любовта е в основата на Божието управление, щастието на всички сътворени същества зависи от съвършеното им съгласие с неговите велики принципи на правда. Бог желае от всичките Си творения служене от любов - почит, която извира от интелигентно оценяване на Неговия характер. Той не намира удоволствие в принудителната вярност и на всички дава свобода на волята, за да могат да Му отдават доброволно служене.

45

ИНДИВИДУАЛНОСТТА Е СИЛА. Всяко човешко същество, сътворено по образ Божи, е надарено със сила, сродна с тази на Твореца - лична индивидуалност, сила да мисли и да действа. Хората, у които тази сила е развита, умеят да носят отговорности; те са лидери в различни начинания и влияят върху характерите на околните.

ВСЕКИ ИМА УНИКАЛНА ИНДИВИДУАЛНОСТ. Евангелието се занимава с различни индивидуалности. Всяко човешко същество има да спаси или да изгуби душата си. Всеки има отделна индивидуалност, ясно разграничена от всички други. Всеки трябва да бъде убеден сам за себе си, обърнат и покаян сам за себе си. Нужно му е сам да приеме истината, да се покае, да повярва и да се покори на Божията мъдрост. Трябва сам да упражнява волята си. Никой не може да извърши тази работа заради друг. Никой не може да прелее индивидуалността си в индивидуалността на друг. Всеки трябва да се посвети на Бога чрез собствено действие и тайната на благочестието.

ЕДИНСТВО В РАЗЛИЧИЕТО. Божият план е да има единство в различията. Няма човек, който може да бъде критерии за всички. Поверените ни различни отговорности са пропорционални на различните ни способности. Ясно бях наставена, че Бог е надарил хората с различни степени на способности и след това ги е поставил там, където могат да вършат работата, за която са годни. Всеки работник трябва да отдава на своите съработници уважението, което желае да бъде проявено спрямо него самия.

УМЪТ НА ХОРАТА СЕ РАЗЛИЧАВА. Защо се нуждаем от един Матей, от един Марк, от Лука, Йоан, Павел и от всички онези други писатели, които са свидетелствали за живота на Спасителя по време на Неговата земна служба? Защо не само един от учениците да беше написал пълен доклад и по този начин да ни е дал един свързан разказ за живота и делото на Христос?

Евангелията се различават и все пак информацията в тях прелива в хармонично цяло. Един писател изтъква неща, които друг не представя. Ако тези неща са съществени, защо всички писатели не ги споменават? Защото умовете на хората се различават и те не схващат нещата точно по един и същи начин. Някои истини привличат много по-силно ума на една категория личности, отколкото на други; някои въпроси им изглеждат много по-важни, отколкото други. Същият принцип се прилага и за говорителите. Някои говорители се спират надълго върху проблеми, които други отминават набързо или изобщо не споменават. По този начин истината може да се представи много по-ясно от няколко души, отколкото от един.

ИНДИВИДУАЛНОСТТА НЕ ТРЯБВА ДА БЪДЕ УНИЩОЖАВАНА. Господ не желае нашата индивидуалност да бъде унищожавана. Неговото намерение е да няма и двама души, съвършено еднакви по вкус и предразположения. Всички имат черти, характерни единствено за тях, и те не трябва да бъдат потискани, но да бъдат развивани, оформяни и усъвършенствани по подобие на Христос. Господ отправя естествените склонности и способности, които ни е дал, в полезни канали за усъвършенстването им. Те се развиват, когато човекът признава факта, че всичките му сили са дар от Бога и че трябва

да бъдат употребявани не за себелюбиви цели, но за прослава на Бога и за доброто на ближния.

ВСЯКО ДЕТЕ ТРЯБВА ДА ИМА СВОЯ ИНДИВИДУАЛНОСТ. Някои деца са възпитавани така, че подобно на животните нямат никаква собствена воля, индивидуалността им се загубва в индивидуалността на техните родители или учители... Но, доколкото е възможно, всяко дете трябва да бъде научено на увереност в себе си. Чрез извикване в действие на различните му способности то ще се научи къде е силно и какви са неговите слаби страни. Мъдрият наставник ще обръща специално внимание и ще развива по-слабите му черти, за да може детето да формира уравновесен и хармоничен характер.

БРАКЪТ НЕ УНИЩОЖАВА ИНДИВИДУАЛНОСТТА. Нито съпругът, нито съпругата трябва да се опитват да упражняват произволна власт един над друг. Не се опитвайте да принуждавате другия да се подчинява на вашите желания. Не можете да правите това и да задържите любовта му. Бъдете любезни, търпеливи, дълготърпеливи и учтиви, уважавайте го. Чрез Божията благодат можете да успеете да се направите един-друг щастливи, както сте обещали във вашата брачна клетва.

СЪПРУГЪТ И СЪПРУГАТА ДА ЗАПАЗЯТ ИНДИВИДУАЛНОСТТА СИ (СЪВЕТ КЪМ НОВОБРАЧНИ). Във вашата доживотна връзка чувствата ви трябва да съдействат за взаимното ви щастие. Всеки трябва да служи за щастието на другия. Това е Божията воля за вас.

Но макар че трябва да се съедините в едно, никой от вас не трябва да губи своята индивидуалност в другия. Бог е Собственикът на вашата индивидуалност. Него трябва да питате кое е право, кое е погрешно; как най-добре да реализирате целта на своето съществуване? "Не знаете ли, че не сте свои си? Защото сте с цена купени. Затова прославете Бога с тялото и духа си, които са Божии" (1Коринтяни 6:19, 20).

Любовта ви към човека трябва да бъде на второ място, след любовта ви към Бога. Богатството на вашите чувства трябва да преливат към Този, Който е пожертвал Себе Си за вас. Живеейки за Бога, душата ви ще изпраща своите най-добри и най-възвишени чувства. Дали най-големият поток на любовта ви тече към Този, Който се е пожертвал за вас? Ако е така, любовта ви един към друг ще бъде от небесен порядък.

Всеки има собствена индивидуалност и индивидуалността на съпругата никога не трябва да потъва в тази на съпруга ѝ.

ПОСВЕЩЕНИЕТО УКРАСЯВА ИНДИВИДУАЛНОСТТА. Животът, посветен на служене на Бога, ще се развива и индивидуалността ще бъде красива. Никоя личност не бива да прелива своята индивидуалност в тази на друга, но всички ние като отделни личности трябва да бъдем присадени в Божието родителско стебло, което е едно. Така ще има единство в разнообразието. Великият Майстор и Художник не е направил дори и две листа на едно и също дърво абсолютно еднакви. Така Неговата творческа мощ не е направила еднакви и всички умове. Те са сътворени да живеят през безкрайните векове в пълно единство - ум, съединен с ум. Но не е нужно дори двама да са оформени по един и същи начин.

НА ВСЕКИГО БОГ ДАВА ОТДЕЛНА, ИНДИВИДУАЛНА РАБОТА. Трябва да се разгледат нещата в природния свят и техният урок да се приложи за духовния свят, за духовния растеж. На всеки човек Бог (не човек!) е дал собственото му дело. Това е индивидуална, лична работа - формирането на характер по Божие подобие. Лилията няма да се стреми да бъде като розата. Съществуват различия в багрите и формите на

цветята, също и на плодовете, но всички извличат своето особено разнообразие от Бога. Всичките са Господни. Така и Божието намерение е дори и най-добрите хора да нямат еднакви характери.

УВАЖАВАЙТЕ СЕ ЕДИН-ДРУГ. Всеки от нас има да върши своята работа. Може да сме от различни националности, но сме едно в Христос. Ако позволим на особеностите на характера и на предразположенията ни да ни разделят тук, как да се надяваме заедно да живеем на небето? Необходимо е да култивираме у себе си любов и уважение един към друг. Между нас трябва да съществува единството, за което Христос се молеше. Купени сме със скъпа цена и трябва да прославяме Бога с нашите тела и души.

ПЪЛЕН НЕУСПЕХ ПРИ КОПИРАНЕТО НА ДРУГИТЕ. Човек, който се стреми да копира характера на който да било друг човек, ще претърпи пълен неуспех. Всеки трябва сам да гледа към Бога, да действа съзнателно и вярно с талантите, които Бог му е дал. "Изработвайте СПАСЕНИЕТО СИ [вашето собствено!] със страх и трепет, защото Бог е, Който действа във вас да желаете това и да вършите Неговата добра воля" (Филипяни 2:12, 13). Това зависи от теб, братко, ОТ ТЕБ - от никой друг! Никой не може да го извърши вместо теб. ТИ трябва да притежаваш своя, лична опитност. Тогава ще имаш радост в себе си, а не в някой друг.

ВСЕКИ УМ ПРИТЕЖАВА СВОЯ ОСОБЕНА СИЛА. Боли ме, когато гледам колко ниско биват оценявани хора, които Господ е употребявал и ще употребява. Бог да не допусне на никой човешки ум да върви по каналите на друг. Някой човешки ум може да бъде възвишаван от хората, като притежаващ всякаква степен на превъзходство. Но всеки ум си има своите особени слабости и своите силни страни. Умът на един човек ще допълва недостатъчността на друг човек. Ето защо, ако всички работят в "един хомот" и се насърчават да гледат не към човеци, от които да узнаят своя дълг, но към Бога, ще напредват под ръководството на Светия Дух и ще действат в единство с братята си. Единият ще допълва липсите на другия.

НЕ СТАВАЙ ОБРАЗЕЦ ЗА ДРУГ УМ. Бог е дал на всеки човек лична отговорност. "Изработвайте собственото си спасение със страх и трепет." Човек не бива да изработва спасението на друг. Не бива да става образец за ума на който и да било човек. От него се изисква да действа със собствените си сили и според способностите, които Господ му е дал. Никой човек, колкото и да е опитен, какъвто и да е неговият пост, не трябва да смята, че извършва прекрасно дело, когато моделира ума на друго човешко същество според собствените си виждания и го учи да изразява чувствата, които той изразява. Това е било извършвано много пъти за гибел на човешки същества.

ДА НЕ БЪДЕШ СЯНКА НА ДРУГИ. О, колко много хора се нуждаят от Духа на Исус, Който да ги промени и оформи, както калта се оформя в ръцете на грънчаря! Когато притежават Неговия Дух, сред тях няма да доминират различията. Никой не ще бъде толкова тесногръд, че да иска всичко да се извършва по начина, който той определя и според собствените му идеи. Няма да има чувства на несъгласие между него и братята му, които не са достигнали до неговия стандарт. Господ не иска никой от чедата Му да бъде сянка на друг, но - всеки да притежава свое собствено "аз", пречистено, осветено и облагородено чрез подражание на живота и характера на великия Образец. Тесногръдието и затвореният недостъпен ум, който задържа всичко в обсега на собственото си "аз", са били проклетие за Божието дело и винаги ще бъдат, когато им се позволи да съществуват.

НИКОЙ НЕ БИВА ДА СЕ УЕДНАКВЯВА С УМА НА ДРУГ. Бог позволява всяко човешко същество да действа със собствената си индивидуалност. Той не желае никой да уеднаквява ума си с ума на смъртен човек. Онези, които желаят да бъдат преобразени в ум и характер, не бива да гледат на човеци, но на Божествения Пример. Бог отправя поканата: "Нека във вас бъде ТОЗИ УМ, който бе в Христа Исуса". Чрез покаяние и преобразяване хората трябва да получат Христовия начин на мислене. Всеки трябва да застане пред Бога със своя лична вяра, със свой личен духовен опит, преживял лично онова, което Христос - надеждата на славата - е оформил в него. Да подражаваме на примера на който и да е било човек - дори такъв, когото считаме за почти съвършен по характер - би означавало да възлагаме доверието си на несъвършено човешко същество, на същество, неспособно да придаде дори и една точица или йота съвършенство.

ПРАВИЛО ЗА СИЛНИЯ УМ. Добре е, че брат и сестра ___ и брат и сестра ___ имат силен ум. Всеки трябва да държи на своята индивидуалност. Всеки трябва да я съхранява и да не се прелива в индивидуалността на друг. Никое човешко същество не бива да бъде подобие на друго. Необходимо е Божиите служители да работят заедно в единство, което съчетава ум с ум.

ИНДИВИДУАЛНА, ЛИЧНА МЯРКА. Никой човек не може да израсне до пълния ръст на зрял човек чрез друг човек. Всеки трябва да постигне собствената си мярка самичък. Всеки трябва да расте под Божията грижа.

НИКОЕ ЧОВЕШКО СЪЩЕСТВО НЕ МОЖЕ НАПЪЛНО ДА СПОДЕЛИ ВЪТРЕШНИЯ ТИ ЖИВОТ. Погледнато от човешка позиция, животът на всички е една неопитана пътека. Това е път, по който, що се отнася до нашите по-дълбоки преживявания, трябва да извървим сами. Никое друго човешко същество не може да навлезе в нашия по-вътрешен живот. Когато малкото дете започне това пътуване, в което рано или късно ще трябва да избира собственото си поведение, то само ще решава въпросите на живота си за вечността. В такъв случай колко сериозни трябва да бъдат усилията да се насочи неговото доверие към сигурния Водач и Помощник!

ХАРАКТЕРЪТ Е НЕЩО ЛИЧНО. Всеки от нас има да извърши своята работа за това време и за вечността. Господ презира равнодушието по отношение на характера.

ПРИЗНАВАНЕ ПРАВАТА НА ЧОВЕКА. Едно от най-висшите приложения на тези принципи [на личната отговорност] се намира в правото на човека сам да контролира собствения си ум, да стопанисва талантите си, да получава и да отдава плодовете на собствения си труд. Нашите институти ще имат сила и мощ само когато във всичките си връзки с всички хора зачитат тези принципи и когато в отношенията си обръщат внимание на наставленията на Божието слово.

ЗАВИСИМИ ОТ ХРИСТОС. Всеки човек има собствена индивидуалност. Всяка душа трябва да живее в постоянно общение с Христос, защото Той казва: "Без Мене не можете да сторите нищо" (Йоан 15:5). Неговите принципи трябва да бъдат наши принципи; защото те са вечната истина, прогласена в правда, доброта, милост и любов.

ИНДИВИДУАЛНОСТТА ТРЯБВА ДА СЕ ПАЗИ И В ХРИСТИЯНСКАТА ОПИТНОСТ. Учете всеки човек да се облекне напълно на ръката на безпределната Мощ. У всяко човешко същество присъства уникална индивидуалност, която трябва да бъде съхранена в християнския му опит. Тази отговорност не може да се премахне от ничия душа. Всеки има да се бори в собствените си битки, да печели собствен духовен опит,

независим в много отношения от този на всеки друг. Господ има уроци за всекиго, които той трябва да постигне сам и никой друг не може да ги научи заради него.

46

ЧОВЕШКИ ОТНОШЕНИЯ

ЗАКОНЪТ НА ВЗАИМНАТА ЗАВИСИМОСТ. Всички сме втъкани заедно във великата тъкан на човечеството и всичко, което можем да направим за ползата и въздигането на другите, ще рефлектира в благословение върху самите нас. Законът на взаимната зависимост прониква през всички слоеве на обществото.

ЧОВЕШКИТЕ СЪЩЕСТВА СА СЪЗДАДЕНИ ТАКА, ЧЕ ДА СА СИ НЕОБХОДИМИ ЕДИН НА ДРУГ. Според Своя план Господ е създал човешките същества така, че да са си необходими един на друг. Ако всички вършеха всичко, което могат, за да помогнат на нуждаещите се от тяхната помощ, от несебелюбивото им съчувствие и любов, каква благословена работа би била извършена! Господ е поверил на всекиго таланти. Необходимо е да използваме тези таланти, за да си помагаме един на друг в ходенето по тесния път. В това дело всеки е свързан с другия, а всички са свързани в Христос. Точно чрез неогоистична служба подобряваме и увеличаваме талантите си.

ПОМАГАНЕТО НА ДРУГИТЕ ПОМАГА НА САМИТЕ НАС. Мнозина са в тъмнина. Не знаят какво да правят. Не знаят какъв начин на поведение да следват. Нека обърканите да потърсят други, които са в объркване и в смущение, нека им говорят думи на надежда и насърчение. Когато започнат да вършат това, светлина от Небето ще им разкрие пътя, по който трябва да вървят. Чрез своите думи на утеха към нещастните те самите ще бъдате утешени. Когато помагат на другите, ще си помогнат в собствените си трудности. Радост ще измести тъгата и унинието. Сърцето, изпълнено с Божия Дух, пламти от любов към всяко човешко същество. Всеки такъв човек вече не е в мрак, защото неговата "тъмнина" се е превърнала в пладнe.

НАШЕТО ПОСТОЯННО ВЛИЯНИЕ. Ние поддържаме най-отговорни и важни отношения един с друг. Влиянието ни винаги е или за, или против спасението на души. Ние или събираме с Христос, или разпиляваме. Трябва да живеем смирено и да правим пътеките си прави, да не би да отклоним други от правилния път. Необходимо е да пазим най-строго целомъдрие в мисли, думи и държание. Нека помним, че Бог е поставил пред Себе Си на светло нашите тайни грехове. Съществуват мисли и чувства по внушение и подбудени от Сатана, които смущават и най-добрите хора. Но ако те не бъдат подхранвани, а бъдат отблъснати като омразни, душата не ще се опетни с вина и никой друг няма да бъде осквернен от това влияние. О, да можеше всеки от нас да стане ухание от живот за живот за хората около себе си!

ДАЛЕЧ ПРОСТИРАЩИТЕ СЕ ПОСЛЕДИЦИ НА ВЛИЯНИЕ. Може никога да не узнаем чак до деня на съда какво е влиянието на благия, и с уважение към човека начин на действие спрямо непоследователните, неразумните и недостойните. Ако след провокативно поведение и несправедливост от тяхна страна вие се отнасяте към тях така, сякаш са невинни, и ако дори полагате усилия да им оказвате специално отношение на доброта и уважение, тогава постъпвате като християни. Те биват изненадани и засрамени, виждайки своето поведение, начин на действие и недостойнство много по-ясно, отколкото ако директно им обявите техните лоши дела и ги укорявате.

НЕУЧТИВОСТТА И НЕЙНОТО ВЛИЯНИЕ. Добрите качества, които мнозина притежават, са скрити и вместо да привличат души към Христос, те ги отблъскват. Ако такива личности можеха да видят влиянието на своя неучтив начин на отношение и поведение и на нелюбезния си език към невярващите, както и колко оскърбително е такова поведение в очите на Бога, биха реформирали своите навици. Защото липсата на учтивост е един от най-действените сатанински средства за препъване. Себелюбието и оплакванията на вечно киселия християнин поставят преграда в пътя на грешниците - да не поискат никога да се приближат до Христос.

БЪДЕТЕ ОБИЧАЩИ ХОРА. Нека Христос бъде извяван във всичко, което правите. Нека всички виждат, че сте живи послания на Исус... Бъдете обичащи хора. Нека животът ви печели сърцата на всички, с които влизате в контакт. В днешно време твърде малко се прави истината да бъде представена в привлекателен вид.

ВСЯКО ДЕЙСТВИЕ ОКАЗВА СВОЕТО ВЛИЯНИЕ. Всяка дума, която изговаряте, всяко действие, което извършвате, притежава влияние за добро или за зло върху онези, които общуват с вас. И, о, колко необходимо е да имате Христос в сърцата си - Той да обитава в тях чрез вяра, - та да могат думите ви да бъдат думи на живот и делата ви - дела на любов.

ОТГОВОРНОСТ ЗА ВЛИЯНИЕТО, КОЕТО ЧОВЕК ОКАЗВА. Бог държи отговорен всекиго за влиянието, което обкръжава неговата душа, както заради него лично, така и заради другите. Той призовава млади мъже и млади жени да бъдат строго въздържани и съзнателни, използвайки способностите на ума и тялото си. Те могат да бъдат развити само чрез прилежна употреба и чрез мъдро използване за слава на Бога и за полза на хората.

ОБКРЪЖЕНИ С АТМОСФЕРА НА ВЯРА. От много голяма важност за нас е да обкръжаваме душата с атмосфера на вяра. Всеки ден ние решаваме своята вечна участ във връзка с атмосферата, която обкръжава душата ни. Ние лично сме отговорни за влиянието, което упражняваме, и за последиците, които ще произлязат от нашите думи и действия.

Щом Бог бил готов да спаси Содом заради десет праведника, какво би било влиянието за добро в резултат от верността на целия Божи народ, ако всеки, който изповядва името на Христос, е облечен и с Неговата праведност?

Щом Бог е можел да назове жилището и занаята на Симон обушаря и определено да насочи стотника как да намери жилището му край морето, Той познава и нас по име, знае какъв е нашият занаят и бизнес, къде живеем и какъв е нашият духовен опит. Знае дали разчистваме пътя на Царя от нечистота и препятствия, така че да може да привлича душите ни напред и нагоре, или изпълваме този път със смет, като блокираме собствения си вървеж и поставяме камъни за препъване пред нозете на грешниците, осуеотявайки спасението на скъпоценни души, за които Христос е умрял.

КОНТАКТУВАНЕ С ХОРА С РАЗЛИЧНИ ПРЕДРАЗПОЛОЖЕНИЯ. Господ иска да бъдем осветени. Ще трябва да контактуваме с хора с различни предразположения и е необходимо да знаем как да се отнасяме към тях. Трябва да искаме от Христос да ни помогне да говорим думи, които ще бъдат за благословение. Като се стремим по този начин да помагаме на другите, самите ние ще бъдем благословени.

ИЗКЛЮЧИТЕЛНО ВАЖНА РАБОТА. Тази работа [поправянето на хора, вършещи зло]

е най-възвишената, най-трудната, поверявана някога на човешки същества. Тя изисква най-фин такт и чувствителност, познание на човешкото естество и родени от Небето вяра и търпение, желание да се работи, да се бди и да се чака. Това е работа, от която нищо друго не може да бъде по-важно.

ДЕЛИКАТНАТА РАБОТА ДА БОРАВИШ С ЧОВЕШКАТА ДУШЕВНОСТ. Много деликатно нещо е да се борави с човешката душевност. Можете да се изправите смазващо и никога, никога да не смекчите техните сърца; но може и да дойдете близо до нещастната душа и със сърце, изпълнено с любов, да я изведете от вражеската територия, и не само да я изведете, а след това да я оставите да стане плячка на сатанинските изкушения.

ВСЕКИ СИ ИМА СВОИТЕ ОСОБЕНИ ИЗПИТАНИЯ. В никакъв случай не бива да си позволяваме да бъдем пречка на другите. Всеки има своите специални изкушения и изпитания и трябва да заемем такава позиция, където ще можем да помагаме и да укрепваме на изкушенията. Трябва да насърчаваме и, ако е възможно, да привдигаме слабите във вярата. С разговор за Божиите обещания понякога можем да премахнем депресията от душите на хората, които са в изпитание и в трудност.

СЪВЕТ КЪМ ЕДНА СЪПРУГА ВЪВ ВРЪЗКА С ЛИЧНИТЕ Ъ ОТНОШЕНИЯ. Наставена съм от Господа да ти кажа: Старай се да влезеш през тясната порта! "... защото мнозина са, казвам ви, които ще се стремят да влязат и не ще могат" (Лука 13:24). Господ те моли да бъдеш близо до Него. Говори така, както Той би говорил и постъпвай така, както Той би постъпвал. Не позволявай на никого да предизвика предразсъдък в твоя ум и да те накара да говориш немъдро. Дръж душата си чиста и мислите си възвишени и осветени. Не възхвалявай, нито възвишавай хора за тяхна вреда, не бързай да осъждаш онези, които мислиш, че не действат мъдро. Нека всички видят, че обичаш Исус и Му се доверяваш. Давай на съпруга си и на своите вярващи и невярващи приятели доказателство, че желаеш те да видят красотата на истината. Но не показвай онова мъчително безпокойство, което често пъти разваля добрата работа.

ХРИСТИЯНСКА ИНТЕЛИГЕНТНОСТ. Онези, които се възползват от своята привилегия и възможности, ще бъдат в библейския смисъл на думата талантиливи и образовани хора; не само учени, но и възпитани по ум, маниери и държание. Те ще бъдат фини, нежни, състрадателни, съчувстващи, обичащи. Господ ми е показал, че изисква това от Своя народ. Бог ни е дал способности, които трябва да бъдат употребени, развити и укрепени чрез възпитаване. Трябва да мислим и да разсъждаваме внимателно, да проследяваме връзката между причина и следствие. Когато това се прави, от страна на мнозина ще се проявява много по-голяма грижа и разсъдливост по отношение на думите и делата им, за да могат напълно да отговорят на Божието намерение за тяхното сътворяване.

ОТКРОВЕНОСТТА НАСЪРЧАВА ДОВЕРИЕТО (СЪВЕТ КЪМ ЕДИН ЛЕКАР). Ако имаше повече откровеност и по-малко тайнственост, ако се насърчаваше братското доверие, ако имаше много по-малко от личното "аз" и повече от Духа на Христос, ако ти притежаваше жива вяра в Бога, облакът, с който Сатана сега засенчва ума ти, не би съществувал.

РЕФОРМАТОРИ И НЕФАНАТИЦИ. Главната цел, която трябва постоянно да имате предвид, е, че сте реформатори, а не фанатици. В отношенията си с невярващите не показвайте духа на презрение и дребнавост, защото, ако се занимавате с малки неща, в

края на краищата ще загубите много по-големи. Те ще си кажат: "Този човек е мошеник. Той ще ви измами по отношение на правата ви, така че бъдете нащрек, когато сте с него".

Но ако в отношенията си с другите мислите и за тяхната полза, тогава и те ще се отнесе към вас по същия благороден начин. Дребнавостта поражда дребнавост.

Скъперничеството поражда скъперничество. Онези, които се придържат към такова поведение, не виждат колко презряно изглежда то в очите на другите - особено на хора, които не са от нашата вяра. И на скъпоценното дело на истината се нанася презрение поради този недостатък.

БЪДЕТЕ ПРАВОЛИНЕЙНИ. Във всичките си отношения, независимо какви са, трябва да бъдем свършено праволинейни. Не можем да си позволим да нарушаваме и една от Божиите заповеди заради светски придобивки. Кой сме ние? Христос каза на учениците Си: "Вие сте солта на земята. Но ако солта обезсолее, с какво ще се осоли? Тя вече за нищо не струва, но да бъде изхвърлена и тъпкана под нозе."

ЧЕСТНОСТТА Е МНОГО ВАЖНА. И в най-малките подробности на живота трябва да се поддържат най-строгите принципи на честността. Това не са принципите, които управляват нашия свят, защото Сатана е измамник, лъжец и потисник. Той е господарят на този свят и човечеството прокарва неговите намерения. Но християните служат на различен Господар и техните действия трябва да бъдат извършвани в Бога, независимо от всякаква себелюбива придобивка.

Отклонението от свършената честност в бизнеса може да изглежда нещо нищожно в оценката на някои хора. Но Спасителят не се отнася към това така. Думите Му по този въпрос са точни и ясни: "Който е верен в малкото, е верен и в многото" (Лука 16:10). Човек, който се старее да надхитри ближния си в нещо маловажно, ще го мами и в по-широк мащаб, щом изкушението дойде. Фалшът в по-малките неща е толкова голямо безчестие в очите на Бога, колкото и в по-големите въпроси.

В християнския свят днес измамата се практикува в невероятни размери. Пазещият Божиите заповеди народ трябва да показва, че е над тези неща. Безчестието, което опетнява отношенията на човека с неговия ближен, никога не трябва да бъде практикувано от онзи, който изповядва, че вярва в настоящата истина. Божият народ нанася голяма вреда на истината дори и чрез най-малкото отстъпление от честността. Човек може да няма приятна външност, могат да му липсват неща в много отношения, но ако има репутация на строга честност, ще бъде почитан. Строгата честност покрива много осъдителни черти на характера. Който твърдо се придържа към истината, ще печели доверието на всички. Не само неговите братя във вярата ще му се доверяват, но и невярващите ще бъдат принудени да го признаят като човек на честта.

НЕОТКЛОННАТА ЧЕСТНОСТ Е КАТО ЧИСТО ЗЛАТО. Налага се Божиите служители да бъдат повече или по-малко свързани със светските хора чрез делови отношения. Но те трябва да купуват и да продават със съзнанието, че Божието око е над тях. Не трябва да се допуска никакъв фалш или измама, защото те са мерзост пред Господа. Във всяка сделка християнинът трябва да бъде точно това, което хората е необходимо да мислят, че е. Неговият начин на действие се ръководи от принципи. Той не крои нечестие, затова няма какво да крие, нито да се представя не за това, което е).

Може да бъде критикуван, може да бъде изпробван, но неговата неотклонима честност ще блести като чисто злато. Той е благословение за всички, с които е свързан, защото на думата му може да се разчита. Той е човек, който не ще се възползва от предимствата си спрямо своя ближен. Той е приятел и благодетел на всички; и хората около него имат доверие в неговия съвет. Наема ли работници за жетвата си? Изкараните с тежък труд

пари той няма да задържи чрез измама. Има ли пари, които да използва непосредствено? Облекчава нуждите на по-малко облагодетелствания си брат. Не се стреми да прибавя към земята си или да пълни джоба си, като се възползва от бедствените обстоятелства, в които е поставен неговият ближен. Целта му е да помага и да благославя ближния си. Истински честният човек никога не се възползва от слабостта или от некомпетентността на другия, за да пълни собствената си кесия. Той получава справедлив еквивалент за това, което влага. Ако продаваните артикули имат дефекти, той откровено казва това, макар да изглежда, че така действа срещу собствените си парични интереси.

РАЗБИРАНЕ НА ЧОВЕЧЕСТВОТО. Този, който се стреми да преобразява човечеството, трябва да разбира човека. Само чрез съчувствие, вяра и любов хората могат да бъдат достигнати и въздигнати. Тук Христос ни се разкрива като най-великият Учител; от всички живели някога на земята. Той единствен съвършено разбира човешката душа. Има една наука в отношението към онези, които изглеждат особено слаби. Ако искаме да учим другите, трябва самите ние най-напред да бъдем научени от Христос. Имаме нужда от по-широки възгледи, за да можем да вършим истинска мисионерска работа и да показваме тактичност в боравенето с човешката душевност. Онези, които всъщност имат най-малка нужда от помощ, вероятно ще получават най-голяма част от вниманието ни. Трябва да показваме специална мъдрост в отношението си към хората, които изглеждат безразсъдни и невнимателни. Някои не разбират доколко свещено е Божието дело. Най-малко способните, безразсъдните или дори ленивите изискват особено внимание и отношение, придружено с молитва. Трябва да упражняваме такт в работата си за хора, които изглеждат невежи и вън от пътя. Чрез постоянни усилия в тяхна полза ние трябва да им помагаме да станат полезни в Божието дело. Те ще откликнат с готовност на проявения с търпение, нежност и любов интерес. Трябва да сътрудним на Господ Исус Христос при възстановяването на неспособните и грешащите до необходимото равнище на интелигентност и чистота. Това дело се равнява по важност на делото на евангелското служене. Призовани сме от Бога да проявяваме неуморен интерес и търпение за спасението на онези, които се нуждаят от Божието коригиращо влияние.

НЕ РАЗИСКВАЙТЕ НЕПРАВДИТЕ. "Блажени миротворците, защото те ще се нарекат Божи чедра." Кой ги назовава така? Всички небесни същества. Тогава не насърчавайте която и да било изкушавана душа да ви говори за неправдите или за грешките на някой приятел или брат. Кажете им, че не искате да слушате техните думи на укор и зло говорене, защото вашият Съветник ви е казал в Словото Си, че ако спрете да подбуждате към борба и станете миротворци, ще бъдете благословени. Кажете им, че това е благословието, за което копнеете.

Заради Христос не говорете, нито мислете зло! Дано Господ ни помогне не само да четем Библията, но и да практикуваме нейните учения. Човекът, който вярно изпълнява своята работа, който съчетава благородството със сила и справедливостта с любов, кара небесните същества да се радват и прославя Бога. Нека се стремим сериозно да бъдем добри и да вършим добро и ще получим неповяхващия венец на живота.

РАБОТА ЗА И СЪС ДРУГИТЕ. Когато светлина проблесне в душата, някои хора, изглеждащи най-отдадени на греха, ще станат успяващи работници, защото точно такива грешници като другите са били някога и те самите. Чрез вяра в Христос някои ще се издигнат до висши места на служба и ще им бъдат възложени отговорности в делото за спасяване на души. Те ще виждат къде лежи собствената им слабост и ще съзнават поквареността на собственото си естество. Ще познават силата на греха и

мощта на злия навик. Ще осъзнават неспособността на човека да победи без помощта на Христос и техният постоянен вик ще е: "Предавам безпомощната си душа на Теб".

ОТНАСЯЙТЕ СЕ БЛАГОРОДНО. Нека никой не се опитва сам да работи за себе си и за другите, но да е зависим от Светия Дух. Отнасяйте се благородно с човешките същества. Със сърца, изпълнени с духовна нежност, смекчете и разтопете пътя си към осъдените души. Нека вашите думи бъдат напоени с небесното "масло" от двете "маслиненни клонки". Имаме нужда от това златно масло, което да изтича в пригответените ни съдове, за да можем да го представим на онези, които търсят истината. Винаги помнете: "Не чрез крепост, нито чрез сила, но чрез Духа Ми - казва Господ на силите".

47

УМСТВЕНА ХИГИЕНА

УМСТВЕНИТЕ СИЛИ ЗАВИСЯТ ОТ ЗДРАВЕТО. Здравето е благословение, чиято стойност малцина оценяват. Ефикасността на нашите умствени и физически сили до голяма степен са зависими от него. Нашите импулси и страсти имат седалището си в тялото и то трябва да бъде поддържано във възможно най-добро физическо състояние, да е обкръжено с най-подходящи духовни влияния, за да могат талантите ни да бъдат поставени в най-добрата им възможна употреба. Всичко, което намалява физическата сила, отслабва ума и го прави по-малко способен да различава между добро и зло.

ВСИЧКИ СПОСОБНОСТИ МОГАТ ДА БЪДАТ РАЗВИТИ. Мнозина не вършат най-голямото количество добро, което могат, защото упражняват интелекта си само в една насока, а пропускат да обърнат внимание на онези неща, за които те си мислят, че не са пригодени. На някои способности, които са слаби, се позволява да си останат заспали, понеже работата, която би трябвало да ги извика в действие и да ги развива, като впоследствие ги укрепи, не е приятна. Всички сили на ума трябва да бъдат упражнявани, всички способности - култивирани. Схващането, преценката, паметта и всички способности на разума трябва да имат еднаква сила, за да може умът да бъде добре балансиран.

ПО-СЛАБИТЕ СПОСОБНОСТИ НЕ ТРЯБВА ДА БЪДАТ ЗАНЕМАРЯВАНИ. Приятно е, но не е много от полза да се упражняват само онези способности, които по естество са най-силните, а да се занемаряват слабите - точно онези, които се нуждаят от укрепване. На най-слабите способности трябва да се обръща грижливо внимание, та всички сили на ума да могат да бъдат добре балансирани и всички да вършат своя дял като добре регулиран механизъм.

Ние сме зависими от Бога за запазването на всичките си способности. Християните имат дълг пред Него така да обучат ума си, че всичките им способности да бъдат засилени и по-пълно развити. Ако пренебрегнем това, способностите ни никога не ще постигнат целта, за която са предназначени. Нямаме право да занемаряваме която и да било от силите, които Бог ни е дал.

Навсякъде виждаме такива мономаниаци. Често пъти те са здравомислещи в много неща, но не във всичко. Причината е, че една част от ума е била специално упражнявана, докато на друга е било позволено да остане спяща. Тази, която е била в постоянна употреба, се е износила и поболяла - и човекът се превръща в развалина. Бог не се прославя по такъв начин. Ако се упражняват всички органи еднакво, всички биха се развили в здравословнаа степен. Не бива целият труд да се хвърля върху един, за да

не бъде разрушен.

ЦЕЛТА СТИМУЛИРА УМА. Трябва да имате цел в живота. Там, където няма цел, съществува предразположение към леност. Където обаче пред погледа стои достатъчно ясна цел, всички сили на ума ще бъдат предизвикани към спонтанна активност. За да бъде животът успешен, мислите трябва да са отправени твърдо към целта на живота, а не да се оставят да бродят и да бъдат ангажирани с маловажни неща... Изграждането на "въздушни кули" покварява ума.

ПРЕТОВАРЕНИЯТ СТОМАХ ОГРАБВА УМСТВЕНИТЕ СИЛИ. Децата общо взето не се обучават по важните въпроси, кога, как и какво да ядат. Позволява им се без ограничения да се хранят по всяко време. Хапват си плодове, когато очите ги изкушат, и то заедно с кейкове, сладкиши, хляб и масло, бонбони, ядени почти постоянно. Това ги прави лакомници и диспептици. Храносмилателните им органи, подобно на завод, който работи без почивка, заслабват. От мозъка биват извиквани жизнени сили, за да подпомагат стомаха в неговата работа и по този начин умствените сили се изтощават. Неестественото стимулиране и износването на жизнените им сили прави такива хора нервни, непонасящи ограничения, своенравни и раздразнителни.

РАЗВИТИЕТО - РЕЗУЛТАТ ОТ ПОЛАГАНЕТО НА УСИЛИЯ. Децата трябва да бъдат поучавани, че задължението да развият както умствените, така и физическите си сили лежи върху самите тях. Развитие е резултат на вложени усилия.

НЕОТМЕНИМИ ЗАКОНИ. Правилните физически навици носят умствено усъвършенстване. Умствената и, физическата сила, както и дълголетие, зависят от неотменими закони.

УМЪТ СЕ УКРЕПВА, КОГАТО ПРАВИЛНО СИ СЛУЖИМ С НЕГО. Всеки ден хора, заемащи постове на доверие, вземат решения, от които зависят резултати с голяма важност. Често те трябва да мислят бързо, а това може да бъде успешно само при личности, които практикуват строго въздържание. Умът се засилва при правилно боравене с физическите и умствените сили. Ако напрежението не е прекалено голямо, нова енергия идва с всяко натоварване.

Често пъти обаче работата на онези, които имат да обсъждат важни планове и да вземат важни решения, е повлияна за зло от последиците на неподходяща диета. Стомах, който не е в ред, предизвиква безреден ум и душевно състояние на несигурност. Често пъти причинява раздразнителност, грубост и несправедливост. Много планове, които биха били благословение за света, са били отхвърляни по същата причина. Много несправедливи, потискащи, дори жестоки мерки са били провеждани само като резултат от нездраво състояние, дължащо се на погрешни навици на хранене.

ИЗБЯГВАЙТЕ ПРЕТОВАРВАНЕТО С РАБОТА. Чувам за служители, чието здраве е разрушено от напрежението на работата, която вършат. Това не би трябвало да бъде. Бог желае да помним, че сме смъртни човече. Не бива да се нагърбваме с твърде много неща в нашата работа. Не трябва да живеем под такова напрежение, че физическите и умствените ни сили да се изчерпят и изтощят. Нужни са повече работници, та някои от товарите да бъдат отнети от онези, които сега са тежко обременени.

ВЗЕМАНЕ НА ДВЕ ГОДИНИ ЗА ЕДНА. На студенти, които желаят да вземат две учебни години за една, не трябва да се разрешава... Да се предприема такава двойна работа за мнозина би означавало претоварване на ума и занемаряване на физическата

активност. Не е разумно да се предполага, че умът може да асимилира прекалена доза умствена храна. Голям грях е да се претоварва умът, както и да се претоварват храносмилателните органи.

ДОПЪЛНИТЕЛНОТО УЧЕНЕ НАМАЛЯВА СИЛИТЕ ЗА СЕБЕКОНТРОЛ.

Прекаленото учене увеличава кръвния поток към мозъка и по този начин създава нездрава възбуда, която намалява силата на самообладанието и самоконтрола и твърде често човекът отстъпва пред импулса и каприза. По този начин се отваря вратата за нечистота. Злоупотребата или неупотребата на физическите сили е до голяма степен причината за вълната от поквара, която залива света. "Гордостта, изобилието от хляб и изобилието на леност" - това са смъртни врагове на човешкия прогрес днес, като и по времето, когато са довели до унищожаването на Содом.

РАЗНООБРАЗЯВАЙТЕ ТЕМИТЕ ЗА МИСЛЕНЕ. Умствената активност в изключително една насока на мислене, често прави ума неуравновесен. Но всяка способност може да бъде безопасно упражнявана, ако умствените и физическите сили бъдат еднакво натоварвани и темите за мислене - разнообразявани.

НЕ БИВА ДА СЕ ПРЕНЕБРЕГВА ИЗУЧАВАНЕТО НА РАЗЛИЧНИТЕ НАУКИ. Далеч повече би могло да се извърши в делото на образованието, ако съзнавахме собствените си възможности и привилегии. Истинското образование означава нещо повече от онова, което колежите могат да дадат. Макар че изучаването на науките не трябва да се занемарява, има и едно по-висше обучение, което трябва да се постигне чрез жива връзка с Бога. Нека ученикът взема Библията си и нека влиза във връзка с Великия Учител. Нека умът му бъде обучен и дисциплиниран да се бори с трудните проблеми при изследването на Божията истина.

НЕЧИСТИЯТ ВЪЗДУХ ВЛИЯЕ НА УМСТВЕНИТЕ СИЛИ. Мнозина постоянно се оплакват и страдат от различни неразположения. Това е почти винаги, защото не се трудят мъдро, нито съблюдают здравните закони. Често пъти остават в затворени помещения, в претоплени стаи, изпълнени с нечист въздух. Там се отдават изключително на учене или на писане, правейки малко физически упражнения и почти без да сменят и разнообразяват заниманието си с нещо друго. Като последица кръвта става ленива и силите на ума отслабват.

ДА НЕ СЕ ПРАКТИКУВАТ НЕЩА, КОИТО ОТСЛАБВАТ СИЛИТЕ. Всяка практика, която отслабва физическите и умствените сили, прави човека негоден да служи на своя Творец.

КАК ДА СЕ ЗАПАЗЯТ УМСТВЕНИТЕ СИЛИ. Този, който съблюдава простота във всичките си навици, ограничава апетита и контролира страстите си, може да запази умствените си сили здрави, активни и действени, може да запази способността си бързо да схваща всичко, което изисква мисъл или действие, ясно да различава между свято и несвято и да е готов да посвети всяко свое начинание за прослава на Бога и за полза на човечеството.

ЦИРКУЛИРАНЕТО НА ЕЛЕКТРИЧЕСКИЯ ТОК ВЛИЯЕ ВЪРХУ ЖИЗНЕНИТЕ СИЛИ. Физическото бездействие намалява не само умствените и моралните сили. Мозъчните нерви, които са свързани с целия организъм, са средството, чрез което Небето общува с човека и влияе на вътрешния живот. Всичко, което пречи на циркулирането на електрическия ток в нервната система, отслабва жизнените сили, намалява

чувствителността на ума и прави по-трудно активирането на моралното естество.

НЕЗАВИСИМО МИСЛЕНЕ И МОРАЛНО РАЗГРАНИЧАВАНЕ. Образованието и възпитанието, които се състоят в обучаване на паметта, имат способност да насърчават независимото мислене и оказват морално влияние, на което твърде малко се обръща внимание. Когато силата на ученика да разсъждава, да преценява и да съди сам се жертва, той става неспособен да разграничава между истина и заблуда и се превръща в плячка на измамата. Лесно се оставя на течението на традицията и обичаите.

ОБУЧАВАНИ И ВЪЗПИТАВАНИ ДА ДОСТИГНАТ ДО НАЙ-ВИСШАТА СТЕПЕН НА ПОЛЕЗНОСТ. Както физическите, така и умствените сили, заедно с чувствата, трябва да бъдат така обучени, че да стигнат до най-високата си степен на полезност.

ИЗУЧАВАНЕТО НА ПРИРОДАТА УКРЕПВА СИЛИТЕ. В тези уроци, получени направо от природата, има простота и чистота, която им придава най-висока стойност. Всички хора имат нужда знанията им да бъдат извлечени от този източник. Сама по себе си красотата на природата отдалечава душата от греха и от привлекателността на светските неща и я насочва към чистотата, към мира и към Бога. Твърде често умовете на учащите са ангажирани с човешки теории и спекулации, погрешно наричани "наука" и "философия". Те особено имат нужда от допир с природата. Нека научат, че творението и християнството имат един и същи Бог. Нека бъдат научени да виждат хармонията между природното и духовното. Нека всичко, което очите им виждат и ръцете им докосват, бъде урок по изграждане на характера. По този начин умствените сили ще бъдат укрепвани, характерът - развит и целият живот - облагороден.

ИЗУЧАВАНЕТО НА БИБЛИЯТА ДАВА СИЛА НА УМА. Онези, които гладуват за познание, за да бъдат за благословение на своите съчовещи, сами ще получат благословение от Бога. Чрез изучаване на Неговото Слово техните умствени сили ще бъдат събудени за сериозна дейност. Способностите и умът им се разширяват и развиват, придобиват сила и дееспособност.

ПОКАЯНИЕТО ПРЕМАХВА МРАКА НА НЕВЕЖЕСТВОТО ОТ УМА. В Библията е разкрита Божията воля. Истините на Божието Слово са думи на Всевишния. Човекът, който прави тези истини част от своя живот, става във всеки смисъл на думата "ново създание". Не че получава нови умствени сили, но се премахва мракът, който чрез невежеството и греха е помрачавал разума. Думите "ще ви дам ново сърце" означават "ще ви дам нов ум". Всяка промяна на сърцето винаги е придружавана от ясно убеждение за християнските задължения и от разбиране на истината. Този, който обръща по-голямо внимание на Писанията и с молитва ги изучава, ще придобие по-ясно разбиране и по-ясна преценка, като че при обръщането си към Бога е постигнал по-висше равнище на интелигентност.

ЧАСТ ЕДИНАДЕСЕТА

ЕМОЦИОНАЛНИ ПРОБЛЕМИ

48

ВИНАТА

ВИНАТА УВРЕЖДА ЖИЗНЕНИТЕ СИЛИ. Скръб, безпокойство, недоволство, угризения, вина, недоверие - всички те разрушават жизнените сили и водят до упадък и смърт.

КАК ЧОВЕК МОЖЕ ДА СЕ ОСВОБОДИ ОТ ВИНАТА. Чувството за вина трябва да бъде поставено в подножието на Голготския кръст. То отравя изворите на живота и на истинското щастие. Исус казва: "Остави го на Мен - Аз ще отнема греха ти и ще ти дам мир. Не унижавай повече самоуважението и достойнството си, защото Съм те изкупил с цената на собствената Си кръв. Ти си Мой; Аз ще превърна в сила твоята слабост; ще премахна твоите угризения за греха."

В такъв случай обърнете вашето благодарно и треперещо от несигурност сърце и се дръжте за надеждата, която е пред вас. Бог приема вашето съкрушено, каещо се сърце. Предлага ви безвъзмездно прощение. Предлага да ви приеме в Своето семейство, Неговата благодат да помогне на вашата слабост и милият Исус да ви води стъпка по стъпка, стига само да поставите ръката си в Неговата и да Му позволите да ви води. Сатана се стреми да отклони умовете ни от мощния Закрилник, за да ни накара да размишляваме върху упадъка на своята душа. Но макар Исус да вижда вината на миналото ни, Той ни дава прошка; и не трябва да Го безчестим, като се съмняваме в Неговата любов.

НЕГОВАТА ЛЮБОВ ОСВОБОЖДАВА ОТ ВИНАТА. Любовта, която Христос разпръсква в цялото същество на човека е съживяваща сила. Всяка жизнено важна част на тялото - мозъкът, сърцето, нервите - бива докосната с изцеление от тази любов. Тя пробужда към дейност най-висшите сили на човешкото същество. Нейното докосване освобождава душата от вината и скръбта, от безпокойството и грижите, които смазват жизнените сили. С нея идва спокойствието и ведростта. Тя всажда в душата радост, която нищо земно не може да унищожи - радост в Светия Дух, даваща здраве и живот.

НАЙ-ГОЛЕМИЯТ ГРЕШНИК СЕ НУЖДАЕ ОТ НАЙ-ГОЛЕМИЯ СПАСИТЕЛ. Ако чувствате, че сте най-големият грешник, Христос е точно Онзи, от Когото се нуждаете - най-великият Спасител. Повдигнете глава и отвърнете поглед от себе си и от греховете си. Отправете го към разпънатия за вас Спасител. Отклонете го от отровното ухапване на змията и го отправете към Божия Агнец, Който носи греха на света.

ТОЙ ЩЕ ВИ ДАДЕ ПОЧИВКА. Исус е понанесъл бремето на човешката вина. Той ще вземе товара и от нашите уморени рамене. Ще ни даде почивка. Ще свали от нас и бремето на грижите и скърбите. Кани ни да възложим своите грижи върху Него, защото ни носи в сърцето Си.

НЕ ВСИЧКИ ГРЕХОВЕ СА ОТ ЕДНА И СЪЩА ВЕЛИЧИНА. Господ не счита всички грехове за такива от еднаква величина. Има степени на вина в Неговата оценка, както и според човешката. Но колкото и маловажна да изглежда в очите на хората тази или онази погрешна постъпка, никой грях не е малък в очите на Бога. Човешката преценка е частична и несвършена, но Бог оценява всички неща според каквито наистина са. Пияницата бива презиран и за него се казва, че грехът му ще го изключи от небето; докато в същото време гордост, себелюбие и алчност твърде често остават неукорени и неизобличени. Но това са грехове, особено оскърбителни за Бога, защото се противопоставят на добротата и щедростта на Неговия характер, на несебелюбивата Му любов, която е самата атмосфера на непадналата в грях Вселена. Този, който е затънал в по-големи грехове, може да има усещането за своя срам и окаянство, както и за нуждата си от Христовата благодат. Но гордостта не чувства никаква нужда и така затваря

човешкото сърце за Христос и за безпределните благословения, които Той е дошъл да даде.

НУЖЕН Е ПОЛОЖИТЕЛЕН ПОДХОД КЪМ ВИНОВНИЯ. Никой не е бил направен по-добър чрез укор или изобличение. Да посочиш на една изкушавана душа нейната вина - това по никакъв начин няма да я вдъхнови към решение да стане по-добра. Посочете на грешния и обезкуражен човек Този, Който спасява докрай всички обърнали се към Него. Покажете му какъв може да стане. Кажете му, че в него няма нищо, което може да го препоръча пред Бога, но че Христос е умрял за него, за да може той да бъде приет от Възлюбения. Вдъхнете на такава душа надежда, покажете ѝ, че в Христовата сила тя може да извърши нещо по-добро. Покажете пред нея отговорностите ѝ. Посочете ѝ висините, до които може да стигне. Помогнете ѝ да се хване за милостта на Господа, да се довери на Неговата опрощаваща сила. Исус очаква да поеме ръката на човека, чака да му даде сила за благороден и благодетелен живот.

САТАНА НАТРАПВА ЧУВСТВОТО ЗА ВИНОВНОСТ. Божият народ е представен тук [Захария 13 гл.] като престъпник, изправен пред съд. Исус Навин в ролята на първосвещеник се моли за благословение над своя народ, който е в голяма нужда. Макар да умолява Бога, Сатана стои отдясно като негов противник. Той обвинява Божиите чедра и прави така, че техният случай да изглежда колкото е възможно по-безнадежден. Представа пред Бога всичките им лоши постъпки и техните поражения. Показва грешките и неуспехите им, надявайки се, че те ще изглеждат по същия начин и в очите на Христос, че Той няма да им окаже помощ в тяхната голяма нужда. Като представител на Божия народ Исус Навин също стои под осъждане, облечен с изцапани дрехи. Съзнаващ греховете на народа си, той е притиснат от обезсърчение. Сатана потиска душата му с чувството на виновност, което го кара да се вижда почти безпомощен. И въпреки това той стои като молител, докато Сатана стои опълчен срещу него.

ПРЕПЯТСТВИЕ В ИЗИСКВАНЕТО НА БОЖИИТЕ ОБЕЩАНИЯ. Оттогава съм си мислила, че много от обитателите на психиатричните заведения са стигнали дотам чрез преживявания, подобни на моите. Тяхната съвест е била поразена от чувството за грях и треперещата им вяра не е дръзвала да приеме обещаната прошка от Бога. Те са слушали описания за "ортодоксалния" пъкъл и това сякаш е съсирвало самата кръв във вените им и е жигосвало огнено впечатление в съзнанието им. Будни или заспали, ужасната картина е стояла винаги пред тях, докато реалността все повече се е загубвала във въображенията им. Те са виждали виещите се пламъци на един митичен пъкъл и са чували само писъците на осъдените. Разумът им е бил детрониран и мозъкът им се е изпълвал с дивите фантазии на един ужасен сън. Онези, които проповядват учението за вечния пъкъл, ще направят по-добре, ако размислят кой е "авторитетът", от който черпят проповедта си за такова жестоко учение.

КРИЗАТА ЧЕСТО ПОСОЧВА ИЗТОЧНИКА НА СИЛАТА. Бог често пъти довежда човеците до криза, за да им изяви тяхната слабост и да им посочи източника на силата. Ако се молят и бдят в молитва, борейки се храбро, слабите им места ще станат техните силни точки. Опитността на Яков съдържа много ценни уроци за нас. Бог го поучаваше, че със своята собствена сила той никога няма да удържи победата, че трябва да се бори с Бога за сила отгоре.

ПОМНЕТЕ ХРИСТОВАТА БЛАГОДАТ. Когато след греха си (измамата спрямо Исав) Яков бягал от бащиния си дом, бил притиснат от остро чувство за вина. Самотен и

отхвърлен, отделен от всичко, което е правело живота му мил, една мисъл над всички други притискала тежко душата му и това бил страхът, че неговият грях го е отделил от Бога, че е изоставен от Небето.

Потънал в тъга, той легнал да почине на коравата земя, заобиколен само от голи хълмове. Над него небесата били огрени от звезди. Когато заспал, странна светлина озарила очите му. И ето, от равнината, на която лежал, сякаш се спуснала голяма тъмна стълба от самите порти на небето - и по нея ангели Божии слизали и се изкачвали. От славата на висините се чул Божият глас с вест на утеха и надежда.

Така на Яков било изяснено онова, което нуждата и копнежът на всяка душа винаги е търсил - Спасителя. С радост и благодарност той видял разкрития пред него начин, по който той - грешникът - можел да възстанови общуването си с Бога. Тази мистична стълба от неговия сън представлявала Христос, единственото средство за общуване между човека и Бога.

БРЕМЕТО НА ВИНАТА Е ОСНОВНАТА ПРИЧИНА ЗА МНОГО БОЛЕСТИ.

Паралитикът намери в Христос изцеление както за тялото, така и за душата си. Духовното изцеление бе последвано от физическо. Този урок не бива да се пренебрегва. Днес има хиляди страдащи от физически болести, които подобно на паралика, копнеят за вестта: "Прощават ти се греховете". Товарът на греха с неговото безпокойство и неудовлетворени желаниа е основата на техните болести. Те не могат да намерят облекчение, докато не дойдат до Лекаря на душата. Мирът, който само Той може да осигури, ще даде енергия и сила на ума и здраве на тялото им.

НЕВЕЖЕСТВОТО НЕ ПРЕМАХВА ВИНАТА. Ако те бяха знаели, че подлагат на мъчение Онзи, Който бе дошъл да спаси грешната раса от вечна гибел, щяха да бъдат обхванати от угризения и ужас. Но невежеството им не премахва вината им, защото тяхна привилегия бе да знаят и да приемат Исус за свой Спасител.

НЕ НАМАЛЯВАЙТЕ ВИНАТА ЧРЕЗ ИЗВИНЯВАНЕ НА ГРЕХА. Не трябва да се опитваме да намаляваме своята вина чрез извиняване на греха си. Трябва да приемем Божията оценка за греха и че той наистина е нещо тежко. Единствено Голгота може да разкрие ужасното естество на греха. Ако трябваше да понесем възмездие за собствената си вина, бихме били смазани. Но Безгрешният е заел нашето място. Макар и незаслужено, Той е понесъл удара на нашето нечестие. "Ако изповядаме греховете си - казва Господ, - Той е верен и праведен да ни прости греховете и да ни очисти от всяка неправда" (1Йоаново 1:9).

СМИРЕНИТЕ ДУШИ ПРИЗНАВАТ ВИНАТА СИ. Онези, които не са смирили душите си пред Бога в признаване на вината си, още не са изпълнили първото условие за приемане. Ако не сме преживели истинското покаяние и не сме изповядали греховете си с дълбоко смирение на душата и със съкрушен дух, отвратени от нечестието си, ние никога не сме потърсили наистина прощение на греха. А щом никога не сме го потърсили, никога не сме намерили и мир в Бога. Единствената причина, поради която може би нямаме прощение за миналите си грехове е, че не желаем да смирим гордите си сърца и да се съобразим с условията на Словото на истината.

По този въпрос е дадено изрично наставление. Изповядването на греха - публично или само пред Бога - трябва да бъде почувствано в сърцето и ясно изповядано. То не бива да бъде изисквано от грешника. Не трябва да бъде направено по лек и нехаен начин или насила изискано от онези, които не схващат отвратителния характер на греха.

Изповедта, придружена със сълзи и скръб, изливането на най-интимното от душата - това си пробива път до Бога на безкрайното снизхождение и милост. Псалмистът казва:

"Господ е близо до съкрушените по сърце и спасява онези, които са с разкаян дух".

МНОГО ВАЖНО Е ГРЕХЪТ ДА СЕ ИЗОСТАВИ. Ето къде се поставяш под осъждане - ти продължаваш да съгрешаваш. В силата на Христос - престани да грешиш! Взети са всички мерки, за да може Христовата благодат да пребъдва в теб, та грехът винаги да се вижда толкова омразно нещо, каквото в действителност е - (В КУРСИВ) грях. "Но ако съгреша човек, той не е оставен на себе си в отчаяние, за да говори като такъв, който е изгубен и без Христос.

БОГ ОПРОЩАВА ВСИЧКИ, КОИТО ИДВАТ ПРИ НЕГО. Бог справедливо осъжда всички, които не приемат Христос за свой личен Спасител; но опрощава всяка душа, която идва при Него с вяра и я прави способна да върши Божиите дела и чрез вяра да бъде едно с Христос... Господ е взел всички мерки, чрез които човек може да получи пълно и безвъзмездно спасение и да бъде свършен в Бога. Желаете чедата Му да получават светлите лъчи от Слънцето на правдата, та всички да имат светлината на истината. Осигурил е спасение за света на безкрайна цена, като ни е подарил Своя единороден Син. Апостолът казва: "Този, Който не пожали и собствения Си Син, но го предаде за всички ни, как не ще ни подари заедно с Него и всичко?" (Римляни 8:32). В такъв случай, ако не сме спасени, грешката няма да бъде на Бога, но наша - за това, че не сме пожелали да сътрудничим на Божиите средства. Нашата воля не е приела волята на Бога.

НАДЕЖДА ЗА ВСИЧКИ*(ЗАБЕЛЕЖКА ПОД ЧЕРТА: *Виж в книгата "Пътят към Христа" главите "Покаяние", "Изповед", "Вяра и приемане от Бога"). Не е нужно никога да се отдава на обезсърчение и отчаяние. Сатана може да дойде при теб с жестокото внушение: "Ти си безнадежден случай. Ти не можеш да бъдеш изкупен" **НО В ХРИСТОС ИМА НАДЕЖДА.** Бог не ни казва да побеждаваме със собствена сила. Моли ни да дойдем по-близо до Него. При каквито и трудности да работим, каквото и да тежи на душата и тялото ни, Той очаква да ни направи свободни.

49

СКРЪБТА

СЪКРУШАВА ЖИЗНЕНИТЕ СИЛИ. Скръбта, безпокойството, неудовлетвореността, угризенията, вината, недоверието - всички те имат изпепеляват жизнените сили и да приближават упадък и смъртта... Куражът, надеждата, вярата, съчувствието, любовта носят здраве и дълъг живот.

НАРУШАВА КРЪВООБРАЩЕНИЕТО. Скръбта забавя кръвообращението по кръвоносните съдове и нервите, забавя и дейността на черния дроб. Пречи на процесите на храносмилането и храненето и изсушава мозъка [вътрешната субстанция] на целия организъм.

НЕ МОЖЕ ДА ИЗЛЕКУВА И ЕДНО-ЕДИНСТВЕНО ЗЛО. Безпокойството и скръбта не могат да излекуват и едно-единствено зло, но затова пък са способни да причинят голяма вреда. Куражът и надеждата осветяват пътя на човека и "са живот, за онези, които ги намират, и здраве на плътта им" (Притчи 4:22).

ПРЕДВИДЕНА Е ВСЯКА СИТУАЦИЯ. Не трябва да оставяме бъдещето с неговите трудни проблеми и необещаващи изгледи да кара сърцето ни да отпада, коленете ни да

треперят, а ръцете ни да се отпускат. "Нека се хванат за силата Ми - казва Всемогъщият, - за да направят мир с Мене и ще направят мир с Мене"(Исая 27:5). Онези, които предадат живота си на Божието ръководство и Му служат, никога не ще бъдат оставени в положение, на което Той да не може да намери разрешение. В каквато и ситуация да се намираме, ако живеем Неговото слово, ще имаме Водач, Който ще ни ръководи по житейския път. Каквито и да са нашите трудности и проблеми, имаме един Съветник. Каквато и да е нашата скръб и самота, имаме съчувстващ и разбиращ Приятел.

ОЧАКВАНАТА ТРУДНОСТ УДВОЯВА БРЕМЕТО. Намираме се в свят на страдания. Трудности, изпитания и скърби ни очакват по пътя към небесния дом. Но мнозина правят бремето на живота си двойно по-тежко чрез постоянно очакване на трудности. Ако се срещнат със съпротива или с разочарования, те мислят, че всичко рухва, че тяхната съдба е най-тежката от всички, че със сигурност ще изпаднат в лишение. По този начин сами си докарват окаянство и хвърлят сянка върху всички околни. Самият им живот става бreme за тях.

Но не бива да бъде така. Ще им коства решителни усилия да променят течението на мислите си. Промяната обаче е възможна. Тяхното щастие както за този живот, така и за бъдещия, зависи от това, да отправят ума си към радостни неща. Нека отклонят погледа си от мрачната картина, която е плод на тяхното въображение, и да го отправят към благодатните неща, които Бог е поставил на пътя им, а също и отвъд това, към невидимото и вечното.

ХВЪРЛЯНЕ НА СЯНКА. Не е мъдро да се събират всички неприятни спомени за миналото - грехове, нечестия, разочарования - и да се приказва и скърби за тях, докато човек бъде победен от обезкуражението. Обезкуражената душа се изпълва с мрак и се затваря за Божията светлина, хвърляйки сянка върху пътя на другите.

БЛАГОДАРЕТЕ ЗА БЛАГОСЛОВЕНИЯТА И ПО-МАЛКО ГОВОРЕТЕ ЗА ИЗПИТАНИЯ. Голяма е милостивата доброта на Господа към нас. Той никога не ще напусне, нито ще изостави онези, които Му се доверяват. Ако мислехме и говорехме по-малко за нашите изпитания и повече за милостта и добротата на Бога, щяхме да открием, че се издигаме много над своето униение и обърканост. Мои братя и сестри, вие, които чувствате, че навлизате в тъмна пътека и като пленниците във Вавилон трябва да окачите арфите си на върбите, изковете от изпитанията си радостна песен. Може да си кажете: как да пея при тези мрачни перспективи пред мен, с това бreme от скърби и нещастия върху душата ми? Но лишили ли са ни земните скърби от Всемогъщия Приятел, Когото имаме в лицето на Исус? Не трябва ли удивителната Божия любов, изявена в Дара на Неговия възлюбен Син, да бъде повод на постоянна радост? Когато принасяме молитвите си при Трона на благодатта, нека не забравяме да принесем също и песни на благодарност. "Който принася хвала, Ме прославя" (Псалм 50:23). Докато нашият Спасител живее, ние имаме причина за неспирна благодарност и хваление.

ОТКЛОНЯВАЙ СЕ ОТ НЕКОНТРОЛИРУЕМАТА СКРЪБ (СЪВЕТИ КЪМ ЕДНО ОПЕЧАЛЕНО СЕМЕЙСТВО). Подобно на Яков и вие чувствате, че имате причина за скръб и не искате да се утешите. Разумно ли е това? Знаете, че смъртта е сила, на която никой не може да устои, но сте направили живота си почти безполезен чрез своята прекомерна скръб. Вашите чувства са почти бунт против Бога. Видях, че се занимавате постоянно със скръбта си и давате място на своите възбуждащи чувства. Шумните ви демонстрации на скръб карат ангелите да крият лицата си и да се оттеглят. Докато се поддавате по този начин на своите чувства, помнете ли, че имате един Баща в

небето, Който е пожертвал собствения Си Син за вас, за да не може смъртта да бъде вечен сън? Помнете ли, че Господ на живота и на славата премина през гроба и го освети със собственото Си присъствие? Каза на възлюбения ученик: "Блажени мъртвите, които умират отсега в Господа. Да, казва Духът, за да си починат от трудовете си, защото делата им следват подир тях". Апостолът знаеше какво говори, когато написа тези думи. И когато вие се поддавате на неконтролирана скръб, съвместимо ли е вашето поведение с утехата, която те изразяват?

ЗАНИМАВАНЕТО СЪС СЕБЕ СИ Е СЕБЕЛЮБИЕ (СЪВЕТ КЪМ ЕДИН ПОРАЗЕН ОТ СКРЪБ ПРОПОВЕДНИК). Сега братко ____, да продължаваш все така да занимаваш ума със самия себе си - това е вид себелюбие. Случаят изобщо не е като на апостол Павел, който беше човек на немощи, и въпреки това собствената му личност бе последното нещо, с което се занимаваха мислите му. Той имаше такива изпитания, каквито ти никога не си преживявал, нито ще трябва някога да претърпиш. И въпреки това той отклоняваше погледа си от тези неща - не се занимаваше с тях, но възвеличаваше Божията благодат.

Съпругата ти претърпя болест и смърт. Скръбта ти за това бе толкова силна, колкото и за всичките ти други проблеми. Ти просто прегръщаш скръбта в пазвата си, обичаш да се занимаваш с нея и позволяваш на ума и на мислите си да бъдат заети с теб самия, с твоята скръб и в резултат на всичко това здравето ти страда. След това смъртта на дъщеря ти бе наистина тежък удар, но и други са преминавали през същите и даже през още по-страшни обстоятелства. Ти позволи на това нещастие да те лиши от мъжество. Занимаваш се с него, говориш за него. Натоварваш душата си с неща, които не можеш нито да промениш, нито да си помогнеш. Грех е да се занимаваш с тези нещастия, както правиш.

Зная какво говоря. Ако на ума се позволи да бъде помрачен от скръб, храната не се смила и в резултат организмът не се храни добре.

ПРИ СКРЪБ КРЪВТА НАХЛУВА В МОЗЪКА (ЛИЧНА ОПИТНОСТ). Докато се трудох, като говорех и пишех по този начин, аз получих писма от една обезкуражена личност от Батъл Крик. Когато ги прочетох, почувствах неизразимо угнетение на духа, равняващо се на душевна агония, която изглеждаше, че за известно време парализира жизнените ми сили. В продължение на три нощи почти не можех да спя. Мислите ми бяха смутени и объркани.

Скривах, доколкото можех, чувствата си от съпруга си и от съчувстващото ми семейство, у което се намирахме в момента. Никой не знаеше за моето душевно бреме, когато се присъединявах сутрин и вечер към общата молитва и се стремях да положа товара си на Великия Бременосец. Но молбите ми идваха от сърце, смазано от болка, а молитвите ми бяха накъсани и несвързани поради неконтролируемата скръб. Кръвта се блъскаше в мозъка ми, често пъти карайки ме да се олюлявам и почти да падам. Често имах кръвотечения от носа, особено след като правех усилия да пиша. Бях принуждавана да оставям писането, но не можех да отхвърля товара от безпокойство и отговорност, който лежеше върху мен.

КАКВО ДА ПРАВИМ СЪС СКРЪБТА. Изпълнен ли си със скръб днес? Отправи очите си към Слънцето на правдата. Не се опитвай да промениш трудностите, но обърни лицето си към светлината, към Божия престол. Какво ще видиш там? Дъгата на завета, живото обещание на Бога. Под нея е престолът на благодатта. Всеки, който се постави под грижите на оказаната ни Божия милост и си присвои заслугите на живота и смъртта на Христос, има в дъгата на завета благословено уверение за приемане от Отец, докато трае вечният Божи престол.

Вярата е онова, от което се нуждаем. Не допускайте вярата ви да се разклати. Воювайте в доброто войнстване на вярата и се хванете за вечния живот. Това ще бъде тежка битка, но я спечелете на всяка цена, защото Божиите обещания са "ДА" и "АМИН" В ХРИСТА ИСУСА. Поставете ръката си в ръката на Христос. Ще трябва да се преодоляват трудности, но ангели, които превъзхождат по сила, ще сътрудничат на Божия народ. Отправете се към Сион, вървете неотклонно по пътя към победата. Славна корона и мантия, изтъкана на небесния стан, очаква всеки победител. Макар Сатана да хвърля своята пъклена сянка по пътя ви и да се стреми да скрие от погледа ви тайнствената стълба, простираща се от земята до Божия престол, по която слизат и се възкачват ангелите служители на наследяващите спасение, все пак неотклонно вървете напред, стъпка след стъпка напредвайте към престола на Вечния.

ЧОВЕКЪТ, КОЙТО СЪЧУВСТВА, НЕ ВИНАГИ Е ТВОЙ ПРИЯТЕЛ. Ако хората около теб са от тази категория, които не се стремят да отвлекат разговора и течението на твоите мисли, ако съчувстват на твоите впечатления, като че ли те са някаква твоя реалност, тогава колкото по-малко общуваш с тях, толкова по-добре. Те не са твои приятели, но най-лоши врагове. Господ иска да бъдеш радостен.

Ти си погребал мили приятели. Аз - също. Но не смея да питам: "Защо, Господи, си ме хвърлил в огнената пещ? Защо съм постигана от такива нещастия отново и отново? Отговорът идва до мен с думите: "Това, което правя, ти сега не знаеш, но после ще разбереш" (Йоан 13:7).

Често пъти Божиите намерения са забулени в тайна. Те са неразбираеми за ограничения смъртен ум. Но Този, Който вижда края от началото, знае по-добре, отколкото ние. Това, от което се нуждаем, е да ни очисти от земното, да усъвършенства нашия християнски характер, за да бъде поставена върху нас мантията на Христовата праведност.

РАБОТАТА ЗА ДРУГИТЕ НАМАЛЯВА СКРЪБТА. В грижата си за хората, които щеше да напусне, апостолът не мислеше за собствените си приближаващи страдания, за това, че ще трябва сам да се справя с предразсъдъци, омраза и преследване. Той се опитваше да подкрепи и насърчи малцината християни, които го придружаваха до мястото на екзекуцията, като повтаряше обещанията, дадени на преследваните заради правдата. Беше убеден, че нищо от това, което Господ е изговорил за Своите изпитани и верни чеда, не ще пропадне.

За известно време може би върху тях щяха да се струпат множество изкушения. Може би щяха да бъдат лишени от земни удобства. Но те можеха да насърчават сърцата си с уверението за Божията вяроност: "Зная в Кого съм повярвал и съм убеден, че Той е в състояние да опази онова, което съм Му поверил". Скоро нощта на изпитанията и страданията ще свършат в утрото на мира и съвършения ден.

НАЙ-ДОБРИТЕ УТЕШИТЕЛИ. Хората, претърпели най-големите скърби, са често пъти именно онези, които могат най-добре да утешават другите, и да внасят слънчева светлина, където и да отидат. Такива хора са били дисциплинирани и чрез страданията си са станали по-благии. Те не губят доверие в Бога, когато трудностите ги заливат, но идват още по-близо до Неговата закриляща любов. Такива хора са живо доказателство за нежната грижа на Бога, Който превръща мрака в светлина и ни дисциплинира за наше добро. Христос е светлината на света. В него няма тъмнина. Скъпоценна светлина! Нека живеем в нея! Кажете сбогом на тъгата и на оплакването. "Радвайте се винаги в Господа! Пак ще кажа: Радвайте се".

ПРОТИВООТТРОВА СРЕЩУ СКРЪБТА. Бог е предвидял балсам за всяка рана. Има балсам в Галаад, има лекар там. Няма ли сега както никога преди да изучавате

Писанията? Търсете Господа за мъдрост във всеки непредвиден случай! Във всяко изпитание умолявайте Исус да ви покаже изходен път за излизане от проблемите и трудностите ви. След това очите ви ще се отворят, за да видите лекарството и да приложите за своя случай изцелителните обещания, записани в Божието Слово. По този начин неприятелят няма да успява да ви тласка към скръб и неверие, но вместо това ще имате вяра, надежда и кураж в Господа. Священото писание ще ви даде ясна проникателност, за да можете да виждате и да приемате за себе си всяко благословение, което ще действа като противоотрова срещу скръбта - като изцелителна клонка за всеки горчив извор, чиято вода докосва устните ви. Всяко горчиво преживяване ще бъде смесено с любовта на Исус и вместо да оплаквате болките си, ще осъзнаете, че Исусовата любов и благодат са дотолкова във въшата скръб, че я превръщат в покоряваща и свята радост.

ОТДЕЛЯНЕТО ОТ БОГА ДОНАСЯ БОЛКА НА ДУШАТА. Именно болката от липсата на благоволение на Отец направи Христовите страдания толкова остри. Когато агонията обхвана душата Му, "потта Му стана като големи капки кръв" (Лука 22:44). Неговата страшна агония, свързана с мисълта, че в този час на нужда Бог Го е изоставил, представя ужаса, който грешникът ще преживее, когато твърде късно осъзнае, че Божият Дух се е оттеглил от него.

ЩЕ РАЗБЕРЕМ, КОГАТО ОТИДЕМ В РАЯ. Земята има история, която човек никога няма да разбере, докато не отиде със своя Изкупител в Божия рай. "Защото Агнето, Което е посред престола, ще ги храни и ще ги води към извори на жива вода; и Бог ще обърше всяка сълза от очите им"(Откр. 7:17).

50

ГРИЖИ И БЕЗПОКОЙСТВА

БЕЗПОКОЙСТВОТО, А НЕ РАБОТАТА УБИВА. Не работата е, която убива, но безпокойството. Единственият начин да се избегне безпокойството е всяка трудност и проблем да се възлагат на Христос. Нека не гледаме на мрачната страна на нещата. Нека култивираме у себе си радостен дух.

ЗАНИМАВАНЕ С ТРУДНОСТИТЕ. Някои хора винаги се страхуват и просто си изпросват трудности. Всеки ден те са обкръжени от знаците на Божията любов; всеки ден се радват на изобилната благодат на Неговото Провидение; но не забелязват присъствието й. Умът им непрестанно се занимава с нещо неприятно, което се страхуват, че може да ги сполети. Или пък наистина съществуваща трудност, макар и малка, заслепява очите им за многото други благословения, които изискват благодарност. Вместо да ги заведат по-близо до Бога, единствения източник на тяхната помощ, трудностите, пред които са изправени, ги отделят от Него, защото предизвикват безпокойство и оплакване.

БЕЗПОКОЙСТВОТО ПРАВИ ТОВАРА ПО-ТЕЖЪК. Много се страхувам, че сме в опасност, да правим от безпокойствата си хомот за вратовете си. Нека не се безпокоим, защото по този начин правим хомота по-здрав и товара - по-тежък. Нека да вършим всичко, което можем, без да се безпокоим, уповавайки се на Христос. Изучавайте думите Му:"Всичко, каквото попросите в молитва, вярвайте, че ще получите и ще ви бъде" (Матей 21:22). Тези думи са обещанието, че всичко, което един всемогъщ Спасител може да дари, ще бъде дадено на онези, които се упоават на Него. Като

стопани на небесната благодат, трябва да искаме с вяра, а след това да чакаме с доверие спасението от Бога. Не трябва да престъпваме Божиите принципи, опитвайки се със собствени сили да постигнем желаното. Трябва да искаме в Негово име, а след това да действаме така, както сме повярвали в Неговата способност да ни помогне.

НЕ Е БОЖИЯТА ВОЛЯ. Не е Божията воля Неговият народ да бъде обременен с грижи.

БЕЗПОКОЙСТВОТО МОЖЕ ДА ПРИЧИНИ ЗАБОЛЯВАНЕ. Когато грешките са били поправени, можем да представим нуждите на болния пред Господа в спокойна вяра, според както Неговият Дух ни посочи. Той знае всяка личност по име и се грижи за всеки така, като че няма друг човек освен него на земята, за когото да е дал Своя възлюбен Син. Понеже Божията любов е толкова голяма и толкова постоянна, болните трябва да бъдат насърчавани да се уповават на Него и да бъдат бодри и радостни. Безпокойството на човека за самия себе си причинява слабост и болест. Ако той се издигне над депресията и мрачното настроение, перспективите за възстановяването му ще бъдат много по-добри, защото "окото на Господа е върху тези, които се надяват на Неговата милост"(Псалм 33:18).

ПРЕСТАНИ ДА СЕ БЕЗПОКОИШ (СЪВЕТ КЪМ ПРИЯТЕЛ, ИЗПРАВЕН ПРЕД СМЪРТТА). Твоят случай е пред очите ми и съм наскърбена, че умът ти е смутен. Бих искала да те успокоя, ако беше в моите възможности. Не е ли бил Исус, скъпоценният Спасител, твоя постоянна помощ във време на нужда толкова пъти досега? Не наскърбявай Светия Дух, но престани да се безпокоиш. Нали точно това си казвал на другите много пъти? Нека думите на онези, които не са болни както ти, те утешат и нека Господ да ти помогне! Това е моята молитва.

ДА СЕ БЕЗПОКОИШ ДО ТОЛКОВА, ЧЕ ДА СЕ ПУСНЕШ ОТ РЪКАТА НА ИСУС. Ако възпитаем душите си да имат повече вяра, повече любов, по-голямо търпение, по-съвършено доверие в нашия съвършен Баша, ще имаме много по-голям мир и щастие, когато преминаваме през борбите на този живот. На Господа не е угодно, когато се страхуваме и безпокоим дотолкова, че да пуснем ръката на Исус. Той е единственият източник на всяка благодат, изпълнението на всяко обещание, осъществяването на всяко благословение... Нашето поклонническо пътуване на тази земя наистина ще бъде самотно, ако не е с Него. "Няма да ви оставя неутешени" (Йоан 14:18) - ни казва Той. Нека съхраняваме като скъпо съкровище Неговите думи, нека вярваме в Неговите обещания, да ги повтаряме през деня и да размишляваме върху тях през нощта, и ще бъдем щастливи.

ДА СИ ПОЧИВАМЕ В ХРИСТОВАТА ЛЮБОВ. Нека се отвърнем от горещите магистрали на живота, за да си починем в сянката на Христовата любов. Там ще придобием сила за борба. Там ще се научим как да намаляваме труда и грижите и как да говорим и да пеем за хвала на Бога. Нека уморените и тежко натоварените да научат от Христос урока на спокойното доверие. Необходимо им е да седят под Неговата сянка, ако искат да бъдат притежатели на Неговия мир и почивка.

БОЖИЯТА И МОЯТА ОТГОВОРНОСТ. Когато поемем в свои ръце ръководството на нещата, с които трябва да се справяме, и се поставим под зависимост от собствената си човешка мъдрост за извоюване на успеха, ние поемаме бреме, което Господ не ни е възлагал, и се опитваме да го носим без Неговата помощ. Поемаме на себе си отговорност, която принадлежи на Бога, и по този начин всъщност се поставяме на

Неговото място. Можем наистина да изпитваме безпокойство и опасения от опасности и загуби, защото такива наистина ще се стоварват върху нас. Но когато наистина вярваме, че Бог ни обича и ни желае доброто, ще престанем да се безпокоим за бъдещето. Ще Му се доверяваме така, както детето се доверява на един обичащ Баща. Тогава трудностите и мъките ни ще изчезнат, защото волята ни ще бъде погълната от Божията воля.

ИЗМИСЛЕНИ ГРИЖИ И БЕЗПОКОЙСТВА. В постоянното доверяване на Бога - там е безопасността! Не бива да таим у себе си постоянен страх от някакво зло, което според нас ще ни се случи в бъдеще. Тези "взети назаем" грижи и безпокойства трябва да престанат. Имаме небесен Баща, Който се грижи за Своите деца, Който желае да даде и наистина дава Своята благодат в достатъчен размер във време на нужда.

ОСТАВЯТЕ БЪДЕЩЕТО НА БОГА. Макар днешните им нужди да са задоволени, мнозина не желаят да се доверят на Бога за бъдещето и постоянно се безпокоят да не би да ги сполети бедност и децата им да страдат. Някои винаги очакват да им се случи нещо лошо или преувеличават трудностите, които наистина съществуват, така че очите им остават заслепени за многото благословения, изискващи тяхната благодарност. Вместо да ги накарат да потърсят помощ от Бога - единствения Източник на сила - пречките, които срещат, ги отделят от Него, защото предизвикват у тях безпокойство и оплаквания...

Исус е нашият Приятел. Цялото небе се интересува от благополучието ни. Нашето безпокойство и страх наскърбяват Светия Божия Дух. Не бива да се поддаваме на загриженост, която само ни дразни и изморява, но не ни помага да понасяме изпитанията. Не бива да даваме никакво място на онова недоверие в Бога, което прави главната дейност на живота ни да се състои в приготовленияа за задоволяването на бъдещи нужди, сякаш щастието ни се състои в тези земни неща.

НЕПОДХОДЯЩО БЕЗПОКОЙСТВО. Бог не осъжда благоразумието и предвидливостта в този живот; но трескавата грижа, неподходящото безпокойство и пристрастието към земните неща - това не е според Неговата воля.

БЕЗПОКОЙСТВОТО ИЗТОЩАВА ФИЗИЧЕСКАТА СИЛА. Изпитанията и безпокойствата, които ап. Павел преживя, бяха подкопали неговите физически сили.

ХРИСТИЯНИ С НЕСПОКОЙНИ СЪРЦА. Мнозина, които изповядват, че са Христови последователи, имат неспокойно и смутено сърце, понеже се страхуват да се доверят на Бога. Те не Му се предават напълно, защото се боят от последиците, които такова предаване може да предизвика. Но ако не направят това, те не ще могат да намерят мир.

МИНУТА СЛЕД МИНУТА. Има нещо, за което искам да те предупредя. Не се торМОЗИ! Не си заслужава да правиш това! Не се опитвай да да вършиш твърде много неща. Ако не предприемаш твърде много, ще успееш да извършиш много повече... Постоянно имай предвид думите на Христос: "Бдете и молете се да не паднете в изкушение" (Марк 14:38). Христос е твоят личен Спасител. Вярвай, че Неговата спасителна сила действа в твоя полза минута след минута, час след час. Той е край теб във всяко време на нужда.

НЕ СЕ БЕЗПОКОЙТЕ ПРЕДВАРИТЕЛНО. Искаме да постъпваме като личности, които са изкупени чрез кръвта на Христос. Трябва да се радваме в кръвта Му и за опрощението на нашите грехове. Това е, което трябва да правим, и дано Бог ни помогне да отклоним умовете си от мрачните картини и да мислим за онези неща, които ще ни дадат светлина.

Сега искам да прочета още един текст: "Не се безпокойте за нищо" (Филипяни 4:6). Какво означава това? Това означава да не се безпокоим предварително. Да не си създаваме време на трудност, преди трудността действително да е дошла. Скоро тя ще дойде, братя. Но ние трябва да мислим за днес. И ако изпълняваме добре днешните си задължения, ще бъдем готови и за утрешните.

СТРЕМЕЖ ЗА ПОСТИГАНЕ НА СВЕТСКИТЕ СТАНДАРТИ. Има мнозина, чиито сърца са изпълнени с болка под бремето на грижите, защото се стремят да постигнат светските стандарти. Те са избрали да служат на света, приели са неговите безпокойства, неговите обичаи. По този начин характерът им е развален, а животът им - изморителен. За да задоволят амбициите и светските си желания, те нанаряват съвестта си и си създават допълнителен товар на угризения. Постоянното безпокойство ги изтощава и изчерпва жизнените им сили.

Нашият Господ желае те да изоставят този робски хомот. Приканва ги да вземат Неговото иго. Той казва: "Игото Ми е благо и бремето Ми - леко". Заръчва им да търсят първо Божието царство и Неговата правда и тогава обещанието Му е, че всички неща, от които се нуждаят в този живот, ще им бъдат прибавени.

Безпокойството е сляпо и не може да види бъдещето. Но Исус вижда края от началото. За всяка трудност Той е приготвил начин, чрез който да донесе облекчение.

СЛАБА, БОЛНАВА ВЯРА. Не се безпокой! Ти насочваш вниманието си към външния вид на нещата и се оплакваш, когато трудността и натискът дойдат. Така разкриваш слаба и болнава вяра. Чрез думи и дела показваш, че вярата ти е **ПОБЕДИМА**. У Господа са всички благословения. Той притежава света. Гледай към Този, Който има светлина, сила и мощ. Той ще благослови всеки, който иска да благославя света със светлина и любов.

РАСТЕНИЯТА НЕ РАСТАТ ЧРЕЗ БЕЗПОКОЙСТВО ИЛИ ЧРЕЗ СЪЗНАТЕЛНИ УСИЛИЯ. Вместо да живееш с безпокойството дали растеш в благодатта, просто изпълнявай всеки дълг, който ти се представя, носи бремето на душите в сърцето си и по всеки възможен начин се стреми да спасяваш изгубените. Бъди добър, учтив, състрадателен. Говори със смирение за блажената надежда в Бога. Говори за любовта на Исус; за Неговата доброта, за милостта Му и за Неговата праведност. И престани да се тревожиш за това, дали растеш, или не. Растенията не израстват чрез съзнателни усилия... Не се безпокоят за своя растеж. Просто растат под грижите на Бога.

ЛЕКАРСТВО ПРОТИВ БЕЗПОКОЙСТВОТО. Бог се грижи за всичко и поддържа всичко, което е сътворил... Не е пролята нито една сълза, без Той да я забележи. Няма усмивка, която Той да не види.

О, ако самите бихме пожелали напълно да разберем това, бихме отхвърлили като ненужни всички безпокойства! Животът ни не би бил изпълнен с толкова разочарования, защото всичко - и голямо, и малко - би било оставено в ръцете на Бога, Който не се обърква от множеството грижи, нито бива побеждаван от тяхната тежест. Тогава ще се радваме на такъв душевен покой, какъвто мнозина не познават.

ВЯРАТА РАЗПРЪСКВА БЕЗПОКОЙСТВОТО. Всички хора толкова се тревожат за своето щастие, но мнозина рядко го намират поради това, че го търсят по погрешни начини, вместо правилно да се стремят към него. Трябва да искаме по-сериозно и желанието ни да е придружено от вяра. Тогава щастие се прокрадва над нас почти незабележимо... Въпреки неприятните обстоятелства, когато можем, нека с доверие да почиваме в Неговата любов и да общуваме насаме с Него, отдъхвайки си спокойно в Неговата любов. Чувството за Неговото присъствие ще вдъхва в душите ни дълбока и

спокойна радост. Тази опитност спечелва вярата ни, способна да ни помогне да не се дразним, нито да се безпокоим, но да зависим от безкрайната Сила.

ЕДИНСТВЕНИЯТ ПРИНЦИП. Онези, които приемат единствения принцип - да направят служенето и почитта към Бога своя върховна цел, ще открият как безпокойството чезне и пред нозете им се открива ясна пътека.

ВАЖЕН ПРИНЦИП Е ДНЕСНИТЕ ЗАДЪЛЖЕНИЯ ДА СЕ ИЗПЪЛНЯВАТ ДНЕС.

Вярното изпълнение на днешните задължения е най-добрата подготовка за изпитанията на утрешния ден. Не събирайте на едно място всички възможни утрешни безпокойства и грижи и не ги добавяйте към бремето на днешния ден. "Достатъчно е на деня неговото зло"(Матей 6:34).

Наш е само един ден и през този ден трябва да живеем за Бога. През целия този един ден трябва да поставяме в ръцете на Христос, в тържествено служене всички свои намерения и планове, да възложим всичките си грижи на Него, защото Той се грижи за нас. "Аз зная мислите, които мисля за вас, казва Господ, мисли за мир, а не за зло, за да ви дам бъдеще и надежда". "В завръщане и в почивка ще се спасите; в спокойствие и доверие ще бъде вашата сила" (Еремия 29:11; Исаия 30:15). Нека не се измъчваме предварително за утрешните проблеми. Храбро и радостно да носим товарите на днешния ден. Днес трябва да имаме доверие и вяра. Ние не сме призвани да живеем повече от един ден на един път. Този, Който дава сила за днес, ще даде сила и за утре.

СИЛА ЗА ВСЯКО ИЗПИТАНИЕ. Нашият небесен Баща измерва и претегля всяко изпитание, преди да позволи то да дойде върху вярващия. Отчита обстоятелствата и силата на човека, който трябва да застане под изпитващата Божия проба, и никога не допуска изкушения, по-големи, отколкото е капацитетът за съпротивление. Ако душата бъде надвита и личността - победена, вината за това никога не е в Бога - че не е дал благодатна сила, но напротив - изкушаваният не е бдял, не се е молил и не е приел за себе си чрез вяра средствата, които са му били осигурени в изобилие. Христос никога не оставя човека в неговия час на битка. Вярващият трябва да изисква Божиите обещания и да посреща врага в името на Господа. Тогава никога не ще знае какво е поражение.

51

СТРАХЪТ

МИЛИОНИ ВЪРЗАНИ ОТ СТРАХ. Милиони човешки същества са обвързани от фалшиви религии в робски страх, в безчувственост и безразличие, трудещи се като впрегатни животни, лишени от надежда, радост или вдъхновение днес и живеещи само с мрачен страх от бъдещето. Единствено евангелието на Божията благодат може да въздигне душата.

КОГАТО НЕ СЕ ДОВЕРЯВА НА БОГА, ЧОВЕКЪТ СИ НАВЛИЧА ХИЛЯДИ

ГРЕХОВЕ. Мнозина занемаряват задължението си да си събират съкровища за небето, вършейки добро със средствата, които Господ им е дал назаем. Те не Му се доверяват и си навличат хиляди страхове по отношение на бъдещето. Подобно на израилевите чедра, и те имат зли и невярващи сърца.

Господ бе снабдил този народ с такова изобилие, каквото техните нужди изискваха. Но те сами си създаваха трудности по отношение на бъдещето. Оплакваха се и роптаеха по време на пътуването в пустинята, че Мойсей ги бил извел, за да ги погуби и че децата им щели да умрат от глад. Въображаеми нужди затваряха очите и сърцата им, за да не

видят добротата и милостите на Бога. Бяха неблагодарни за получаваната в изобилие благодат.

Също така неблагодарни са и изповядващите се за Божии народ в този век на неверие и упадък. Те се страхуват, че може да изпаднат в нужда, или че децата или дори внуците им може да бъдат някога в лишение. Не смеят да се доверят на Бога. Няма истинска вяра в Този, Който ги е надарил с благословенията и изобилието на живота и Който им е дал таланти, за да ги използват за Негова прослава в делото Му.

САТАНА СЕ ОПИТВА ДА УПРАВЛЯВА ЧРЕЗ ВСЯВАНЕ НА СТРАХ. Бог никога не насилва волята и съвестта. Сатана обаче - за да спечели власт над онези, които не могат да бъдат съблазнени по друг начин - постоянно прибегва до принуда чрез жестокост. Създавайки страх, той се стреми да управлява съвестта и да насочи човешката почит към себе си. За да постигне това, той действа както чрез религиозните, така и чрез светските власти, карайки ги да налагат човешки закони в разрез с Божия закон.

СЪОБРАЗЯВАНЕТО СЪС СТРАХОВЕТЕ САМО ГИ ЗАСИЛВА. Ако се "съветваме" с нашите съмнения и страхове или се опитваме да разрешим сами всичко, което не можем да видим ясно, без да погледнем напред с вяра, смущенията и объркаността само ще се увеличават и задълбочават. Но ако дойдем при Бога, чувствайки се безпомощни и зависими, каквито наистина сме, и със смирена, доверчива вяра изкажем нашите нужди на Този, Който е безкраен по знание, Който вижда всичко в творението Си и управлява всичко чрез Словото и волята Си, Той може, желае и ще отговори на нашия вик и ще направи светлина да огрее сърцата ни. Чрез искрена молитва ние влизаме във връзка с ума на Безпределния. Не е задължително да има някакво доказателство за времето, в което нашият Изкупител се навежда над нас със съчувствие и любов, но това е така. Може да не чувстваме Неговия невидим допир, но ръката Му е над нас с любов и съчувствена нежност.

ПРИЧИНАТА ЗА БОЛЕСТТА НА ТЯЛОТО И УМА. Това, което докарва болест на тялото и ума при почти всички, са неудовлетворените чувства и роптанията на недоволството. Такива хора нямат Бога, нямат надеждата, която "достига отвътре завесата", която е като котва за душата - сигурна и здрава. Всички, които изповядват тази надежда, ще очистват душата си, както е Той чист. Такива хора са свободни от неспокойни копнежи, от оплаквания и недоволство. Те не очакват постоянно зло и не размишляват върху въображаеми трудности. Виждаме обаче мнозина, които предварително навлизат във времето на трудността. Безпокойството е отпечатано върху всяка тяхна черта. Изглеждат като хора, които сякаш не намират никаква утеха, но живеят в постоянен страх от някакво очаквано зло.

СТРАХЪТ НЕ ДОНАСЯ НИКАКВО ОБЛЕКЧЕНИЕ НА ДУШАТА. Трябва да имаш ясно разбиране за евангелието. Религиозният живот не е живот на униение и тъга, но на мир и радост, съчетана с християнско достойнство и свята сериозност. Нашият Спасител не ни насърчава да подхранваме съмнения, страхове и предчувствия за бедствия. Такива неща не донасят никаква облекчение на душата и трябва да бъдат изобличавани, а не стимулирани. Ние можем да имаме неизразима радост и пълнота от слава.

ВЯРАТА РАСТЕ В БОРБА СЪС СЪМНЕНИЕТО И СТРАХА. Господ често пъти ни поставя в трудни положения, за да ни стимулира към по-голямо усилие. В Своето Провидение понякога допуска специални трудности, които да изпитат нашето търпение и вяра. Дава ни уроци по доверие. Иска да ни научи накъде да гледаме във време на

помощ и нужда. По този начин придобиваме практическо познание за Неговата Божествена воля, от което толкова много се нуждаем в ежедневието си живот. Вярата израства и става по-силна в сериозна борба със съмнението и страха.

СТРАХЪТ ГОВОРИ ЗА НЕВЕРИЕ. Както Исус си почиваше чрез вяра в грижата на Бог Отец, така и ние трябва да си почиваме под грижите на нашия Спасител. Ако Неговите ученици се бяха доверявали, щяха да имат постоянен мир. Техният страх по време на опасност разкриваше неверието им. В усилията си да спасят себе си те забравяха за Исус. Чак когато се отчайваха от себе си, те се обръщаха към Този, Който може да им даде помощ.

Колко често това преживяване на учениците е наше! Когато бурите на изкушенията надвиснат, когато се появят свирепите светкавици, ние се опитваме да се борим с бурята сами, забравяйки че има Един, Който може да ни помогне. Разчитаме на собствената си сила, докато надеждата ни бъде разбита и сме готови да загинем. Тогава си спомняме за Исус. Ако Го призовем да ни спаси, не ще викаме напразно. Макар Той тъжно да укорява нашето неверие и себеупование, никога няма да откаже да ни даде помощта, от която се нуждаем. Дали сме на суша или по море, ако имаме Спасителя в сърцата си, няма нужда да се боим. Живата вяра в Изкупителя ще изглади вълните в морето на живота и ще ни избави от опасността по начина, за който Той прецени, че е най-добре.

ГИБЕЛНО Е ДА СЕ ПРОЯВЯВА СТРАХ В БОЛНИЧНАТА СТАЯ. Онези, които обслужват болните, трябва да разберат важността от внимателното спазване на здравните закони. Никъде послушанието на тези закони не е по-важно, отколкото в болничната стая. Никъде нещата не зависят толкова много от верността в малките неща от страна на обслужващите. В случаите на сериозна болест една малка небрежност, едно леко невнимание към специалните нужди или опасности за пациента, проявата на страх, възбуда или раздразнителност, дори липсата на съчувствие може да наклони везните на живота и смъртта и да направи някой пациент, който иначе би могъл да се възстанови, да отиде в гроба.

СТРАХЪТ НАСКЪРБЯВА СВЕТИЯ ДУХ. Вярата приема Божията дума, без да задава въпроси, за да разбере значението на изпитващите преживявания, които идват. Но мнозина са, които притежават малка вяра. Те винаги се страхуват и си измислят трудности. Всеки ден те са обкръжени от знаците на Божията любов, всеки ден се радват на изобилието на Неговите дарове, но не забелязват тези благословения. А трудностите, които срещат, вместо да ги доведат по-близо до Бога, ги отделят от Него, като предизвикват у тях безпокойство и оплакване... Господ Исус Христос е техният Приятел. Цялото небе се интересува от благополучието им и техните страхове и оплаквания наскърбяват Светия Дух. Човек вярва не понеже вижда или чувства, че Бог го чува. Ние се уповаваме на Неговите обещания. Когато дойдем при Него с вяра, трябва да Му се доверим и да знаем, че всяка молба навлиза в сърцето на Христос. Когато се молим за Неговото благословение, трябва да вярваме, че го получаваме и да му благодарим, че го имаме. Тогава нека изпълняваме задълженията си, уверени, че благословието ще бъде изпратено, когато най-много се нуждаем от него. Когато сме се научили да правим това, ще знаем, че на молитвите ни ще бъде отговорено. Господ действа за нас "преизобилно", "според богатствата на Своята слава" и според "действието на мощната Си сила".

ОСВОБОЖДЕНИЕТО ОТ ВИНАТА ДОНАСЯ И ОСВОБОЖДЕНИЕ ОТ СТРАХА.

Аарон, както и целият народ, се отдръпнаха от Мойсей и "се страхуваха да се приближат". Виждайки тяхното смущение и ужас, и невежеството им по отношение на

причината, той ги насърчи да се приближат. Връчи им завета на Божието примирение и ги увери в Неговото възстановено благоволение. В гласа му те забелязаха само любов и умоляване и накрая един дръзна да се приближи. Изпълнен с твърде голямо страхопочитание, за да говори, той мълчаливо посочи към лицето на Мойсей и след това - към небето. Великият водач разбра какво човекът искаше да каже. В своята съзнателна вина, чувствайки се все още под Божието неодобрение, те не можеха да понесат небесната светлина, която, ако Му бяха послушни, щеше да ги изпълни с радост. Във вината има страх. Душата, която е свободна от грях, не ще желае да се крие от небесната светлина.

КАКВО ДА ПРАВИМ, КОГАТО СЕ СТРАХУВАМЕ. Само чувството за Божието присъствие може да премахне страха, който би направил живота товар за боязливото Му чедо. Нека закрепим в паметта си обещанието: "Ангел Господен се опълчва около онези, които му се боят, и ги избавя" (Псалм 34:7). Нека прочете удивителната история за Елисей в планинския град и как между него и въоръжените му врагове е стола небесна ангелска армия. Нека прочете как на ап. Петър - в затвор и осъден на смърт - се е явил Божият ангел; как безопасно е извел Божия служител покрай въоръжените стражи, през масивни врати и през железни порти с големи катинари и резета. Нека прочете за случилото се в морето, когато върху блъскания от бурята кораб на войниците и моряците, изтощени от работа, бдение и пост, ап. Павел - затворникът - на път към осъждането и екзекуцията си казва следните велики думи с кураж и надежда: "Но и сега ви съветвам да сте бодри, защото ни една душа от вас няма да се изгуби... Защото ангел от Бога, Чийто съм аз и Комуто служа, застана до мен тази нощ и рече: Не бой се, Павле, ти трябва да застанеш пред кесаря и ето Бог ти подари всички, които плуват с тебе". С вяра в това увещание ап. Павел увери придружаващите го: "Никому от вас ни косъм от главата няма да загине". Точно така се и случи. Понеже в кораба имаше един-единствен човек, чрез когото Бог можеше да работи, целият екипаж от войници и моряци езичници, бе запазен. "И така стана, че всички излязоха на сушата".

БОГ ДЕЙСТВА ЯСНО. Нашият Господ не ни мами. Не ни казва "Не бой се, няма никаква опасност в пътя ти". Той знае, че има изпитания и опасности и действа с нас ясно. Не предлага да вземе народа Си вън от света на греха и злото, но му посочва вечното прибежище. Молитвата Му за неговите ученици бе: "Не се моля да ги вземеш от света, но да ги пазиш от лукавия". "В света - казва Той - ще имате скръб. Но дерзайте, Аз победих света"(Йоан 17:15, 16:33).

ОТКЛОНЯВАЙ ПОГЛЕДА СИ ОТ СОБСТВЕНОТО "АЗ". Отклонявай погледа си от себе си и го насочвай към Исус. Можеш да признаеш, че си грешник, но в същото време твоя привилегия е и да признаеш Христос за свой Спасител. Той не дойде да призове праведните, но грешниците на покаяние. Сатана ще представя на човешкия ум трудности и опасения, за да убие вярата и да унищожи куража. Той има на разположение многократни изкушения, които трупат в ума едно след друго. Но да се занимаваш много с твоите изкушения и да се отдаваш на чувствата си, това означава да каниш дявола и съмненията. Като вършиш това, ти се заплиташ в безпокойствата и болките на отчаянието. Може би се питаш: какво да направя, намирайки се под гнета на тези ужасни изкушения? Изхвърли ги от ума си, като гледаш и съзерцаваш неподобните дълбини на любовта на Спасителя. Не величай чувствата си и не говори за тях, не ги въздигай в култ, независимо дали са добри или лоши, тъжни или насърчителни.

ПОБЕЖДАВАЙ СТРАХА ЧРЕЗ ДОВЕРИЕ В ИСУС. Исус ни приканва да дойдем при

Него. Той ще вдигне тежестите от нашите уморени рамене и ще постави върху нас Своето иго, което е благо, и Своя товар, който е лек. Пътят, по който Той ни кани да вървим, никога не ще ни коства болка, ако винаги се движим по него. Само когато се отклоним от пътя на дълга, той може да стане труден и трънлив. Жертвите, които трябва да направим, следвайки Христос, са само част от многото стъпки за завръщане към пътя на светлината, мира и щастието. Съмненията и страховете растат, когато им се поддаваме, и колкото повече правим това, толкова по-трудни за преодоляване ще стават. По-безопасно е да изоставим всяка земна подкрепа и да се хванем за ръката на Този, Който вдигна и спаси потъващия в бурното море Свой ученик.

ХРИСТОС, ВЕЛИКИЯТ БРЕМЕНОСЕЦ. Представяй своите нужди, своите радости, скърби, грижи и стракове пред Бога. Не можеш да Го претовариш! Не можеш да Го измориш... Неговото любящо сърце се трогва от нашите скърби даже и когато те остават неизговорени. Занесете Му всичко, което смущава ума ви. Нищо не е толкова голямо за Него, за да не може да го понесе, защото Той държи световите, Той управлява всичко във Вселената. Нищо, което по някакъв начин нарушава нашия мир, не е твърде малко за Него, за да не Го забележи. Нито една глава от нашия живот не е твърде тъмна за Него, за да не може да я прочете; няма безпокойство или грижа, твърде трудни за Него, които да не може да разреши. Никое бедствие не може да падне и върху най-малкото от Неговите чедра. Никакво безпокойство не може да мъчи душата, никаква радост - да я насърчи и никаква молитва - да излезе от нечий устни, които нашият Небесен Баща да не е забелязал и към които да не проявява непосредствен интерес... Отношенията между Бога и всяка душа са така специални и пълни, като че няма друга душа на света, която да приема Неговата грижа или за която да е дал Своя възлюбен Син.

52

ДЕПРЕСИЯТА

МНОГО БОЛЕСТИ СА РЕЗУЛТАТ ОТ ДУШЕВНО УНИНИЕ. Доволната душа и бодрият дух са здраве за тялото и сила за душата. Нищо не е толкова плодородна почва за болестите, колкото депресията, унинието, угнетението и тъгата.

МНОГО БОЛЕСТИ, ОТ КОИТО ХОРАТА СТРАДАТ, СА РЕЗУЛТАТ ОТ ДУШЕВНА ДЕПРЕСИЯ.

СПРАВЯНЕТО С ДЕПРЕСИЯТА УСКОРЯВА ВЪЗСТАНОВЯВАНЕТО. Понеже Божията любов е толкова голяма и толкова постоянна, болните трябва да бъдат насърчавани да Му се доверяват и да поддържат добро настроение. Да се безпокоим за себе си, това означава да си причиняваме слабост и болест. Ако болните се издигнат над депресията и унинието, вероятността да се възстановяват ще бъде много по-голяма, защото "окото на Господа е върху тях, надежда на милостта Му"(Псалм 33:18). **ДЕПРЕСИЯ, ПРИЧИНЕНА ОТ ЖЕЛЯЗНО ДОСТОЙНСТВО.** Някои хора запазват студена, смразяваща резервираност, желязно достойнство, което отблъсква попадащите под тяхното влияние. Този дух е заразителен. Той създава атмосфера, от която добрите подбуди и добрите решения увяхват. Спъва естествения поток на човешкото съчувствие, сърдечност и любов. Под нейното влияние хората стават сковани и техните социални и благородни качества биват унищожени поради липса на практикуване.

Засяга се не само духовното здраве. Физическото също страда от това неестествено състояние и от депресия. Униинето, мрачното настроение и студенината на тази социална атмосфера се отразява и върху изражението на лицето. Лицата на хора, които са съчувствителни и състрадателни, греят от блясъка на истинската доброта. Докато лицата на онези, които не подхранват благи и добри мисли, нито несебелюбиви подбуди, изразяват чувствата, таени в сърцата им.

ДУШЕВНА ДЕПРЕСИЯ ОТ ЛОШО ПРОВЕТРЯВАНИ СТАИ. Последиците от живеенето в затворени и зле проветрявани стаи са следните: организмът заслабва и заболява, нарушава се кръвообращението, кръвта се движи лениво, защото не е очистена и съживена от чистия и животворен въздух. Умът става депресивен и мрачен и целият организъм заслабва и става податлив на треска и други остри заболявания.

ДЕПРЕСИЯ И МРАЧНО НАСТРОЕНИЕ - РЕЗУЛТАТ ОТ НЕДОСТИГА НА КИСЛОРОД. Белите дробове трябва да бъдат оставяни колкото се може по-свободно да функционират. Техният капацитет се развива чрез свободно действие. Той намалява, ако бъдат притискани или ако по някакъв начин се пречи на свободното им действие. Оттук и лошите последици от практикуването на толкова разпространения - особено при седяща работа навик - човек да стои наведен над работата си. В тази позиция е невъзможно да се диша дълбоко. Повърхностното дишане скоро става навик и белите дробове губят силата си да се разширяват...

По този начин се получава недостатъчно количество кислород. Кръвта се движи лениво. Отпадъчните продукти, т.е. токсичните вещества, които трябва да бъдат изхвърлени чрез издишването от белите дробове, се задържат и кръвта се замърсява. Не само белите дробове, но и стомахът, и черният дроб, и мозъкът биват засегнати. Кожата става мръсно-бледа, храносмилането се забавя, сърцето се потиска, мозъкът се помрачава, мислите се объркват, унииние изпълва душата, целият организъм се депресира, става неактивен и особено чувствителен към заболявания.

ДОБРОТО ДИШАНЕ УСПОКОЯВА НЕРВИТЕ. За да имаме добра кръв, трябва да дишаме добре. Пълното, дълбоко вдишване на чист въздух, което изпълва дробовете с кислород, очиства кръвта. Придава ѝ светъл цвят и я изпраща като животворен поток до всяка част на тялото. Доброто дишане успокоява нервите; стимулира апетита и подобрява храносмилането. Предизвиква и здрав, освежителен сън.

ВОДНЯНКА И СЪРДЕЧНА БОЛЕСТ СЕ ОПИТВАТ ДА ДЕПРЕСИРАТ ЕЛЪН УАЙТ* (ЗАБЕЛЕЖКА ПОД ЧЕРТА:*Виж Избрани вести, кн. 2, гл. "Твърдост и нещастие"). Болестта тежко ме е притиснала. От години страдам от воднянка и от сърдечно заболяване, които се опитват да депресират духа ми и да унищожат вярата и куража ми.

ЗАЕМАНЕТО НА СИЛА ОТ РЕЗЕРВИТЕ ИМА ЗА РЕЗУЛТАТ ДЕПРЕСИЯ. Чрез невъздържание, водещо началото си още от дома, храносмилателните органи първи заслабват и скоро обикновената храна започва да не задоволява апетита. Стига се до нездравословно храносмилане и до желание за по-стимулиращи храни. Чайт и кафето дават незабавен ефект. Под влиянието на тези отрови нервната система се възбужда. А в

някои случаи за известно време и умът бива ободрен, въображението става по-живо. И понеже тези стимуланти създават подобни ефекти, мнозина заключават, че наистина са необходими. Но след това винаги идва и реакцията.

Нервната система е заела сила от своите резерви и сега цялото това временно съживление е последвано от депресия. Внезапността на облекчението, постигано чрез чая и кафето, е доказателство, че онова, което изглежда сила, е само нервна възбуда и впоследствие ще покаже вредния си ефект за организма.

СТРОГАТА СТУДЕНИНА В БРАКА - ПРИЧИНА ЗА ДЕПРЕСИЯ. Когато се ожени за съпругата си, ти я обичаше. Тя бе изключително чувствителна. Но въпреки това, ако ти беше положил известни усилия и ако тя би проявила известна твърдост, здравето й нямаше да бъде онова, което е сега. Твоята строга студенина те прави като айсберг, смразяващ изявата на любовта и чувствата. Твоите укори и склонността ти към намиране на грешки са като опустошаваща градушка върху чувствително растение. Те са смразили и почти са унищожили живота в това растение. Твоята любов към света убива добрите черти в характера ти.

Съпругата ти е съвсем различен тип човек и е много благородна. Но когато тя проявява дори и в малките неща благородните си инстинкти, ти чувстваш неудобство, усещаш се изобличен в чувствата си и я укоряваш. Отдаваш се на придирчив и осъдителен дух. Караш съпругата си да мисли, че е бreme и товар и че няма право да упражнява благородство и щедрост за твоя сметка. Всички тези неща са дотолкова обезкуражаващи, че тя се чувства безпомощна и без надежда и няма стимул да се съпротивлява срещу всичко това. Тя се превива под силата му. Нейната болест е заболяване на нервите. Ако брачният й живот беше приятен, тя щеше да притежава в значителна степен добро здраве. Но през целия ви брак демонът е бил гост в твоето семейство, за да ликува над окаянството ти.

ПОНЯКОГА ДЕПРЕСИЯТА Е РЕЗУЛТАТ ОТ ПОЛОВИ ИЗЛИШЕСТВА. Твърде много семейства са в крайно нещастно състояние поради това, че съпругът и бащата позволява на животинското естество в себе си да доминира над умственото и моралното.

Резултатът е чувство на безсилие и депресия, което често пъти се усеща, но причината му рядко се отгатва в собственото му неправилно поведение. Намираме се под тържествените предупреждения на Бога да пазим духа си чист и тялото - здраво, за да можем да бъдем от полза за човечеството и да отдаваме на Бога съвършено служене. Апостол Павел изговаря следните предупредителни думи: "Нека грехът не царува във вашето смъртно тяло, за да не бъдете послушни на похотите му" (Римляни 6:12). И по-нататък ни насърчава: "Всеки, който се подвизава, се въздържа от всичко"(1Коринтяни 9:25). Той увещава хората, които наричат себе си християни, да представят телата си "в жертва жива, свята, приета от Бога"(Римляни 12:1). Казва още: "Но уморявам тялото си и го поробвам, да не би като съм проповядвал на другите, сам аз да остана неodobрен"(1Коринтяни 9:27).

УСПЕХЪТ МОЖЕ ДА БЪДЕ ПОСЛЕДВАН ОТ ВРЕМЕННА ДЕПРЕСИЯ. Подобна реакция, която често следва периодите на силна вяра и славен успех, е притискала и пророк Илия. Той се е боял, че реформацията, започнала на Кармил, може да се окаже

нетрайна и депресията го надвила. В началото бил възвисен до върха Фасга; а сега се свлякъл в долината. Когато бил под вдъхновението на Всемогъщия, застанал твърдо и устоял и на най-тежкото изпитание на вярата. Но във времето на обезкуражение пред заплахите на Езавел, все още звучащи в ушите му, и пред угрозата Сатана все още явно да държи надмощие чрез интригите на тази нечестива жена, той се пуснал от ръката на Бога. Бил възвисен извънмерно и после реакцията била огромна.

ОВЛАДЯВАНЕ НА ДЕПРЕСИРАНИЯ УМ. Майката може и трябва да направи много, за да овладее нервите и ума си, когато е депресирана. Даже когато е болна, тя може (стига само да се научи на това!) да бъде приятна, бодра и окуражаваща и да понася много повече шум, отколкото е смятала за възможно. Тя не бива да кара децата си да чувстват нейните недъзи и така да помрачава техните млади и чувствителни умове чрез душевната си депресия. Те не бива да чувстват дома си едва ли не като гроб, а майчината стая - най-мрачното нещо на света. Умът и нервите придобиват тонус и сила чрез упражняване на волята. Силата ѝ в много случаи се оказва потенциален успокоител на нервите.

ДВЕ КРАЙНОСТИ В ПОВЕДЕНИЕТО. Хората, които не чувстват, че е тяхно верско задължение да дисциплинират ума си да се занимава с оптимистични теми, обикновено изпадат в две крайности. Или са въодушевени и "на градус" чрез постоянен кръг от възбуждащи забавления, лекомислени разговори, смях и шегуване; или са депресирани, в големи изпитания и умствени конфликти, които те смятат, че само малцина са преживявали някога или че никой не може да ги разбере. Такива личности могат да изповядват християнството, но мамят душите си.

НАСЪРЧАВАЩАТА ИЛИ ОБЕЗКУРАЖАВАЩАТА СИЛА НА ПЕЧАТНИТЕ СТРАНИЦИ. Съпругът ми е работил неуморно, за да доведе издателското дело до неговото настоящо състояние на благополучие. Видях, че той бе получил много повече съчувствие и любов от братята си, отколкото бе мислил, че има. Те жадно търсят във вестника, за да намерят нещо, излязло изпод неговото перо. Ако в писанията му съществува тон на насърчение и на радост, ако говори окуражаващо, сърцата им се просветляват и някои дори се разплакват от нежни чувства на радост. Но ако униние и тъга лъхат от тях, изражението на братята и сестрите, когато четат, също става тъжно и духът, който доминира в неговите писания, се отразява на тях.

ОБЕЗСЪРЧЕНИЯТ ЧОВЕК Е БРЕМЕ ЗА САМИЯ СЕБЕ СИ (СЪВЕТ ДО СТУДЕНТИ ПО МЕДИЦИНА). Беше ми представен фактът, че във вашия курс по здравно мисионерство първата работа на студентите трябва да бъде да разберат себе си, да пресметнат цената и да знаят, когато започнат да градят, дали ще са в състояние да завършат. Нека Бог не бъде обезславян чрез проваляне на човека в процеса на образованието му. Защото обезкураженият човек, претърпелият неуспех, е бремене за самия себе си.

Да се мисли, че при всяка работа, която човек планира да извърши, Бог ще го поддържа, докато той стоварва върху себе си огромен материал за изучаване и излага на опасност здравето и живота си и така нарушава природните закони, е обратното на светлината,

която Бог ни е дал. Не можем да се налагаме над природата. Тя не ще ни прости уврежданията, направени на този удивителен, чудесен, деликатен механизъм.

УНИНИЕТО, ПРИКРИТО ПОД ФАСАДАТА НА ПЕРЧЕНЕ. Когато едно дете е често укорявано за някаква специална грешка, то започва да счита тази грешка за своя особеност, за нещо, срещу което е безполезно да се бори. По този начин у него се създава чувство за обезкуражение и безнадеждност, често пъти прикрити под външния вид на равнодушие и перчене.

ПОБЕДАТА КОСТВА УСИЛИЯ (СЪВЕТ КЪМ ЕДНО СЕМЕЙСТВО). Вие можете да бъдете щастливо семейство, ако пожелаете да вършите онова, което Бог ви е поверил като дълг. Но Господ не ще направи за вас онова, което би трябвало да извършите вие. Брат К. заслужава съжаление. Той се е чувствал нещастен толкова време, че животът е станал бreme за него. Не бива да бъде така. Неговото въображение се е поболяло и той толкова дълго е отправял очите си към мрачната картина, че ако срещне съпротива и разочарование, си въобразява, че всичко отива към гибел, че ще изпадне в нужда, че всичко е против него, че преживява най-големите трудности в сравнение с всички хора. По този начин животът му е станал развалина. Колкото повече мисли по този начин, толкова по-окаян става животът му, а и животът на всички около него.

Той няма основание да се чувства така. Всичко това е работа на Сатана. Бр. К. не бива да оставя неприятеля да управлява по този начин ума му. Необходимо е да отклонява мислите си от мрачната и тъжна картина и да ги насочва към любещия Спасител - Славата на небето - и към богатото наследство, приготвено за всички, които са смирили, послушни и които притежават благодарни сърца и пребъдваща вяра в Божиите обещания. Това ще му коства усилие и борба, но трябва да бъде извършено. Твоето настоящо щастие и бъдеще, както и вечното ти щастие зависят от отправянето на ума ти към радостни и насърчителни неща. Не гледай към тъмната картина, която е въображаема, а към благата, които Бог е разпръснал по пътя ти и отвъд тях - към невидимото и вечното.

РЕЗУЛТАТИТЕ НА МРАЧНИТЕ ПРЕДЧУВСТВИЯ. Животът ти сега е окаян, изпълнен с лоши предчувствия. Мрачни картини витаят пред погледа ти; обкръжава те мрачно неверие. Като заставаш на страната на неверието си и говориш за него, ти ставаш все по-мрачен и по-черноглед, намиращ удоволствие да се занимаваш с неприятни теми. Ако други се опитат да говорят нещо, изпълнено с надежда, ти смазваш у тях всяко чувство на оптимизъм, като започваш да говориш още по-сериозно и по-строго. Изпитанията и нещастията винаги държат пред погледа на твоята съпруга измъчващите душата ти мисли, че ти я считаш за непълноценна поради нейната болест. Ако обичаш мрака и отчаянието, говори за тях, занимавай се с тях и мъчи душата си, като извикваш във въображението си всичко, което може да ти причини роптание срещу семейството ти, срещу Бога и да направи сърцето ти като поле, през което е преминал огън, унищожил всяка зеленина - сухо, черно и прегоряло.

ПОБЕЖДАВАНЕ НА ЕМОЦИОНАЛНАТА НЕСТАБИЛНОСТ. Принадлежиш към род, членовете на който притежават неуравновесен ум, склонен към мрачност и депресия,

променящи се според околната среда, чувствителни и податливи на влияния. Ако не култивираш радостно, щастливо, благодарно разположение на ума, Сатана в края на краищата ще те направи пленник на волята си. Можеш да бъдеш помощ и сила за църквата и там, където живееш, ако послушаш наставленията на Господа и не действаш от чувства, но бъдеш управляван от принципа. Никога не позволявай от устните ти да излизат укори, защото те са като опустошителна градушка за хората около теб. Нека радостни и щастливи думи на любов се отронват от устните ти.

НЕ Е НУЖНО ДА БЪДЕШ РОБ НА УНИИЕТО. Помни, че твоите религиозни преживявания не бива да бъдат само едно от многото други влияния. Религиозният ти живот трябва да представлява влияние, доминиращо над всички други. Бъди строго въздържан. Съпротивлявай се на всяко изкушение. Не прави никаква отстъпка на лукавия враг. Не слушай внушенията, които поставя в устата на мъже и жени. Имаш за спечелване една победа. Трябва да постигнеш благородство на характера. Но това не може да се осъществи, докато си депресиран и обезкуражен от неуспеха. Строши веригите, с които Сатана те е вързал. Няма нужда да бъдеш негов роб. "Вие сте Мои приятели - казва Христос, - ако вършите това, което ви заповядвам".

ЛЕКАРСТВО, ПРЕДЛОЖЕНО НА ПРОПОВЕДНИК, СТРАДАЩ ОТ ДЕПРЕСИЯ.

Трябва внимателно да работиш и да си осигуряваш периоди на почивка. Като вършиш това, ще запазиш физическата и умствената си енергия и ще направиш труда си много по-ефективен. Братко Ф., ти си нервен човек и действаш до голяма степен импулсивно. Душевната потиснатост влияе много на работата ти. От време на време чувстваш липса на свобода и мислиш, че това е, понеже другите са в мрак или в грешка, или че има някаква друга причина, която едва ли можеш да определиш каква е, и ти приписваш на някого. А тази твоя постъпка нанася от своя страна голяма вреда. Ако ти би успокоил себе си, когато се намиращ в такова притеснено и нервно състояние, и останеш в покой, като спокойно чакаш Бога, и провериш дали трудността не се намира в самия тебе, щеше да спестиш много наранявания на собствената си душа, както и на скъпоценното Божие дело.

ЗАНИМАВАНЕ С НЕПРИЯТНОТО. Когато виждаш нечестие около тебе, трябва да те успокоява фактът, че Бог е твой Спасител и че сме Негови чеда. Тогава да се взираме ли в нечестие около нас и да занимаваме ли ума си все с тъмната страна на живота? Не можеш да излекуваш зло. Тогава говори за нещо, което е по-възвишено, по-добро и по-благородно...

Разбира се, можем да отидем в мазето, да стоим там и да се взираме в неговите тъмни ъгли; да говорим за мрака и да казваме: "О, колко е тъмно тук" и да продължим да говорим все в този дух. Но ще стане ли от това по-светло? О, не! Какво да направиш ли? Излез оттам. Излез от мрака и иди под синьото небе, където светлината на Божието присъствие сияе ярко.

Знаеш, че тялото ни се състои от храната, която асимилира. Същото се отнася и за ума. Ако умът ни се занимава все с неприятните неща на живота, няма да имаме никаква надежда. Ние трябва да виждаме и да се занимаваме с радостната страна на живота. Ап. Павел казва: "Нашата лека привременна скръб издейства за нас вечна тежина от

слава"(2Коринтяни 4:17).

ХРИСТОС СЪЧУВСТВА (НАСЪРЧЕНИЕ КЪМ ЕДНА ХРИСТИЯНКА, СТРАДАЩА ОТ ДЕПРЕСИЯ). Мила сестро ____, много ми е мъчно за това, че си болна и страдаш. Но хвани се за Този, Когото си обикнала и на Когото си служила толкова много години - до преклонната си възраст. Исус Христос даде собствения Си живот за света и обича всекиго, който Му се доверява. Той съчувства на онези, които страдат под депресията на болестта. Усеща всеки пристъп на болка, които неговите възлюбени чувстват. Просто си почивай в Неговите ръце и знай, че Той е твоят Спасител, твоят най-добър Приятел и че никога не ще те напусне, нито ще те изостави. Той е бил твоя опора много години и ти знаеш, че душата ти може да си почива в Него с надежда.

Заедно с други верни, повярвали в Него, ти ще Го хвалиш с глас на тържество и триумф. От всички вас се очаква да си почивате в Неговата любов. Не се безпокой! Исус те обича и сега, когато си слаба и страдаща, Той ще те държи в ръце, както любещ Баща държи малкото си дете. Довери се на Този, в Когото си повярвала. Не те ли е обичал и не се ли е грижил за теб през целия ти живот? Просто си почивай в скъпоценните обещания, които ти е дал.

НЕ СЕ ПОДДАВАЙ НА ДЕПРЕСИЯТА. През нощта разговарях с теб. Казвах ти: "Много ми е приятно, че можеш да бъдеш близо до санаториума. Не се поддавай на депресията, но нека утешаващото влияние на Светия Дух да бъде прието радушно в сърцето ти, за да ти даде утеха и мир...

Сестро моя, ако искаш да постигнеш скъпоценни победи, обърни се с лице към светлината, която се излъчва от Слънцето на правдата. Говори за надеждата, вярата и благодарността към Бога. Бъди във ведро настроение, изпълнена с надежда в Христос. Обучавай себе си да Го възхваляваш. Това е велико лекарство за болести на душата и тялото.

АТМОСФЕРА НА ДЕПРЕСИЯ. Ако проповедниците, чрез които Бог работи, идват на конференцията с опънати и изтощени нерви и депресирани, мога да ви кажа, че ще създадат около себе си атмосфера от мъгла, която като плътен облак ще скрие ясното небе. Имаме нужда да подхранваме вяра. Нека устните изговарят: "Душата ми величае Господа, духът ми се радва в Бога, моя Спасител".

Трябва да разкриваме, че притежаваме чувството за един присъстващ Спасител, твърдото доверие, че Исус е на кормилото на живота и че Той ще отведе благородния съд благополучно до пристанището. Трябва да знаем, че е невъзможно сами да спасим себе си или която и да било душа. Нямаме силата да дарим спасение на загиващите. Исус, нашият Изкупител, е Спасителят. Ние сме само Негови инструменти и във всеки момент на живота си сме зависими от Бога. Трябва да възвеличаваме пред Неговия избран народ и пред света силата Му във великото спасение, което ни е поверил чрез Своята изкупителна жертва.

АЗ НЯМА ДА БЪДА ДЕПРЕСИРАН. Понякога съм много объркана и не зная какво да правя. Но няма да се оставя да бъда депресирана! Решила съм да внеса цялата слънчева светлина, която е възможно да имам, в живота си.

Има толкова много неща, които натъжават сърцето, но се опитвам да не говоря

обезкуражително, защото някой може да има тъжно сърце, а аз не трябва да върша нищо, което би увеличило неговата тъга.

ПРОТЕГНИ СЕ ПРЕЗ МРАКА ЧРЕЗ ВЯРА. Ако гледам към мрачните облаци - трудностите и смущенията в моята работа, - аз няма да имам време за нищо друго. Но зная, че има светлина и слава отвъд облаците. Чрез вяра аз се простирам през мрака и стигам до славата. Понякога съм призована да преминавам през финансови трудности. Но аз не се безпокоя за пари. Бог се грижи за моите работи. Върша всичко, което мога, и когато види, че е най-добре за мен да имам пари, Господ ми ги изпраща.

ВЯРАТА Е НЕОБХОДИМОСТ. Когато посещавах санаториума "Парадайз Вели" преди около три години, говорех на работниците почти всяка сутрин в пет часа, а в по-късен час - на пациентите. Сред пациентите имаше един човек, който изглеждаше винаги депресиран. Научих, че той вярва в теорията на библейските доктрини, но не може да упражнява вярата, от която се нуждаеше, за да приеме за себе си Божиите обещания. Сутрин след сутрин аз говорих на пациентите за вярата и ги насърчавах да се доверяват на Божието слово. И въпреки това този беден човек изглеждаше неспособен да допусне, че има вяра. Говорих с него насаме. Представих му истината по всякакъв възможен начин. След това го запитах дали не би могъл да повярва, че Христос е негов личен Спасител и че ще му помогне. Нашият Спасител е казал на всички, които са отрудени и обременени: "Вземете Моето иго". Не носете иго, което сами сте си направили. "Вземете Моето иго на себе си и научете се от Мене, защото Съм кротък и смирен на сърце, и ще намерите покой на душите си" (Матей 11:28, 29).

Накрая дойде времето, когато трябваше да си тръгна. Казах му: "Сега, приятелю, можеш ли да кажеш, че си се научил да се доверяваш на Спасителя, Който понесе толкова много болки, за да може да посрещне ситуацията, в която всяка душа се намира? Можеш ли да Му се довериш и ще Му се довериш ли? Можеш ли да ми кажеш, преди да си тръгна, че си приел вяра, че си се доверил на Бога?"

Той ме погледна и каза: "Да, вярвам! Имам вяра."

"Благодаря на Бога" - отвърнах. Чувствах, че макар да имаше и други, които бяха присъствали и бяха слушали моите разговори в салона, в лицето на този човек аз бях напълно възнаградена за всичките си усилия.

ИГРАЧКА В РЪЦЕТЕ НА САТАНА. Не отивай при другите със своите изпитания и изкушения. Бог единствен може да ти помогне. Ако изпълниш условията на Божиите обещания, те ще се изпълнят и за теб. Ако умът ти е укрепен в Бога, няма да варираш от състояние на екстаз до пълна безнадеждност, когато изпитанието и изкушението те връхлетят. Няма да говориш на другите за съмнение и униние. Няма да казваш: "Не зная защо това или онова е така. Не се чувствам щастлив. Не съм сигурен, че имаме истината". Няма да правиш това, защото ще имаш сигурна и здрава котва за душата. Когато говориш обезсърчително и с униние, Сатана слуша с пъклена радост, защото му е приятно да знае, че те е подчинил на робството си. Той не може да чете нашите мисли, но може да вижда действията ни, да чува думите ни и от хилядолетния си опит в опознаване на човешкото семейство може да оформя така изкушенията си, че да печели предимство над слабите страни на нашия характер. А колко често ние самите го

посвещаваме в тайната на това, как може да постигне победа над нас! О, да можем да контролираме думите си и постъпките си! Колко силни бихме били, ако те са от такова естество, че да не се засраим, когато ги видим записани в деня на съда. Колко различно ще изглеждат те в Божия ден в сравнение с това, как са ни изглеждали, когато сме ги изговаряли.

ИСУС РАЗБИРА ЧУВСТВАТА НА ОТЧАЯНИЕ. Вярата и надеждата затрептяха при последната агония на Христос, защото Бог бе отстранил уверението, което дотогава бе давал на Своя възлюбен Син, че Го одобрява и приема. Тогава Изкупителят на света се облегна на доказателствата, които дотогава Го бяха поддържали, че Неговият Отец е приемал труда и делото Му. В Своята агония, когато жертваше скъпоценния Си живот, Той трябваше единствено чрез вяра да се уповава на Този, на Когото винаги се бе покорявал с радост. Той не беше насърчаван от ясните и светли лъчи на надеждата отляво и отдясно. Всичко бе обгърнато от потискащ мрак. Сред ужасната тъмнина, която съчувстващата природа спусна, Изкупителят изпи тайнствената чаша на страданието до дъно. Лишен дори от светла надежда и от доверие в тържеството на победата, която щеше да бъде Негова в бъдеще, Той извика със силен глас: "Отче, в Твоите ръце предавам Духа Си". Божият Син познаваше характера на Своя Отец, Неговата справедливост, милост и голяма любов, и с покорство Се остави в ръцете Му. Сред конвулсиите на природата удивените зрители чуха думите на умиращия Човек на Голгота.

ГОСПОД НЕ СЕ Е ПРОМЕНИЛ. Чувството на увереност не бива да се презира. Трябва да възхваляваме Бога за Него. Но когато чувствата ти са депресирани, недей мисли, че Бог се е променил. Хвали Го все така, защото се доверяваш на Словото Му, а не на чувствата си. Ти си сключил завет да живееш чрез вяра, а не да бъдеш управляван от чувства. Чувствата варират при различните обстоятелства.

НИКАКВО ПРЕДРАЗПОЛОЖЕНИЕ ДА СЕ ГОВОРИ ЗА СЪМНЕНИЯ. Чрез заслугите на Христос, чрез Неговата праведност, която ни се вменява, ние трябва да постигнем съвършенството на Христовия характер. Наше ежедневна и ежечасна работа е да прилагаме думите на апостола: "... гледайте на Исус, Начинателя и Завършителя на нашата вяра". Когато правим това, умовете ни стават по-ясни и вярата ни - по-силна, надеждата ни - по-твърда. Гледката на Неговата чистота и красота, жертвата, която е направил, за да ни приведе в съгласие с Бога, ни поглъща дотолкова, че нямаме никакво основание да говорим за обезкуражения.

ИСТИНСКИЯТ ХРИСТИЯНИН И ДЕПРЕСИЯТА. Истинският християнин не позволява на никакво земно съображение да застане между душата му и Бога. Божията заповед оказва мощно въздействие над чувствата и действията му. Ако всеки човек, търсещ Божието царство и Неговата правда, би бил винаги готов да върши делата на Христос, колко по-лек би станал пътят към небето. Божиите благословения ще се вливат в душата и на устните постоянно би била възхвала на Господа. Тогава бихме служили на Бога от принцип. Чувствата ни може да не бъдат винаги радостни. От време на време облаци ще затъмняват хоризонта на нашия живот. Но християнската надежда

не се базира на пясъчната основа на чувствата. Онези, които действат, ръководени от принципа, ще съзират Божиата слава отвъд сенките и ще си почиват в сигурното слово на обещанието. Не ще престанат да почитат Бога, колкото и тъмен да изглежда пътят. Тежките обстоятелства и изпитанията за тях ще бъдат само случай да показват искреността на своята вяра и любов.

Когато депресията се загнезди в душата, това не е доказателство (а и няма такова!), че Бог се е променил. Той е същият и вчера, и днес, и навеки. Вие сте сигурни в Божието благоволение, когато усещате лъчите на Слънцето на правдата, но ако облаците връхлетят над вашата душа, не бива да смятате, че сте изоставени. Вярата ви трябва да пробие мрака. Необходимо е очите ви да са отправени само в една посока и цялото ви тяло - да бъде изпълнено със светлина. Богатствата на Христовата слава трябва да бъдат винаги в съзнанието ви. Съхранявайте уроците, които Неговата любов е осигурила. Нека вярата ви бъде като вярата на Йов, за да можете да заявите: "Макар и да ме убива, аз ще се уповавам на Него". Дръжте се за обещанията на своя небесен Отец и помнете предишното Му отношение към вас и към Неговите служители; защото "всичко съдейства за добро на онези, които обичат Бога".

53

СПОРЪТ - ПОЛОЖИТЕЛНОТО И НЕГАТИВНОТО

ЕДИНСТВОТО С БОГА ВОДИ КЪМ ЕДИНСТВО С ХОРАТА. Бог е възплъщение на благоволението, милостта и любовта. Онези, които са наистина свързани с Него, не могат да бъдат антагонистично настроени един към друг. Неговият Дух, Който управлява сърцето, създава хармония, любов и единство. Противоположното на това може да се наблюдава сред чедата на Сатана. Негово дело е възбуждането на завист, борбите и ревността. В името на Господа аз питам изповядващите се за Христови последователи: Какви "плодове" принасяте?

СЕИТБА И ЖЕТВА НА НЕСЪГЛАСИЯ. Този, който пръска семена на несъгласия и борби, ще жъне в собствената си душа смъртоносните им плодове. Самото виране в злото у другите развива зло и в гледащите.

САТАНА НАМИРА УДОВОЛСТВИЕ В РАЗДОРИТЕ. Сатана постоянно се стреми да причинява недоверие, отчуждение и зло сред Божи народ. Често пъти ще бъдем изкушавани да чувстваме, че правата ни са погазени, докато всъщност няма никакво действително основание за такива мисли... Раздорите, борбите и съдебните процеси между братя - това е безчестие за делото на истината. Онези, които възприемат такова поведение, излагат църквата на присмеха на нейните врагове и помагат силите на мрака да тържествуват. Те наново пронизват раните на Спасителя и Го излагат на открит позор.

СПОРЪТ ВОДИ ДО АГРЕСИВНОСТ. Специално измамно дело на Сатана е да провокира спорове, за да има изкушение към нечестиви и безполезни думи. Той много добре знае, че това ангажира и ума, и времето. Подбужда агресивността и гаси духа на убедеността в ума на мнозина, завлича ги в различие на мненията, в обвинения и предразсъдъци, които затварят вратата за истината.

БОРБИТЕ МЕЖДУ БРАТЯТА ОТДАЛЕЧАВАТ ВТОРОТО ПРИШЕСТВИЕ. Неверието, роптанието и бунтът попречиха на израилевия народ да влезе в Ханаанската земя цели

четиридесет години... Именно неверието, световността, липсата на посвещение и борбите сред изповядващите се за Божи народ са ни държали в този свят на грях и скръб толкова много години.

НЯМА НИКАКВО ВРЕМЕ ЗА СПОРОВЕ И БОРБИ. Хората, изповядващи, че служат на Господа, често се задоволяват с маловажните въпроси, които ангажират времето и вниманието им. Позволяват си да подхранват разногласия помежду си. Ако бяха посветени на делото на Господа, не биха се борили и спорили като неуправляеми деца. Всяка ръка би била посветена на служене. Всеки би стоял на поста на дълга, работейки със сърце и душа, като мисионер на Христовия кръст... Работниците биха внесли в служенето си молитвите, разбирателството и съчувствието на една пробудена църква. Биха получавали своите наставления от Христос и не биха имали никакво време за спорове и борби.

НЕКА НЕ СЕ ДОПУСКАТ СПОРОВЕ ПО МАЛОВАЖНИ ВЪПРОСИ. Духът на любовта и благодатта на нашия Господ Исус Христос ще свърже сърце със сърце, ако всеки отвори сърдечните си прозорци нагоре към Небето и ги затвори към земята.

СПОРОВЕТЕ ДА БЪДАТ ОСТАВЕНИ НАСТРАНА. Силата на Божиата благодат ще извърши много повече за душата, отколкото споровете на цял един живот. Колко много неща биха били уредени чрез силата на истината. И грубите спорове, които стават все по-груби с възрастта, биха могли да утихнат и да настъпи покой, като се намерят по-добри начини. Големият и велик принцип: "Мир на земята и благоволение между хората" ще бъде практикуван далеч по-добре, когато вярващите в Христос станат Божии съработници. Тогава всички малки неща, които някои непрекъснато повтарят, и които не са авторитетно подкрепени от Божието Слово, няма да бъдат въздигани в култ и превръщани във важни въпроси.

СПОРЪТ ПРОВОКИРА РЕАКЦИЯ НА САМОЗАЩИТА. В отношенията Си с Тома Исус Христос даде на последователите Си един урок. Неговият пример показва как да се отнасяме с онези, чиято вяра е слаба и които поставят на преден план съмненията си. Исус не заля Тома с укори, нито влезе в спор с него. Той разкри на съмняващия се Себе Си. Тома бе проявил крайно неблагоприятно отношение, като реши да диктува условията на своята вяра. Но чрез благородната Си любов и разбиране Исус премахна бариерите. Неверието рядко се побеждава чрез спор. Той по-скоро поставя в ход реакцията на самозащита и търси нови аргументи и извинения. Но нека бъде разкрит Исус Христос в Неговата любов и милост като разпнатия Спасител, и тогава от много несъгласни допреди това устни, ще се чуе признанието на Тома: "Господ мой и Бог мой".

НЕ ГОВОРЕТЕ НА БОЛНИТЕ СПОРНИ НЕЩА. Край леглото на болни не бива да се изговаря никаква дума на неверие или спор. Нека на страдащия бъде посочен Онзи, Който желае да спаси всички дошли при Него с вяра. Сериозно и нежно се старайте да помогнете на душата, която виси между живота и смъртта.

СПОРЪТ НЕ ПРИНАСЯ ПОЛЗА. Не сме призвани да навлизаме в спорове с онези, които поддържат фалшиви теории. Спорът не принася полза. Христос никога не е правил това. "Писано е" - това беше оръжието, използвано от Изкупителя на света. Нека се придържахме близо до Словото. Нека позволяваме на Господ Исус Христос и на Неговите вестители да свидетелстват. Знаем, че тяхното свидетелство е истинно.

СПОРЪТ РЯДКО СМЕКЧАВА. Изпълнените с много аргументи проповеди рядко

смекчават и покоряват душата.

ПОЛОЖИТЕЛНИЯТ ПОДХОД Е МНОГО ПО-МОЩНО НЕЩО. Не подхранвайте дух на спор. Малко добро се постига чрез укоряващи речи. Най-сигурният начин да се обезсили фалшивото учение е да се проповядва истината. Придържайте се към утвърдителния начин на изложение. Нека скъпоценните истини на евангелието унищожат силата на злото. Проявявайте нежен и състрадателен дух към грешащите. Приближавайте се до сърцата.

СПОР, КОЙТО ПРОБУЖДА УМА. Във всеки век избраните от Бога вестители са били охулвани и преследвани и все пак чрез техните страдания познанието за Бога се е разпространявало. Всеки Христов ученик трябва да навлезе в редиците и да подложи плещите си под бремето на същото дело, като знае, че неговите врагове не могат да направят нищо СРЕЩУ истината, но само ЗА истината. Божието намерение е тя да изпъкне и да стане тема за изследване и дискусия дори и чрез презрението, което ѝ се нанася. Умовете на хората трябва да бъдат пробудени. Всеки спор, всеки укор, всяко усилие да се ограничи свободата на съвестта е Божие средство за пробуждане на умове, които иначе биха останали в летаргията си.

ДЕЦА, ПОВЛИЯНИ ЧРЕЗ НЕСЪГЛАСИЯТА НА РОДИТЕЛИТЕ. До голяма степен родителите създават атмосферата в домашния кръг и когато съществуват несъгласия между бащата и майката, децата вземат участие в същия дух. Нека атмосферата във вашия дом да ухае на нежно благоразумие. Ако сте се отклонили и не успявате да бъдете библейски християни, коригирайте се; защото характерът, който изграждате през времето на благодатта, ще бъде характерът, който ще имате и при идването на Христос.

СПОРЪТ СЪЗДАВА ПРОБЛЕМИ. Като семейство можете да бъдете или щастливи, или нещастни - зависи от вас. Собственият ви начин на действие ще предопредели бъдещето. И двамата имате нужда да смекчите остротата във вашите характери и да говорите само такива думи, от които няма да се срамувате в Господния ден... Можете да спорите за маловажни неща, които не са достойни за внимание, но резултатът ще е само повече смущения и трудности. Пътят на правдата е път на мира. Той е толкова ясен, че смиреният и богобоязлив човек може да върви по него, без да се препъне и без да криволичи. Той е тесен; но хора с различни темпераменти могат да вървят по него един до друг, ако следват Начинателя на своето спасение.

КАВГИТЕ И СЪРДЕНЕТО ПРОВОКИРАТ БУНТ. Грубите и гневни думи не са от небесен произход. Кавгите и сърденето никога не са помагали. Напротив, те подбуждат най-лошите чувства в човешкото сърце. Когато децата ви извършат нещо погрешно и са изпълнени с бунт, а вие сте изкушени да действате по груб начин, изчакайте, преди да ги коригирате. Дайте им възможност да размислят, а дайте време и на своя гняв да се охлади.

Когато се отнасяте нежно и любезно с вашите деца, и те, и вие ще получите благословието от Господа. А помислете и за това: Дали в деня на Божия съд някой ще съжалява, че е бил търпелив и любезен със своите деца!

БЛИЗОСТТА С ХРИСТОС ДОНАСЯ ЕДИНСТВО. Причината за разделенията и несъгласията в семействата и в църквата е отделянето от Христос. Приближаването до Него означава приближаване един до друг. Тайната на истинското единство в църквата и в семейството не е в дипломатичността, нито в правилното управление, нито в свръччовешкото усилие да се победят трудностите (макар че и в това отношение има да

се извърши много!), но в единството с Христос.

Начертайте кръг, чийто многобройни радиуси се спускат към центъра. Забележете, че колкото са по-близо до центъра, толкова по-близо са и един до друг.

Така е и в християнския живот. Колкото по-близо идваме до Христос, толкова по-близо ще идваме и един до друг. Бог се прославя, когато Неговият народ е единен и действа съгласувано.

ВАЖНА Е ХАРМОНИЯТА МЕЖДУ РОДИТЕЛИТЕ. Между съпруга и съпругата трябва да съществува съвършено доверие. Необходимо е заедно да обсъждат своите отговорности. Заедно да работят за най-висшето добро на своите деца. В тяхно присъствие никога не бива да критикуват плановете си или да оспорват преценките на другия. Нека съпругата внимава много да не прави работата на съпруга или на децата си още по-трудна. Нека мъжът поддържа ръцете на своята жена с мъдър съвет, с насърчение и любов.

НИКАКВО РАЗЛИЧИЕ. Ако бащата и майката са в конфликт помежду си и единият действа против другия, за да осуети влиянието му, семейството ще бъде в деморализирано състояние и нито бащата, нито майката не ще получат уважението и доверието, които са изключително важни за доброто ръководене на семейството... Децата бързо схващат всичко, което хвърля някаква сянка върху правилата и наредбите в един дом, особено онези правила, които ограничават техните действия.

ПОЛОЖИТЕЛНО РЪКОВОДСТВО В ДОМА. Няма право да помрачавате с тежки облаци щастието на своите деца, като им намирате грешки и ги укорявате със строгост за маловажни грешки. Погрешното действие трябва да се представи точно толкова греховно, колкото е, и с твърдо и решително поведение да се предотврати неговото повтаряне. В същото време обаче децата не бива да бъдат оставяни в състояние на безнадеждност, но да бъдат до известна степен насърчени, за да могат да се поправят и да спечелят вашето доверие и одобрение. Те може да желаят да вършат правото, може намеренията на сърцата им да са добри, но имат и нужда от помощ и насърчение.

МИРЪТ В ЦЪРКВАТА. Нека има мир в дома, нека има мир и в църквата. Тази скъпоценна опитност, внесена в църквата, ще бъде средство за създаване на добри отношения и на мили чувства един към друг. Караниците ще престанат. Сред църковните членове ще се прояви истинската християнска доброта. Светът ще познае, че са били с Исус и са се научили от Него. Какво впечатление би могъл да придобие светът, ако всички църковни членове живееха своето християнство!

СМЪРТТА ЗАЛИЧАВА ЧУВСТВОТА НА РАЗЛИЧИЕ. Когато смъртта затвори очите, когато ръцете бъдат сгънати над утихналата гръд, колко бързо чезнат чувствата на разногласие! Няма натякване, няма горчивини; обиди и грешки са простени и забравени. Колко много думи на любов са изговорени на мъртвите! Колко много добри неща в техния живот са припомняни! Похвали и прославяне сега се изразяват свободно. Но те падат върху уши, които не могат да ги чуят, и върху сърца, които не могат да ги почувстват вече... Колко много хора, стоящи почтително и мълчаливо край мъртвия, са си спомняли със срам и скръб думите и делата си, докарвали тъга на сърцето му, сега замлъкнало завинаги! Нека днес да внесем цялата красота, любов и доброта, която можем, в нашия живот! Нека бъдем внимателни, благодарни, търпеливи и дълготърпеливи в отношенията си един към друг. Нека мислите и чувствата, които намират израз в присъствието на умиращи и мъртви, бъдат внесени в ежедневна употреба...

НИКАКЪВ КОНФЛИКТ В НЕБЕТО. Нека никой не смята (дори и теоретически да е здраво укрепен в настоящата истина), че не допуска никакви грешки. И след като ги допуска, нека бъде готов да ги поправи. Нека избягваме всичко, което създава различия и разногласия; защото ни очаква небето и сред жителите му няма раздори.

НУЖНА Е ПОВЕЧЕ ЛЮБОВ, А ПО-МАЛКО КРИТИКУВАНЕ. Различия в мненията винаги ще съществуват, защото всеки е създаден да се движи по различен път. Трябва да внимаваме над наследствените и придобитите си склонности, да не би да създаваме противоречия по маловажни въпроси. Служителите на Христос трябва взаимно да се привличат с нежно съчувствие и любов. Нека никой не мисли, че е добродетел да поддържа собствените си представи и да предполага, че е единственият, на когото Господ е дал проницателност и интуиция. Християнската любов ще покрива много неща, които човек може да счита като дефекти у другия. Нужна е много повече любов и по-малко критикуване. Когато Светият Дух работи явно в сърцата на проповедниците и на тези, които им помагат, те ще проявяват нежността и любовта на Христос.

ДА НЕ СЕ АТАКУВАТ ОТДЕЛНИ ЛИЧНОСТИ. Някои от нашите братя са изговорили и написали много неща, които се тълкуват като израз на противопоставяне спрямо правителството и законите. Грешка е да се излагаме по този начин на погрешно разбиране. Не е мъдро постоянно да се намират грешки в онова, което се извършва от управляващите, и в закона. Не е наша работа да атакуваме отделни личности или институции. Трябва да проявяваме голяма грижа, да не би да бъдем възприемани като хора, които се противопоставят на гражданските власти. Вярно е, че нашата битка е настъпателна, но оръжията ни трябва да се състоят в ясното: "Така казва Господ". Нашата работа е да подготвим народ, който да устои в деня на Бога. Не бива да бъдем отклонявани към маловажни неща, които ще насърчават спорове или ще провокират антагонизъм у хората с различна от нашата вяра.

ПОСРЕЩАНЕ НА НЕВЕРИЕТО И НА РАЗДЕЛЯЩИТЕ УЧЕНИЯ. Показано ми е, че зли ангели в лицето на вярващи ще работят в нашите редици, за да внесат силен дух на неверие. Но нека дори това не ви обезсърчава с искрено сърце да съдействате на Господа срещу силата на сатанинските инструменти. Тези зли сили ще заседават в нашите събрания не за благословение, но за да се противопоставят на влиянието на Божия Дух. Не поемайте забележките, които те могат да направят, но повтаряйте богатите Божии благословения, които са "да" и "амин" в Христа Исуса. Никога не бива да улавяме думите, които човешки устни могат да изговорят, за да да насърчат злите ангели в тяхната работа. Трябва повтаряме думите на Христос.

54

ПРЕУМОРА ОТ УЧЕНЕ

ТРЯБВА ДА СЪХРАНЯВАМЕ МОЗЪЧНАТА СИ СИЛА. Вярвам, вярвам, че Господ чува моите молитви и след това отивам да работя (които съм сигурна, че са продиктувани от Него). Много съм насърчена.

Нека не претоварваме силите, които Господ ни е дал. Трябва да съхраняваме своята мозъчна сила. Ако злоупотребяваме с нея, няма да имаме никакъв запас, от който да черпим при необходимост.

ПРИ ИЗБИРАНЕТО НА УМСТВЕНИЯ РЕЖИМ Е НУЖНА МЪДРОСТ. Изучаването на

много книги често пъти вмъква между нас и Бога маса познания, които отслабват ума и го правят неспособен да асимилира онова, което вече е получил. Умът става "диспептичен". Нужна ни е мъдрост да изберем правилното сред толкова многото автори в този свят, за да можем "да ядем плътта и да прием кръвта" на Божия Син.

СКЪСЯВА ЖИВОТА. На онези, които желаят да бъдат ефективни работници в Божието дело, бих желала да кажа: "Ако налагате на мозъка си неподходящо количество работа поради притеснението, че ще загубите предимство, ако не учите през цялото време, трябва веднага да промените възгледите и поведението си. Ако не положат по-големи грижи за себе си в това отношение, мнозина ще отидат преждевременно в гроба.

ПРЕКАЛЕНАТА КОНЦЕНТРАЦИЯ ИЗМОРЯВА ОРГАНИТЕ НА ТЯЛОТО.

Способността на ума да се концентрира върху една тема за сметка на други е до известна степен добро нещо. Но постоянното упражняване на тази способност изморява онези органи, които са извикани в употреба. Това им налага твърде голямо напрежение и резултатът е неуспех да се постигне най-голямото добро. Главната умора се стоварва върху тези органи, докато другите остават бездейни. По този начин умът не може да бъде упражняван здравословно и последицата е скъсяване на живота.

ПРЕТОВАРВАНЕТО НА УМА ОТВАРЯ ВРАТА ЗА ИЗКУШЕНИЕТО. Учащи, които се отдават изцяло на умствена работа, увреждат целия си организъм чрез заседнал живот. Мозъкът се изморява и Сатана вмъква цял списък от изкушения, омайвайки човека със забранени неща, с внушения за промяна и да "отпуснат малко парата". Поддавайки се на тези изкушения, те вършат грехове, с които вредят на себе си и нанасят нещастие на околните. Това може да се случи и само чрез недобри забавления [лудуване]. Мозъкът е активен и те пожелават да си позволят някои лудории. Но после някой трябва да се заеме да поправя пакостите, които са направили, докато са били под влияние на изкушението.

ПРЕТОВАРВАНЕТО НА УМА ВОДИ ДО БОЛНО ВЪОБРАЖЕНИЕ. Представени ми бяха правилните методи. Нека учащите заедно със своите умствени занимания, упражнявай и физическите, и моралните си сили. Нека натоварват максимално с физическа активност своето тяло. Постоянната работа само на мозъка е грях. Бих желала да изразя с думи точно онова, което представя правилно въпроса. Постоянната работа на мозъка причинява болно въображение. Води до разсеяност. Едно петгодишно образование, получено по този начин, не е от същата стойност, както едногодишно, но всестранно.

ТВЪРДЕ МНОГОТО УЧЕНЕ ВОДИ ДО СКЛОННОСТ КЪМ ПОКВАРА И ГРЯХ.

Избягвайте превъзбудата на мозъка. Твърде многото учене го стимулира прекомерно и увеличава потока на кръв към него. Сигурните резултати от това са склонност към поквара и съгрешаване. Мозъкът не може да бъде ненормално възбуден, без да произведе нечисти мисли и действия. Цялата нервна система е засегната, а това води до нечистота. Физическите и умствените сили са покварени и храмът на Светия Дух е осквернен. Създадени са лоши навици и злите последици просто не могат да бъдат

измерени. Принудена съм да говоря ясно по този въпрос.

СЪРЦЕТО И ГЛАВАТА ТРЯБВА ДА ИМАТ ПОЧИВКА (СЪВЕТ КЪМ ЕДИН ПРЕТОВАРЕН ПРОПОВЕДНИК). Пази каналите свободни и незадръстени, за да може Светият Дух да тече по тях. Каквото и да се случи, пази ума си на страната на Бога и по никакъв начин не се обърквай.

Когато ти говорех в нощното видение, забелязах, че си с преуморен мозък, и ти казах: "Хвърли грижите си на Господа, защото Той се грижи за теб. Остави товарите и смущенията си върху великия Бременосец. Христовият мир в сърцето е много по-ценен за нас от всичко друго".

Предупреждавам те да бъдеш внимателен. Умолявам те да се разтовариш; да освободиш себе си от многото грижи и смущения, които ти пречат да дадеш на сърцето и ума си на почивка. Помни, че е нужно да се отдава внимание на въпросите от вечен интерес.

БОЛЕСТ В РЕЗУЛТАТ ОТ УМСТВЕНО ПРЕТОВАРВАНЕ. Онези, които са претоварени от умствена работа, трябва да имат почивка от изморяващи мисли. Не бива обаче да бъдат карани да смятат, че е опасно да използват изобщо умствените си сили. Мнозина са склонни да считат, че състоянието им е много по-лошо, отколкото е в действителност. Това е неблагоприятно за възстановяването им и не трябва да се насърчава.

Проповедници, учители, учаци и други работници на умствения труд често пъти страдат от болести в резултат от тежко умствено претоварване, необлекчено от физическа активност. Това, от което тези личности се нуждаят, е по-активен живот. Строго въздържание в навиците, съчетано с правилни упражнения, ще им осигури както умствена, така и физическа енергия и ще им даде сила да издържат.

ТРЯБВА ДА СЕ ЗАПАЗИ БАЛАНСЪТ МЕЖДУ УМСТВЕНИТЕ И ФИЗИЧЕСКИТЕ СИЛИ. Ние губим или печелим физическа сила точно в съответствие с начина, по който третираме тялото си. Когато по-голямата част от времето ни се посвещава на умствен труд, органите, управляващи мисловните процеси, губят своята свежест и сила, а физическите - своя здравословен тонус. Мозъкът бива болезнено възбуден чрез постоянно напъване, докато в същото време мускулите отслабват от обездвижването. Силата намалява и което след време това ще окаже своето зло влияние върху мозъка. Доколкото е възможно, трябва да съществува хармония между умствените и физическите сили. Това е необходимо за здравето на целия организъм.

55

СТРАДАНИЕ

НЕ БОГ Е, КОЙТО ПРИЧИНЯВА СТРАДАНИЕТО. Показвайте, че не Бог е Този, Който е създал болката и страданието, но че човечеството чрез собственото си невежество и грях е докарало това състояние върху себе си.

ГРЕХЪТ Е ПРИЧИНИЛ СТРАДАНИЕТО. Постоянното беззаконие на човека в продължение на хиляди години е докарало болести, страдания, мъки и смърт като резултат на греха. Сега, когато краят на времето приближава, сатанинските изкушения за

угаждане на апетита ще стават все по-мощни и по-трудни за побеждаване.

БОЛКИТЕ И СТРАДАНИЯТА СА ПРОТЕСТ НА ОРГАНИЗМА. Мнозина живеят в нарушение на здравните закони и са невежи по отношение на връзката, която техните навици на ядене, пиене и работа имат със здравето им. Те няма да се пробудят за истинското си състояние, докато организъмът им не започне да протестира чрез болест, мъка и страдание срещу злоупотребите, които понася. Но дори и тогава, ако страдащият започне да действа правилно и ако прибегне до простите средства, може би пренебрегвани от него - употребата на вода и правилна диета, - природата ще даде помощта, изискваща се от нея, която би трябвало да ѝ е поискана дълго преди това. Ако това се практикува с постоянство, пациентът до голяма степен ще се възстанови, без да бъде обезсилен.

НЕВЪЗДЪРЖАНОСТТА ПРИЧИНЯВА СТРАДАНИЕ. Мнозина толкова са се отдали на невъздържание, че не желаят да променят своите навици на лакомия от никакви съображения. По-скоро биха пожертвали здравето и живота си, отколкото да обуздаят невъздържания си апетит. Има и мнозина невежи по отношение на връзката, която тяхното ядене и пиене има със здравето им. Ако биха могли да се просветят по въпроса, може би щяха да имат моралния кураж да сложат край на своето чревоугодничество и да се хранят по-оскъдно и то единствено със здравословна храна. По този начин биха си спестили много страдания.

СТРАДАНИЕ, ПРИЧИНЕНО ОТ ВЪЗСТАНОВИТЕЛНИ ПРОЦЕСИ. Често пъти болка и страдание се причиняват и от усилието на хората да придадат живот и енергия на онези органи, които са станали отчасти безжизнени поради неактивност.

СТРАДАНИЕ, ПРЕУВЕЛИЧЕНО ОТ ВЪОБРАЖЕНИЕТО (ЛИЧНА ВЕСТ). Ако би ограничила стремежа си към четене и търсене на неща, които да ти доставят удоволствие, ако би посвещавала повече време на разумни физически упражнения и беше приемала внимателно подходяща здравословна храна, щеше да избегнеш много страдания. Част от това страдание е било въображаемо. Ако беше се стегнала душевно, за да се съпротивиш на предразположението да се поддаваш на недъзите, нямаше да имаш нервни спазми. Умът ти трябва да бъде отклонен от тебе самата и насочен към семейните и домашните ти задължения - да поддържаш къщата си в ред, чиста и с вкус.

БОЛНИТЕ СА СКЛОННИ ДА СТАВАТ НЕТЪРПЕЛИВИ. Болните... могат да направят това, което никой друг не може да направи за тях. Те трябва да започнат да облекчават организма си от товара, с който са го насилвали. Трябва да премахнат причината. Постете известно време и дайте на стомаха си възможност за почивка. Намалете трескавото състояние на тялото чрез внимателно и разумно прилагане на вода. Тези усилия ще му помогнат в неговата борба да се освободи от нечистотиите. Но общо взето, хората, които имат някакви страдания, стават нетърпеливи. Те не желаят да приложат себеотрицание и да понесат малко глад. Нито желаят да почакаат бавния природен процес да възстанови отново претоварените сили на организма им. Решили са да получат облекчение веднага и вземат силни лекарства.

СТРАДАНИЕ, НАД КОЕТО НЯМАМЕ НИКАКВА ВЛАСТ. Има хора с чист ум и с чиста съвест, но страдащи поради различни причини, над които ние нямаме никаква власт.

НЕ Е СКРИТО ОТ ИСУС ХРИСТОС. Каква удивителна мисъл е, че Исус Христос знае

всичко за болките, страданията и скърбите, които понасяме! Когато страдаме ние, Той също страда. Някои от нашите приятели не знаят нищо за човешката ни мъка или за физическата ни болка. Те никога не са били болни и затова не могат напълно да навлязат в чувствата на онези, които са в немощ. Но Исус страда заедно с нас в нашата болка.

БОГ ЖИЗНЕНО СЕ ИНТЕРЕСУВА ОТ ЧОВЕШКОТО СТРАДАНИЕ. Този, който пренебрегва дълга си да облекчава страданията в съботен ден, ще бъде обявен за виновен. Светият Божи ден за почивка е направен за човека и делата на милост, извършени в него, са в пълна хармония с целта, за която е създаден. Господ не желае Неговите създания да понасят и един час болка, която може да бъде облекчена в съботен или в който и да било друг ден.

КОГАТО ПОНАСЯТЕ СТРАДАНИЯ, ПРОЯВЯВАЙТЕ ТЪРПЕНИЕ. Умът ви често пъти може да бъде помрачен от болки или страдания. В такъв случай не се опитвайте да мислите, а просто спрете и покажете, че сте поверили душата си на Бога, като на верен Творец. Ваша привилегия е да покажете в своята слабост и страдания, че не се съмнявате в Божията любов към вас, че знаете колко е верен Този, Който е обещал, и че поверявате тялото и душата си в Неговите ръце - Той ще опази онова, което Му е поверено.

Нека умът ви се занимава с Божията доброта, с великата любов, с която ни е възлюбил, доказателство за които намираме в делото на изкуплението. Ако Той не ни обичаше и не ни считаше за ценни, тогава Неговата велика жертва не би била извършена. Той е Благотворител, даряващ изобилно милост и благодат. Нека сърцата и умовете ви почиват така, както уморено дете почива в ръцете на своята майка. Неговите вечни ръце са под вас. Исус страда заедно с вас във всичките ви скърби и страдания...

Скрийте се в Него и нечестивите не ще торможат вашата вяра. Исус ви подарява Своя мир.

**"МОЩНА СИЛА ДАВА ГОСПОД
ЧРЕЗ СВОЯ ВЕЧЕН СИН..."**

Словото на Неговата благодат е манна за вярващата душа. Скъпоценните обещания на Словото са живот, благост и мир.

СТРАДАНИЕТО НЕ Е ИЗВИНЕНИЕ ЗА НЕХРИСТИЯНСКО ПОВЕДЕНИЕ. Миналата нощ спях много малко. Постарах се да гледам към Исус и да поставя себе си в ръцете на Великия лекар. Той е казал: "Достатъчна ти е Моята благодат". Благодатта на Христос помага на хората да говорят праведно при всички обстоятелства. Телесното страдание не е извинение за нехристиянско поведение.

ИЗДИГАНЕ НАД БОЛКАТА. Често някои личности могат да се съпротивят на болестта просто само откажат да се поддадат на болката и да се предадат на състояние на неактивност. Надмогвайки своите болки и страдания, нека се заемат с някакво полезно занимание, подходящо за тяхното състояние. По този начин, а също и чрез изобилие от чист въздух и слънчева светлина много изтощени и болни хора биха могли да възстановят здравето и силите си.

УПОТРЕБАТА НА ЛЕКАРСТВА НЕ Е ОТРИЧАНЕ ОТ ВЯРАТА. Някои болни заемат позицията, че след като се молят за изцеление, не бивало да употребяват простите лекарства, определени от Бога за облекчаване на болките и страданията и за подпомагане на природата в нейната работа, да не би това да означавало отричане от

вярата. Такива хора заемат немъдра позиция. Това не е отричане от вярата! Това е точно в хармония с Божиите планове.

Когато Езекия беше болен, Божият пророк му донесе вестта, че ще умре. Той извика към Господа и Господ чу Своя служител. Извърши заради него чудо, като му изпрати и вест, че към живота му ще се прибавят още петнадесет години. Една дума от Бога, едно докосване на Божия пръст би излекувало незабавно Езекия. Но бяха дадени специални наставления болното място да се налага със смокини и Езекия бе върнат към живота. Нужно е във всичко да постъпваме според насоката на Божието Провидение.

СКЛОННОСТТА ДА СЕ ПРИЧИНЯВА БОЛКА И СТРАДАНИЕ Е ОТ САТАНА. Точно поради греха на човека "цялото творение въздиша и страда заедно"(Римл.8:22). По този начин страданието и смъртта бяха наложени не само върху човешкия род, но и върху животните. Тогава подобаващо е човек да се стреми да облекчи, а не да увеличава тежестта на страданието, което собственото му престъпление е нанесло върху Божиите твари. Този, който злоупотребява с животните, понеже има власт над тях, е както подлец, така и тиранин.

Склонността да се причиняват болки и страдания както на ближния, така и на безсловесните създания, е сатанинско нещо. Мнозина мислят, че тяхната жестокост никога няма да стане известна, защото бедните животни не могат да я разкрият. Но ако очите им биха могли да се отворят, както се отвориха очите на Валаам, щяха да видят Божи ангел да стои като свидетел, за да свидетелства срещу тях в небесния съд. В небето се води точен доклад и ще дойде ден, когато срещу онези, които са злоупотребявали с Божиите твари, ще бъде произнесена присъда.

НЕ ПРИЧИНЯВАЙТЕ ПО-ГОЛЯМО СТРАДАНИЕ. О, нека не бъде изговаряна ни една дума, която причинява по-дълбоко страдание! На уморената от живота в грях душа, която не знае къде да намери облекчение, представяйте съчувстващия Спасител. Подайте на човека ръка, вдигнете го, кажете му думи на кураж и надежда. Помогнете му да се хване за ръката на Спасителя.

ХРИСТОВАТА АГОНИЯ - МНОГО ПО-ГОЛЯМА, ОТКОЛКОТО ТЕЛЕСНО СТРАДАНИЕ. Телесните мъки бяха само малка част от агонията на скъпия Божи Син. Когато понасяше възмездието за престъпването на закона, греховете на света лежаха върху Него, а също и чувството за гнева на Неговия Отец. Тези неща съкрушиха Неговата Божествена душа. Именно фактът, че Бог Отец е скрил от Него лицето Си, чувството, че собственият Му скъп Баща Го е изоставил предизвикваше тежката Му агония.

Разделението, което грехът създава между Бога и човека, бе напълно разбрано и остро почувствано от невинния страдащ Богочовек на Голгота. Той бе притискан от силите на мрака. Нито един лъч светлина не осветяваше бъдещето. Той се бореше със силите на Сатана, който заявяваше, че държи Христос във властта си, че е по-могъщ по сила от Божия Син, че Бог Отец Се е отрекъл от Него и че Той повече няма Неговото благословение - не повече, отколкото самият Сатана...

56

ГНЕВЪТ

ГНЕВЪТ ОТВАРЯ СЪРЦЕТО ЗА САТАНА. Онези, които при каквото и да било предполагаемо предизвикателство, се чувстват свободни да се поддават на гняв, отварят сърцето си за Сатана. Горчивината и враждебността трябва да изчезнат от душата, ако

искаме да бъдем в хармония с Небето.

СЛУЖИТЕЛИ НА ГРЕХА. "Служители сте на този, на когото се подчинявате" (Римляни 6:16). Ако се поддаваме на гняв, страст, похотливост, алчност, омраза или някакъв друг грях, ставаме слуги на греха. "Никой не може да служи на двама господари" (Матей 6:24). Ако служим на греха, не можем да служим на Христос. Християнинът ще чувства подтиците на греха, защото желанието на плътта воюва срещу духа; но духът ще се бори срещу плътта в постоянна битка. Ето къде е необходима Христовата помощ. Човешката слабост се свързва с Божествената сила и вярата възкликва: "Благодарение Богу, Който ни дава победата чрез Господа Исуса Христа" (1Коринтяни 15:27)!

ГНЯВ, ПОРОДЕН ОТ ЧУВСТВО ЗА МОРАЛ. Вярно е, че има възмущение, което е оправдано дори за последователите на Христос. Когато виждат как някой безчести Бога и делото Му, когато виждат невинните потиснати, в душата им се надига справедливо негодувание. Такъв гняв, породен от чувство за морал, не е грях.

ГНЕВЪТ НА МОЙСЕЙ. Счупването на каменните плочи само представяше факта, че Израил е нарушил завета, който неотдавна бе направил с Бога. Това бе справедливо възмущение срещу греха, мотивирано от ревност за Божията слава, а не от себелюбив гняв или от наранена амбиция. За него се споменава в Писанието: "Гневете се, но не съгрешавайте". Това бе гневът на Мойсей.

СВЕЩЕНИЯТ ГНЯВ НА ХРИСТОС. Христовото възмущение бе насочено срещу лицемерието - големия грях, чрез което хората унищожаваха собствените си души, мамеха народа и безчестяха Бога. В благовидните измамни разсъждения на свещениците и управниците Той различи действието на сатанински инструменти. Остро и изпитващо бе Неговото порицание за греха, но Той не изговори никакви думи на отмъщение. Имаше свят гняв срещу княза на мрака, но не прояви раздразнителност. Така и християнинът, живеещ в хармония с Бога, Който притежава сладките качества на любовта и милостта, ще чувства справедливо възмущение срещу греха. Няма обаче да бъде подбуждан от страстта да нагрубява онези, които го нагрубяват. Даже и при срещите си с хора, движени от сила, идееща отдолу, за да поддържа лъжата, той все пак ще запазва спокойствие и самообладание в Христос.

НЯКОИ ХОРА ТАЯТ ГНЯВ. Мнозина възприемат нещата откъм най-мрачната им страна. Те преувеличават своите предполагаеми скърби, подхранват гнева си и се изпълват с чувства на отмъщение и омраза, докато всъщност истината е, че нямат реално основание за такива чувства... Съпротивлявайте се на подобни зли чувства и ще преживеете голяма промяна в общуването си с околните.

НЕТЪРПЕНИЕТО НОСИ ЗЛА ЖЕТВА. Каква вреда се нанася в семейния кръг, когато се изговарят думи на нетърпение! Защото казани от един, водят до отговор в същия дух и маниер от страна на другия. След това идват репликите на отмъщение и на себеоправдание. По този начин налагате тежко, жлъчно иго върху вратовете си! Защото всички тези горчиви думи ще се върнат обратно във вид на окаяна жетва за душите ви. Тежките думи удрят по сърцето, отваряйки път на най-лошите за душата страсти, и така изкушават мъже и жени да нарушават Божиите заповеди...

ДУМИТЕ СА ПОСАДЕНИ СЕМЕНА. Сред членовете на много семейства се практикува навикът да се говори разпуснато и нехайно. Този навик на измъчване, на

говорене груби думи става все по-силен и по-силен, колкото повече човек го практикува. По подобен начин се изговарят много зли думи, които са според сатанинската воля, а не според Божията... Такива никога не бива да бъдат изговаряни, защото в очите на Бога и на светите ангели те са в известен смисъл клетви.

ПЪРВИТЕ ТРИ ГОДИНИ ОТ ЖИВОТА НА ДЕТЕТО. Достатъчно е себелюбието, гневът и своеволието да владеят само в първите три години от живота на едно дете и след това вече ще е трудно то да бъде подчинено на някаква здрава и пълноценна дисциплина. Неговите склонности са вече развалени; то намира удоволствие в това, да следва собствените си прищевки. Родителският контрол не му е по вкуса. Тези зли склонности ще нарастват с възрастта на детето, докато в неговата зрелост пълното себелюбие и липсата на контрол го оставят на "милостта" на злините, вихреци се в света.

НИКОГА НЕ НАКАЗВАЙТЕ С ГНЯВ. Бог нежно се грижи за дечицата. Искате да спечелват победи всеки ден. Нека всички се опитваме да им помогнем да станат победители. Нека не бъдат наранявани от членовете на собственото си семейство. Не позволявайте на вашите действия и думи да бъдат от такова естество, че децата ви да бъдат предизвиквани към гняв. Нека бъдат вярно наказвани и поправяни, когато извършат нещо погрешно, но никога - с гняв.

Родителят се поддава на раздразнителността на детето, а след това се чуди защо детето е толкова трудно за контролиране. Но какво трябва да очаква той? Децата веднага подражават и прилагат на практика уроците, на които той ги е научил при своите изблици на гняв...

Може би трябва да накажете вашето дете и с пръчка. Това понякога е важно, но никога, никога не го удрайте в гневно състояние. Поправянето му по този начин нанася две вреди в опита да отстрани една. Отложете наказанието до времето, в което ще можете да разговаряте спокойно със себе си и с Бога. Запитайте се: "Подчинил ли съм волята си на Божията воля? Стоя ли там, където Бог може да ме контролира?" Молете Бога да ви прости, заедно сте предали на своето дете склонност, така трудна за овладяване. Молете Го да ви даде мъдрост да се справяте с вашето отклонило се дете по начин, който ще го привлече по-близо до вас и до небесния Баща.

БУЙНИТЕ ЕМОЦИИ ПОСТАВЯТ В ОПАСНОСТ ЖИВОТА. Даването път на буйни емоции поставя в опасност живота. Мнозина умират от изблик на гняв или страст. Много хора свикват да получават спазми. Те могат да предотвратят тези неща, стига само да пожелаят, но се изисква сила на волята, за да се победи един погрешен начин на действие. Всичко това трябва да бъде част от полученото в дома възпитание, защото сме Божия собственост. Свещеният храм на тялото трябва да бъде съхраняван чист и неопетнен, та Божият Свят Дух да може да обитава в него.

ПЛОДЪТ НА ВСЯКО ИЗБУХВАНЕ Е ГНЯВ. Една категория хора са стигнали дотам, че напълно им липсва самоконтрол. Те не владеят своя нрав и език; а някои от тях твърдят, че са Христови последователи. Всъщност обаче не са. Исус не им е давал такъв пример... Те са неразумни и не могат да бъдат лесно убедени. Не са с всичкия си ум - за известно време Сатана има пълната власт над тях. Всяка от тези прояви на гняв изтощава нервната система и моралните сили и прави трудно въздържането на гнева при подобни случаи.

ОТРОВЕНИ ОТ ГНЯВ. Как ликува Сатана, когато е в състояние да нажежи душата до бяло от гняв! Един поглед, един жест, една интонация могат да бъдат поети и

използвани като сатанински стрели за нараняване и отравяне на сърцето, което е отворено, за да ги получи.

Когато някой веднъж даде място на гнева, бива точно толкова отровен, колкото и човекът, който пие отрова.

Христос третира гнева като убийство... Избухливите думи са като ухание от смърт за смърт. Този, който ги изговаря, не сътрудничи на Бога за спасяване на своя ближен. В небето това нечестиво ругаене се поставя в същия списък, както обикновеното кълнене. Докато в душата се подхранва омраза, в нея няма ни една йота от Божията любов.

СПРИХАВИЯТ ЧОВЕК РЯДКО Е ДОВОЛЕН. Никой друг не може да унищожи нашето влияние, колкото самите ние чрез неконтролируем гняв. Сприхавият по естество човек не познава истинско щастие и рядко е доволен. Той винаги се надява да навлезе в по-благоприятно положение или да промени обкръжаващата го обстановка, за да има мир и душевен покой. Животът му изглежда натоварен с тежък кръст и изпитания, докато всъщност, ако би контролирал нрава си и би обуздавал езика си, много от тези безпокойства биха били избегнати. "Мекият отговор" е, който "укротява гняв". Отмъщението никога не побеждава противника. Добре управляваният нрав упражнява влияние върху всички околни; но "който не владее духа си, е като град разрушен и без стени".

ПО-ЛЕСНО Е ДА БЪДЕШ НЕСДЪРЖАН ПРЕД МНОЖЕСТВОТО. По-лошо, далеч по-лошо е да даваш израз на чувствата си пред голямо събрание, пламвайки спрямо някого и спрямо всички, отколкото да отидеш при отделни личности, които може би са извършили неправда, и лично да ги изобличиш. Оскърбителността на този строг, надменен, укоряващ разговор в присъствието на много хора е от по-тежък характер в очите на Бога, отколкото отправянето на личен укор, според колкото броят на събраните е по-голям и укорът - по-общ. Винаги е по-лесно да дадеш израз на чувствата си пред едно събрание, защото там присъстват много хора, отколкото да отидеш при грешащите и лице в лице с тях, открито, откровено и ясно да изясниш тяхното погрешно поведение.

Внасянето на силни чувства срещу отделни личности в Божия дом, при което заедно с виновните страдат и невинни, е начин на работа, която Бог не одобрява и която донася повече вреда, отколкото полза. Твърде често е ставало така, че критикуващи и порицаващи изказвания са били изнасяни пред някоя църква. Те не насърчават духа на любовта у братята. Не способстват за духовен размисъл и не водят към свтост и към небето, но пораждат в сърцата горчив дух. Такива изключително силни проповеди, които "режат" човека на парчета, понякога са положителни и необходими, за да възбудят безпокойство и убеждение. Но ако не носят специалните белези на думи, продиктувани от Светия Дух, те извършват много по-голяма вреда, отколкото добро.

РАЗУМЪТ ДЕТРОНИРАН ОТ ГНЕВА. Надявам се, че внимателно ще обмислиш въпроса и ще обсъдиш първото си изкушение да отстъпиш от правилата на колежа. Изследвай критично характера на управлението в нашето училище. Наложените правила не са твърде строги. Но ти беше подхранвал гняв, за известно време разумът ти бе детрониран и сърцето ти стана плячка на неуправляема страст. Преди да се осъзнаеш, ти бе направил стъпка, която само допреди няколко часа не би предприел под натиска на никакво изкушение. Импулсът победи разума и ти не можеше да осъзнаеш вредата, която нанасяш на себе си, нито на един Божи институт. Единственото ни спасение при всички обстоятелства е винаги да владеем себе си в силата на Исус, нашия Изкупител.

ОТМЪЩАВАНЕТО НОСИ САМО ЗЛО. Далеч по-добро би било за нас да пострадаме от фалшиво обвинение, отколкото да подлагаме себе си на мъчението да отплащаме на неприятелите си. Духът на омраза и отмъщение води началото си от Сатана и може да донесе само зло на този, който го подхранва. Скромността на сърцето, онази кротост, която е плод от пребъждането в Христос, е истинската тайна на благочестието. "Ще украси кротките с победа"(Псалм 139:4).

КОГАТО СИ РАЗДРАЗНЕН, ОТКАЗВАЙ ДА ГОВОРИШ. Нека онези, които лесно се дразнят, да отказват да отвръщат, когато към тях бъдат изговорени думи, които ги засягат. Нека търсят Господа в молитва да им покаже как да работят за загиващи в греха души. Човекът, зает с такава работа, ще бъде така пропит от Божия Дух, че маниерите, гласът му, целият му живот ще са откровение на Христос. Опитайте това, братя, опитайте го! Разпънете собственото "аз" вместо да разпъвате братята си. "Ако иска някой да дойде след Мене - казва Христос, - нека се отрече от себе си и нека дигне кръста си и така да Ме следва" (Матей 16:24).

ГНЕВЪТ ПОСРЕЩНАТ С МЪЛЧАНИЕ. В мълчанието съществува удивителна сила. Когато към вас бъдат изговорени гневни думи, не отвръщайте. Думите в отговор на разгневен човек обикновено действат като камшик и превръщат яда в ярост. Но гневът, посрещнат с мълчание, бързо замира. Нека християнинът владее езика си, решавайки твърдо да не изговаря груби и необмислени думи. С обуздан език той може да удържи победа във всяко изпитание на търпението, през което е призван да мине.

КУЛТИВИРАЙТЕ ДУХ НА ПРИМИРЕНИЕ. По отношение на сегашните ти отношения с църквата бих те посъветвала да направиш всичко, което можеш, от своя страна, за да влезеш в съгласие с братята си. Култивирай у себе си любезен и примирителен дух и нека никакво чувство за мъст не се появява в ума и сърцето ти. Имаме още съвсем малко време на този свят. Нека работим за сегашния ден и за вечността. Бъди прилежен, за да направиш призиванието и избирането си сигурни. Гледай да не допуснеш грешка по отношение на достъпа ти в Христовото царство. Ако името ти е регистрирано в Агневата книга на живота, тогава всичко ще е наред с теб. Бъди готов, с желание изповядвай грешките си и ги изоставяй, та греховете ти да отидат предварително на съд и да бъдат заличени.

НЕКОНТРОЛИРУЕМИЯТ ГНЯВ МОЖЕ ДА БЪДЕ ПОБЕДЕН. Въведени в живота, Христовите учения ще възвишават хората, колкото и скромна да е моралната им стойност на възните пред Бога. Онези, които се стремят да покорят естествените дефекти на характера си, няма да успеят, ако не действат разумно и мъдро. Които обаче могат да се намерят често застанали в молитва, търсещи мъдростта, която идват отгоре, ще станат подобни на Бога. Груби маниери, неконтролируем гняв ще бъдат доведени в подчинение на Божия закон.

СЪПРОТИВЕТЕ СЕ НА ГНЕВНИТЕ ЧУВСТВА. Има едно-единствено лекарство - положителен самоконтрол при всички обстоятелства. Усилието да се заеме благоприятно място, където "аз"-ът няма да бъде обезпокояван, може да успее, но само за известно време. Сатана знае къде да намери тези бедни души и ще ги напада в техните слаби страни отново и отново. Докато мислят за собственото "аз", те постоянно ще бъдат смущавани... Но за тях има надежда. Нека този живот, така бурен и изпълнен с конфликти и безпокойства, бъде доведен във връзка с Христос; тогава "аз"-ът няма повече да претендира за върховенство... Те трябва да смирят себе си, казвайки откровено: "Извърших грешка. Ще ми простиш ли? Защото Бог е казал, че не бива да

оставяме слънцето да залезе в гнева ни." Това е единственият безопасен път към победата. Мнозина... подхранват гнева си и се изпълняват с чувства на мъст и омраза... Съпротивете се на тези греховни чувства и ще преживеете голяма промяна в общуването си с вашите близки.

57

ОМРАЗА И ОТМЪЩЕНИЕ

МИСЪЛТА СЪДЪРЖА ДЕЛОТО. Духът на омраза и отмъщение води началото си от Сатана. Този дух го накара да осъди Божия Син. Който подхранва злоба или нелюбезност, подхранва същия дух; и неговите плодове ще донесат смърт. Злото деяние се съдържа в самата мисъл за отмъщение, както растението - в семето. "Който мрази брата си, е човекоубиец, а вие знаете, че в никой убиец не пребъдва вечен живот" (1Йоаново 3:15).

ДУХЪТ НА ОМРАЗАТА НОСИ ДЕГРАДАЦИЯ. Беше ми показан Сатана, какъвто е бил някога - красив, възвишен ангел. След това ми бе показан такъв, какъвто е сега. Той все още има царска осанка. Чертите му са все още благородни, защото е ангел, макар и паднал. Но изразът на лицето му е пълен с безпокойство, грижа, нещастие, злоба, омраза, злонамереност, измама и всякакво зло... Видях, че той толкова дълго е подхранвал склонността си към злото, че всяко добро качество е било потъпкано, а всяка зла черта - развита.

ИСТОРИЯТА НА СВЕТА Е БОРБА МЕЖДУ ОМРАЗАТА И ЛЮБОВТА. Враждата на Сатана против Христос се е проявявала и срещу Неговите последователи. Същата омраза към принципите на Божия закон, същата политика на измама, чрез която заблудата се представя за истина, чрез която човешки закони заместват Божия закон и хората са подвеждани да се прекланят по-скоро пред творението, отколкото пред Твореца - това може да се проследи в цялата история на човечеството. Усилията на Сатана да представи зле Божия характер, да накара хората да поддържат фалшиви представи за Твореца и по този начин да се отнасят към Него със страх и омраза, а не с любов; старанията му да отстрани Божия закон и да накара хората да се чувстват свободни от изискванията му; преследванията над дръзващите да се съпротивят на измамите му - всички тези неща са били твърдо следвани през всички векове. Те могат да се видят и в историята на патриарсите, пророците и апостолите, на мъчениците и на реформаторите.

ПРЕСТЪПВАНЕТО НА ЗАКОНА ПОСТАВЯ ЧОВЕКА В СЪГЛАСИЕ СЪС САТАНА. Когато човек престъпва Божия закон, неговото естество става зло и той идва в хармония, а не в разрез със Сатана.

ОМРАЗАТА ЩЕ СЪЩЕСТВУВА, ДОКАТО СЪЩЕСТВУВА ГРЕХЪТ. Омразата към чистите принципи на истината, както и укорите, и преследването на нейните защитници, ще съществуват, докато има грях и грешници. Христовите последователи и служителите на Сатана не могат да бъдат в съгласие.

УКОРЪТ ВЪЗБУЖДА ОМРАЗА. Същият дух, който подбуди бунта в небето, все още подбужда към бунт и на земята. Изобличаването на греха все още събужда духа на омразата и съпротивата. Когато Божиите предупредителни вести бъдат представени на съвестта, Сатана кара хората да се оправдават и да търсят съчувствие у други за своето греховно поведение. Вместо да поправят грешките си, те възбуждат възмущение срещу укорителя, като че ли той е единствената причина за проблема. Още от дните на

праведния Авел до наше време такъв е духът, проявяван към онези, които дръзват да осъдят греха.

ЗАВИСТТА ПОРАЖДА ОМРАЗА. Макар да търсеше всеки удобен случай да убие Давид, Саул се страхуваше от него, тъй като беше явно, че Господ е с него. Безупречният характер на Давид предизвикваше гнева на царя. Той чувстваше, че самият живот и присъствие на Давид хвърлят укор върху него, тъй като контрастът представяше собствения му характер в неблагоприятна светлина. Именно завистта беше, която правеше Саул нещастен и поставяше в опасност скромния поданик на неговия трон.

Каква неизказана вреда е нанесла и нанася тази зла и характерна за нашия свят черта! Същата враждебност, която е съществувала в сърцето на Саул, е подбудила Каин срещу брат му Авел, защото делата на Авел са били праведни и Бог го е почитал, а собствените му дела са били зли и Господ не е можел да го благослови. Завистта е издънка на гордостта и ако се подхранва в сърцето, ще доведе до омраза, а в края на краищата - и до отмъщение и убийство. Сатана прояви тази своя черта, като възбуди гнева на Саул срещу този, който никога не му бе навредил с нищо.

ЕДНО ГРЕХОВНО ЧУВСТВО. Божият закон регистрира и ревността, завистта, омразата, зложелателството, отмъщението, похотта и амбицията, надигащи се в душата, дори да не намират външен израз в действие поради липса на възможност. За всички тези греховни чувства човекът един ден ще дава сметка, когато "Господ изведе всяко дело на съд, всяко тайно нещо, било то добро или зло" (Еклизиаст 12:14).

УБИЙСТВОТО СЕ НАМИРА НАЙ-НАПРЕД В СЪРЦЕТО. Исус взема отделните заповеди и обяснява параметрите на техните изисквания. Без да премахне и една йота от тяхната валидност и сила, Той показва колко далеч се простират техните принципи. Показва и фаталната грешка на евреите - тяхното само външно, формално послушание. Заявява, че Божият закон бива престъпен и чрез зла мисъл или похотлив поглед. Човек, който взема участие и в най-малката несправедливост, нарушава закона и ощетява собственото си морално естество. Убийството се явява най-напред в ума. Този, който дава място на омразата в сърцето си, поставя нозете си в пътя на убийците и приношенията му са мерзост пред Бога.

НАРУШЕНИЕ НА ШЕСТАТА ЗАПОВЕД. Всички дела на несправедливост, които са способни да скъсат живота - духът на омраза и отмъщение или поддаването на коя да било страст, която ни подбужда към дела във вреда на другите, или ни кара най-малкото да не им желаем доброто (защото "който мрази брата си, е убиец") - ... са в по-голяма или в по-малка степен нарушения на шестата заповед.

САТАНА ВДЪХНОВЯВА ЧОВЕЦИТЕ СЪС СОБСТВЕНАТА СИ ЕНЕРГИЯ НА ОМРАЗА. Когато на Сатана се позволи да оформя волята, той я използва за постигането на своите цели. Подклажда теории на неверие и подбужда човешкото сърце към бунт против Божието слово. С постоянни и упорити усилия той се стреми да вдъхне у човека собствената си омраза и антагонизъм към Бога и го кара да се противопоставя на институциите и изискванията на Небето и на действията на Светия Дух. Той събира под знамето си всички зли хора и ги повежда в битка под своето ръководство, противопоставяйки злото срещу доброто.

СВЕТЪТ МРАЗЕШЕ ХРИСТОС, ЗАЩОТО БЕ РАЗЛИЧЕН. Разликата между Христовия характер и характера на другите хора по Негово време беше очевиден навсякъде. И

поради тази разлика светът Го мразеше. Мразеше Го заради Неговата доброта и стриктна честност. Христос заяви, че и онези, които проявяват същите качества, ще бъдат мразени по същия начин. Колкото повече приближаваме края на времето, тази омраза към Христовите последователи ще се проявява все по-силно и по-силно. Христос прие човешко естество и понесе омразата на света, за да може да покаже на хората, че могат да живеят без грях; че техните думи, дела и дух могат да бъдат осветени в Бога. Можем да бъдем свършени като християни, ако желаем да проявим тази сила в своя живот. Когато небесната светлина почива постоянно над нас, ще представяме Христос. Именно праведността, разкрита в Неговия живот, Го разграничаваше от света и предизвикваше неговата омраза.

ОМРАЗАТА ИЗВИРА ОТ ЖЕЛАНИЕТО ЗА ОТМЪЩЕНИЕ. Сатана оспорваше всяка претенция на Божия Син и използваше човеците за свои инструменти, за да изпълнят живота Му със страдание и скръб. Софистиката и лъжата, чрез които той се стремеше да попречи на делото на Спасителя, омразата, проявявана чрез чедата на непослушанието, жестоките му обвинения срещу Този, Чийто живот бе пример на безпрецедентна доброта и благочестие - всичко извираше от дълбоко обсебилото го желание за мъст. Отприщването на таените дотогава изгарящи пламъци на завист и злоба, на омраза и отмъщение, избухнаха на Голгота срещу Божия Син, докато цялото небе гледаше сцената удивено и с мълчалив ужас.

ОМРАЗА КЪМ РОДИТЕЛИТЕ (ДУМИ КЪМ ЕДНА МЛАДА ЖЕНА). Особено е необходимо да изповядаш със смирение непочтителното си поведение към твоите родители. Нямах основание за тази неестествена проява. Това е чисто сатанински дух и ти си му се поддала, защото майка ти не е одобрявала твоето поведение. Чувствата ти представляват не само действително нехаресване, решително незачитане, но и омраза, злоба, завист, ревност, които се проявяват в действията ти, причинявайки й страдание и лишения. Ти не желаеш да помогнеш на родителите си да се чувстват щастливи, нито дори да са добре. Чувствата ти са променливи. Понякога сърцето ти се смекчава, но след това се затваря твърдо, когато видиш някои грешки в тях. И ангелите не могат да ти внушат чувство на любов.

Един зъл демон те владее и ти мразиш и сееш дух на омраза. Господ е отбелязал твоите непочтителни думи, твоите зли дела към родителите ти, които Той е заповядал да бъдат почитани. И ако не видиш големия си грях и не се покаеш за него, все повече ще затъваш в мрак, докато бъдеш оставена на собствените си зли пътища.

САТАНА НАМИРА УДОВЛЕТВОРЕНИЕ, КОГАТО ВЛАДЕЕ УМОВЕТЕ НА ДЕЦАТА. Колко е скръбно деца на богобоязливи родители да ходят по своите си пътища неуправляеми и непослушни, неблагодарни и своенравни, изпълнени с решителност в злото, независимо от неудобствата или скръбта, които причиняват на родителите си. Сатана намира удоволствие да управлява сърцата на децата. И ако му се разреши, той ще ги вдъхновява със собствения си дух на омраза.

ДУХЪТ НА ОМРАЗА - ПОД ОСЪЖДЕНИЕ. Никой не може да мрази брата си и дори неприятеля си, без да постави себе си под осъждение.

ОТМЪЩЕНИЕТО НЕ ДОНАСЯ УДОВЛЕТВОРЕНИЕ. Помнете, че една отмъстителна реч никога не помага на човека да се чувства, като че е спечелил победата. Нека Христос говори чрез вас. Не губете благословието чрез мисленето на зло.

ПОМРАЧАВА СПОСОБНОСТТА ЗА СХВАЩАНЕ. Гордостта, себелюбието, егоизмът,

омразата, завистта и ревността са помрачили способността ти за схващане; и истината, която би те направила мъдър за спасение, губи силата си да очарова и контролира ума ти.

БАЛСАМЪТ НА ЛЮБОВТА ПРЕМАХВА ГОРЧИВИНАТА. Не позволявай на гнева да узрее в злоба. Не позволявай на раната за загной и да избухне в отровни думи, които ще опетнят ума на онези, които ги чуват. Не позволявай на горчивите мисли да изпълват ума ти. Иди при брата си и със смирение и искреност разговаряйте по въпроса. Цялото небе се интересува от срещата между този, който е бил наранен, и съгрешилият... Балсамът на любовта лекува раните, причинени от погрешното действие. Божият Дух свързва сърце със сърце и при възстановената връзка в небето прозвучава музика.

СЪРЦЕТО, КОЕТО ПРЕДЛАГА ЛЮБОВ СРЕЩУ ОМРАЗАТА. Не земният ранг, нито рождението ни, нито националността ни, нито религиозните ни привилегии, са които доказват, че сме членове на Божието семейство, а любовта - любов, която обхваща цялото човечество. Даже грешните, чиито сърца не са напълно затворени за Божия Дух, ще откликнат на добротата. Макар да отвърщат на омразата с омраза, те все пак ще дадат любов за любовта. Но единствено Божият Дух е, Който предлага любов за омраза. Да бъдеш добър към неблагодарните и злите, да вършиш добро, без да се надяваш да получиш нещо в замяна, това е знакът на царското семейство, чрез който чедата на Всевишния разкриват своето високо положение.

58

ВЯРА

ЕДНА ДЕФИНИЦИЯ НА ВЯРАТА. Вярата, спасяващата вяра - тя трябва да се проповядва. Дефиницията на тази вяра в Исус Христос може да бъде описана със следните няколко думи: тя е действието на душата, чрез която целият човек се отдава на ръководството и контрола на Исус Христос. Такъв човек пребъдва в Христос и Христос пребъдва в душата му чрез вяра, като най-значим от всичко. Вярващият поверява тялото и душата си на Бога и с увереност може да каже: Христос е способен да опази онова, което съм Му поверил. Всички, които желаят да извършат това, ще бъдат спасени за вечен живот. Ще съществува увереността, че душата е очистена в кръвта на Христос, че е облечена в Неговата праведност и е скъпоценна в очите Му.

Нашите мисли и надежди са насочени към Второто идване на Господа. Това е денят, когато Съдията на цялата земя ще възнагради доверието на Своите люде.

ДРУГИ ДЕФИНИЦИИ. Чрез вяра получаваме Божията благодат, но не вярата е нашият спасител. Тя не печели нищо. Тя е ръката, чрез която се хващаме за Христос и си присвояваме Неговите заслуги.

Вярата е доверие в Бога - вярване, че Той ни обича и знае най-добре кое е за наше добро. Помага ни вместо да избираме своя път, да избираме Неговия; вместо нашето невежество тя приема Неговата мъдрост; вместо нашата слабост - Неговата сила; вместо нашата греховност - Неговата праведност. Нашият живот, ние самите, сме вече Негови. Вярата признава Неговата собственост и приема Неговите благословения. Истината, праведността, чистотата са посочени като тайни на успеха в живота. Но вярата е, която ни прави техни притежатели.

ПРОСТА В СВОЕТО ДЕЙСТВИЕ. Вярата е проста в своето действие и мощна в резултатите си. Много изповядващи се за християни, които имат познание за Свещеното

слово и вярват в неговата истина, не успяват да проявят онова детинско доверие, което е жизнено важно за религията на Исус. Те не се стремят да осъществят онова специално докосване, което донася изцеление на душата.

СМИРЕНИЕТО НЕ Е ВЯРА. Смирението, кротостта и послушанието не са вяра; но са последици, плодове на вярата.

ВЯРАТА ДАВА УВЕРЕНОСТ В СЕБЕ СИ. Тези неща [докладът за Павловото доверие в Бога] не са написани само за да ги четем и да им се учудваме, но да може същата вяра, действала в Божиите служители, да действа и в нас. По не по-малко забележителен начин от тогава тя ще подейства и сега - винаги когато има вярващи сърца, които да бъдат проводници на Божията сила.

Нека разочарованите от себе си, чиято липса на увереност ги кара да се отдръпват от грижи и отговорности, бъдат научени да разчитат на Бога. Така мнозина, които иначе биха били само като една бройка за този свят или само като безпомощно бреме, ще бъдат в състояние да кажат заедно с апостол Павел: "Всичко мога чрез Христос, Който ме подкрепя" (Филипяни 4:13).

НУЖНА Е ВЯРА ПРИ ВСЯКА СТЪПКА ПО ПЪТЯ. За по-дребните неща на живота е нужна не по-малко вяра, отколкото за великите. В нашите ежедневни интереси и занимания поддържащата сила на Бога става реалност за нас чрез преобладаващо доверие в Него.

ПРОПОВЯДВАЙТЕ ВЯРАТА. Трябва да ни бъде съвсем ясно как да упражняваме вяра. Всяко Божие обещание има своите условия. Ако желаем да изпълним волята Му, цялата Негова сила е наша. Всяка дарба се съдържа в самото обещание. "Семето е Божието слово" (Лука 8:11). Също толкова сигурно, колкото дъбът се намира в жълъда, Божият дар се намира в Неговото обещание. Ако приемем обещанието, ще имаме и дара.

ВЯРАТА СЪДЪРЖА МНОГО СКЪПОЦЕННИ УРОЦИ ЗА ДЕЦАТА. За детето, което бързо реагира на неправдите, вярата съдържа скъпоценни уроци. Склонността да се съпротивлява на Бога или да отмъщава за неправдите често се подбужда от остро чувство за справедливост и от активен, енергичен дух. Нека такова дете бъде поучавано, че Бог е вечният Страж на правдата. Той нежно се грижи за съществата, които е обикнал толкова, че е дал Своя най-мил, обичан Син, за да бъдат те спасени. Той ще съди всеки вършител на неправда.

УМЪТ ТРЯБВА ДА БЪДЕ ВЪЗПИТАН ДА УПРАЖНЯВА ВЯРА. Вярата действа чрез любов и очисти душата от всяко себелюбие. Така тя става свършена в любовта. След като самите ние сме получили благодат и милост чрез скъпоценната кръв на Христос, как можем да не бъдем нежни и милостиви? "По благодат сте спасени, чрез вяра" (Ефесяни 2:8). Умът трябва да бъде възпитан да упражнява вяра, а не да таи съмнения, подозрения и ревност. Твърде много сме склонни да гледаме на пречките като на непреодолими препятствия.

Да имаш вяра в Божиите обещания, да вървиш напред с вяра, да напредваш, без да бъдеш управляван от обстоятелствата - това е урок, труден за научаване. И въпреки това необходимо е всяко Божие чедо да го научи. Божията благодат трябва да бъде постоянно приемана и съхранявана чрез Христос. Защото Той ни е даден като единствения Път за приближаване към Бога. Вярата в Божиите думи, изговорени от Христос, обвит в облачния стълб, би дала възможност на израилевите чедо да оставят за живота си един съвсем различен доклад. Но липсата им на вяра в Бога им създаде много тежка история.

ВЯРА И САМОНАДЕЯНОСТ. Някои са изповядвали, че имат голяма вяра и специални дарби в Бога и че получават специални отговори на своите молитви, макар да липсват доказателства за това. Те приемат погрешно дързостта си за вяра. Молитвата чрез вяра никога не е изгубена. Но да се претендира, че на нея винаги ще бъде отговорено точно по начина и за специалното нещо, за което сме очаквали - това е дързост.

ДЪРЗОСТТА Е САТАНИНСКИ ФАЛШИФИКАТ. Вярата в никакъв смисъл няма нищо общо с дързостта и самонадеяността. Само този, който има истинска вяра, се намира в безопасност от дързостта, защото тя е сатанинската фалшификация на вярата. Вярата изисква Божиите обещания и принася плодове на послушание. Дързостта също изисква обещанията, но ги използва, както Сатана прави това - за да извини греха.

Вярата щеше да помогне на нашите първи родители да се доверят на Божията любов и да бъдат послушни на Неговите заповеди. Дързостта ги доведе до престъпване на Неговия закон е мисълта, че голямата Му любов би ги спасила от последиците на техния грях. Не е вяра онова, което изисква благоволенieto на Небето, без да се съобразява с условията, при които милостта може да бъде получена. Основата на истинската вяра е в обещанията и в съкровищата на Свещеното писание.

КУЛТИВИРАЙТЕ ВЯРА. Хората, които говорят за вяра и развиват у себе си вяра, ще имат такава. Но онези, които подхранват и изразяват съмнения, ще имат съмнения. Не мислете, че понеже сте правили грешки, трябва винаги да бъдете под осъждение, защото това не е така. Не позволявайте истината да бъде омаловажавана в съзнанието ви, понеже онези, които я изповядват, не живеят последователен християнски живот. Подхранвайте вярата в истината на третата ангелска вест. Ако не култивирате своята вяра, нейната важност постепенно ще загуби силата си във вашия ум и сърце. Ще преживеете опитността на неразумните девизи, които не осигурили достатъчно масло за лампите си и светлината им угаснала. Вярата трябва да бъде култивирана. Ако е отслабнала, тя е като хилаво растение, което трябва да бъде поставено на слънчева светлина, да се полива внимателно и да се обгради с нежни грижи.

ВЯРАТА СЕ ВЪЗДИГА НАД СЕНКИТЕ. Когато дойдат облаци между вашата душа и Бога, когато всичко е тъмно и заплашително, когато неприятелят стои, готов да ограби от душата нейната вяра към Бога и към истината и когато заблудата застава, хвалена и привлекателна, тогава е време да се молим и да упражняваме вяра в Бога... Подхранвайки вяра, душата добива сили да се издигне над самата себе си и над пъклената сянка, която неприятелят хвърля по пътя на всеки човек, стремящ се към безсмъртната корона.

ВЯРАТА ПОЧИВА НА ДОКАЗАТЕЛСТВА. Словото на Господа, изговорено от Неговите служители, се приема от мнозина с оспорвания и страхове. Мнозина ще отстъпят от послушанието си към дадените предупреждения и укори и ще чакат, докато всяка сянка на несигурност бъде премахната от ума им. Неверието, което изисква съвършено познание, никога не ще се покори на доказателствата, които Бог е благоволил да даде. Бог изисква от народа Си вяра, която почива на тежестта на доказателствата, но не и на съвършеното познаване. Христовите последователи, които приемат светлината, изпратена от Бога, трябва да бъдат послушни на Божия глас, говорещ им наред с вика на многото други оспорващи го гласове. Изисква се проницателност, за да се различи гласът на Бога.

Трябва сами да разберем какво представлява християнството; какво е истина; какво е вярата, която сме приели; какво са библейските правила, дадени от най-висшия

Авторитет. Мнозина вярват, без да разсъдят каква е основата на тяхната вяра, без достатъчно доказателства за истината по въпроса. Ако бъде представена идея, която е в съгласие със собствените им предварителни мнения, те са готови да я приемат. Не анализират от причина към следствие. Вярата им няма истинска основа и във време на изпитание те ще открият, че са градили върху пясък.

ВЯРАТА ТРЯБВА ДА БЪДЕ ИЗРАЗЯВАНА. Ако желаехме да даваме по-голям израз на вярата си, да се радваме повече на благословенията, които знаем, че притежаваме, на великата милост, дълготърпение и любов на Бога, ежедневно бихме имали много по-голяма сила. Не са ли скъпоценните думи на Христос, Божия княз, уверение и сила за нас, която би трябвало да ни оказва голямо влияние, а именно, че нашият небесен Отец много повече желае да даде Светия Си Дух на онези, които искат от Него, отколкото родителите - да дадат добри дарове на своите деца?

ВЯРАТА НЕ БИВА ДА БЪДЕ СМЕСВАНА С ЧУВСТВОТА. Мнозина бъркат в представите си за вярата и живеят много по-ниско от привилегиите, които биха могли да имат. Те бъркат чувствата с вярата и постоянно са смутени и объркани, защото Сатана се възползва по всякакъв начин от тяхното невежество и неопитност. Трябва да приемаме Христос като свой личен Спасител иначе няма да успеем в старанията си да бъдем победители. Не е добре за нас да се държим настрана от Него, да вярваме, че приятел или съсед може да Го има за свой личен Спасител, но че ние може и да не преживеем Божията опрощаваща любов. Трябва да вярваме, че сме избрани от Бога да бъдем спасени чрез упражняване на вяра, чрез благодатта на Христос и чрез действието на Божия Дух. Би трябвало да Го прославяме и възхваляваме за тази чудесна изява на Неговото незаслужено към нас благоволение. Божията любов е, която привлича душата към Христос, за да бъде милостиво приета и представена на Бог Отец. Чрез действието на Светия Дух връзката между Бога и грешника се обновява. Отец казва: "Аз ще им бъда Бог и те ще Ми бъдат народ. Ще им даря опрощаващата Си любов и Моята радост. Те ще бъдат Мое специално съкровище; защото на този народ, когото съм създал за Себе Си, ще покажа Своята слава.

ВЯРАТА И ЧУВСТВОТА СА РАЗЛИЧНИ НЕЩА. Чувствата и вярата са нещо толкова различно, колкото е различен изтокът от запада. Вярата не зависи от чувствата. Всеки ден трябва да посвещаваме себе си на Бога и да вярваме, че Христос разбира и приема жертвата, без да изпитваме себе си, за да разберем дали притежаваме същата степен на чувство, каквото мислим, че би трябвало да съответства на нашата вяра. Нямаме ли уверението, че нашият Небесен Баща много повече желае да даде Светия Си Дух на тези, които искат от Него с вяра, отколкото родителите - да осигурят добри неща на своите деца? Трябва да вървим напред така, като че за всяка молитва, която сме изпратили към престола на Бога, сме чули отговора от Онзи, Чиито обещания никога не отпадат. Даже когато сме депресирани от тъга, наша привилегия е в сърцето ни да звучи песен за Бога. Когато правим това, мъглата и облаците ще се оттеглят и ние ще преминем от сенките и мрака в слънчевата светлина на Неговото присъствие.

НЕ Е ВЪПРОС НА ИМПУЛС. Мнозина прекарват дълги години в мрак и съмнения, понеже не се чувстват така, както те желаят. Но чувството няма нищо общо с вярата. Онази вяра, която действа чрез любов и очиства душата, не е въпрос на импулс. Тя дръзва да се държи за обещанията на Бога, твърдо вярвайки, че Той е в състояние да извърши онова, което е казал. Нашите души могат да бъдат научени да вярват и да разчитат на Божието Слово. Това Слово заявява: "Праведният чрез вяра ще живее" (Римляни 1:17), а не чрез чувства.

НЕ РАЗЧИТАЙТЕ НА ЧУВСТВА. Нека отстраним всичко, което прилича на недоверие или липса на вяра. Нека започнем живот на просто, детинско доверие, без да разчитаме на чувствата, но на вярата. Не безчестете Исус, като се съмнявате в Неговите скъпоценни обещания! Той иска да Му се доверяваме с непоклатима вяра.

ДЕЙСТВАЙТЕ ПОЛОЖИТЕЛНО И С ВЯРА. Постоянно гледайте към Исус, принасяйки мълчаливи молитви с вяра, държейки се за Неговата сила, независимо дали имате някаква проява на чувства, или не. Вървете право напред, като че всяка молитва е представена пред трона на Бога и ѝ е отговорено от Този, Чиито обещания никога не пропадат. Вървете право напред с песен за Бога в сърцата си дори и когато сте депресирани от трудности и тъга. Казвам ви като такава, която знае: светлината ще дойде, радостта ще бъде ваша и мъглата и облаците ще се оттеглят, когато преминем от потискащата сила на сянката и мрака в ясната слънчева светлина на Божието присъствие.

ВЯРАТА Е ДОКАЗАТЕЛСТВОТО ЗА ХРИСТИЯНСТВО. Когато получавате помощ и утеха, пейте хвала на Бога. Говорете с Бога. Така ще бъдете Негови приятели. Ще разчитате на Него. Ще получите вяра, която ще се доверява, независимо дали чувства или не. Помнете, че чувството не е доказателството за християнство. Безрезервната вяра в Бога показва, че човекът е Негово чедо. Уповавайте се на Бога, Той никога не ще ви разочарова. Той казва: "Няма да ви оставя безутешни. Ще дойда при вас. Още малко, и светът няма да ме вижда, но вие Ме виждате. И понеже Аз живея, и вие ще живеете" (Йоан 14:18, 19). Ние не виждаме Христос лично. Гледаме към Него чрез вяра. Нашата вяра се държи за Неговите обещания. Така Енох живееше с Бога.

ВЯРАТА Е РЕАЛНА. Мойсей не просто мислеше за Бога; той Го виждаше. Бог бе постоянно видение пред Него. Той никога не свали погледа си от Него. За Мойсей вярата беше не догадка и предположение - беше реалност. Той вярваше, че Бог ръководи неговия живот по специален начин и във всичките му подробности. Признаваше Него. Доверяваше на Него за силата да устои на всяко изкушение.

ВЯРА В ХРИСТОС, НЕ БЕ В ДРЕХАТА. Когато Исус Христос минаваше, тя [болната жена] се провря напред и успя едва да се докосне до ръба на дрехата Му. В този момент разбра, че е излекувана. Вярата ѝ беше съсредоточена не върху дрехата, но към Този, Който носеше дрехата. В това едничко докосване бе съсредоточена вярата на целия ѝ живот и нейните болки и слабост незабавно изчезнаха. За миг почувства трепет като от електрически ток, минаващ през всяка фибра на тялото ѝ. Получи усещането за съвършено здраве. "Веднага... тя почувства в тялото, че е излекувана от болестта" (Марк 5:29).

ВЯРАТА НЕ СЕ СЪСТОИ В МАТЕРИАЛНИ НЕЩА. Нямаше никаква изцелителна сила в дрехата. Вярата в Личността, Която носеше дрехата, бе възстановила здравето на болната жена.

ВЯРАТА ПРАВИ РАЗЛИКА. Вярата е средството, чрез което истината или заблудата намират място в ума. Истината или заблудата се приемат от ума чрез едно и също действие на ума, но има коренна разлика дали вярваме в Божието слово или в човешки мнения. Когато Христос се разкри на ап. Павел и той се убеди, че преследва Господа в лицето на Неговите светии, тогава прие истината, каквато бе в Исус. Преобразяваща сила се изяви в ума и характера му и той стана нов човек в Христа Исуса. Прие

истината така пълно, че нито земя, нито пъкъл можеха да разклатят вярата му.

ВЯРАТА - МОЩЕН СЪЕДИНИТЕЛ. Вярата е завоевател, по-мощен от смъртта. Ако на болните може да бъде помогнато да отправят очите си с вяра към Великия Лекар, ще видим удивителни резултати. Тя ще донесе живот и на тялото, и на душата.

ЕЖЕДНЕВНО УПРАЖНЯВАНЕ НА ВЯРА. Намирам, че трябва да воювам в доброто воюване на вярата всеки ден. Необходимо ми е да упражнявам цялата си вяра и да не разчитам на чувства. Да действам така, сякаш знам, че Господ ме чува и ще ми отговори, и ще ме благослови. Вярата не е щастлив полет на чувствата. Тя е просто доверяване на Бога според Неговото Слово - вярване, че Той ще изпълни обещанията Си, защото е казал, че ще ги изпълни.

ВЯРАТА Е ДЕЙСТВЕНА. Когато погледнеш към Голгота, това не е, за да смълчиш душата си пред неизпълнения дълг, нито да се успокоиш, за да заспиш, но да се създаде у теб вяра в Исус - действена вяра, която очиства душата от тинята на себелюбието. Когато се хванем за Христос чрез вяра, нашето дело току-що е започнало. Всеки човек има покварени и греховни навици, които трябва да бъдат победени чрез енергична борба. От всяка душа се изисква да воюва в битката на вярата. Ако е последовател на Христос, човекът не може да бъде остър в отношенията си, не може да бъде коравосърдечен и лишен от съчувствие. Не може да бъде груб в речта си. Не може да бъде изпълнен с надутост и самолюбие. Не може да бъде надменен, нито ще използва груби думи или укори и осъждане.

ВЯРАТА ОФОРМЯ ЖИВОТА. Животът се оформя от вярата. Ако можем да получим светлина и истина, а пренебрегваме и не използваме привилегиите да я чуем и видим, ние буквално я отхвърляме. Избираме по-скоро мрака, отколкото светлината.

ВЯРАТА ОБЕЩАВА УСПЕХ. Ще имаме успех, ако се движим напред с вяра, решени да вършим разумно Божието дело. Не бива да си позволяваме да бъдем спъвани от човеци, които обичат да застават на негативната страна и да проявяват много малко вяра. Божието мисионско дело трябва да бъде провеждано от хора с много вяра и постоянно да расте по сила и ефикасност.

ВЯРАТА ОЧИСТВА ДУШАТА. Трябва да имаме вяра, жива вяра, която действа с любов и очиства душата. Трябва да се научим да занасяме всичко пред Господа с простота и със сериозна вяра. Най-голямото бреме, което трябва да носим в този живот, е собственото ни "аз". Ако не се научим в училището на Христос да бъдем кротки и смирени, ще пропуснем скъпоценни привилегии и възможности да се запознаем с Исус. Собственото "аз" е най-трудното нещо, което трябва да управляваме. Когато полагаме товарите си, нека не забравяме да положим собственото си "аз" пред нозете на Христос. Предайте Му себе си, за да бъдете оформени от Него и да бъдете "съдове за почест". Вашите изкушения, идеи и чувства трябва да бъдат положени в подножието на кръста. Тогава душата е готова да слуша думите на Божественото наставление. Исус ще ви даде да пиете от водата, която изтича от Божията река. Под смекчаващото и покоряващо влияние на Светия Дух вашата студенина и равнодушие ще изчезнат. Христос ще бъде във вас извор на вода, извираща за вечен живот.

ОТВАРЯ ТАЙНИТЕ НА УСПЕХА В ЖИВОТА. Истинската вяра и истинската молитва - о, колко силни са те! Те са като две ръце, чрез които човекът молител се хваща за силата на безпределната Любов. Вярата е доверие в Бога - вярване, че Той ни обича и

знае кое е за наше добро. Така вместо да вървим по собствените си пътища, тя ни помага да вървим по Неговия път. На мястото на нашето невежество тя приема Неговата мъдрост; на мястото на нашата слабост - Неговата сила; на мястото на нашата греховност - Неговата праведност. Нашият живот, ние самите сме вече Негови. Вярата признава Неговото владичество и приема благословието от това. Истината, праведността, чистотата са посочени като тайни за успеха в живота. Но вярата е, която ни прави притежатели на тези неща. Всеки импулс или вдъхновение е дар от Бога. Вярата приема от Него живота, който единствен може да осъществи действителен растеж и ефикасност.

ЧАСТ 12 ПРОБЛЕМИТЕ НА ПРИСПОСОБЯВАНЕТО

59 ФОРМИРАНЕТО НА ХАРАКТЕРА

ВСЯКО ДЕЙСТВИЕ ВЛИЯЕ НА ХАРАКТЕРА. Всяко действие на живота, колкото и малко да е, оказва своето влияние за формирането на характера. Добрият характер е поскъпоценен от светски съкровища и работата по формирането му е най-благородната, на която човекът може да се посвети.

УМЪТ Е ГРАДИНАТА, ХАРАКТЕРЪТ - ПЛОДОВЕТЕ. Всяка способност у човека е един майстор, който гради и за временния живот, и за вечността. Ден след ден постройката се издига, макар собственикът да не съзнава това. Това е "здание", което трябва да бъде или фар за предупреждение поради своята деформираност и уродство, или "здание", което Бог и ангелите ще одобрят за неговата идентичност с Божия модел. Умствените и моралните сили, които Бог ни е дал, не представляват характера. Те са таланти, които трябва да култивираме и които, ако бъдат разумно развивани, ще създадат правилен характер. Човекът може да притежава скъпоценно семе, но това семе не е овощна градина. Семето трябва да бъде посадено, преди да стане дърво. Умът е градината; характерът са плодoвете. Господ ни е дал способности, които да развиваме, собственото ни поведение ще предопределя нашия характер. За възпитаването на тези способности, така че да се съчетаят правилно и да създават стойностен характер, имаме да извършим дело, което никой друг, освен самите ние, не може да извърши.

БЛАГОРОДЕН ХАРАКТЕР, ФОРМИРАН ЧРЕЗ ТЕЖКИ БИТКИ СЪС СОБСТВЕНОТО "АЗ". Христос не ни е дал никакво уверение, че да се постигне съвършенство на характера е нещо леко. Благородният, всестранно развит и свят характер не се унаследява. Не се постига случайно, но с индивидуални усилия чрез заслугите и благодатта на Христос. Бог дава талантите, способностите и силата на ума - ние формираме характера. Той се развива чрез усилени, трудни борби със собственото "аз". Битка след битка трябва да бъдат водени срещу унаследени и придобитите склонности. Ще се налага да преценяваме себе си много по-внимателно и да не позволяваме на нито една неблагоприятна сфера на характера ни да остане с дефект.

И РАЗМИШЛЕНИЕТО, И ДЕЙСТВИЯТА СА ВАЖНИ НЕЩА. Абстрактното размишление не е достатъчно; бързото действие не е достатъчно - и двете са важни за формирането на християнския характер.

РАЗВИВАЙТЕ ДОБРИ НАВИЦИ. Ако искаме да развием характер, който Бог да може

да одобри, трябва да формираме правилни навици в религиозния си живот. Ежедневната молитва е толкова важна за растежа в благодатта и дори за самия духовен живот, колкото е временната храна за физическото състояние. Трябва да се научим да въздигаме мислите си към Бога в молитва. Ако умът витае, трябва да го връщаме обратно. Чрез неуморни и постоянни усилия навикът ще направи това нещо лесно. Нито за момент не можем да се отделим от Христос и да останем в безопасност. Ние можем да имаме Неговото присъствие, което да ни придружава на всяка крачка, но само чрез съблюдаване на условията, които Той самият е положил.

НУЖНИ СА СЕРИОЗНО НАМЕРЕНИЕ И НЕПОКОЛЕБИМА ЧЕСТНОСТ. Нужно е старание, за да успее работата по изграждането на характера. Необходимо е много сериозно намерение, за да се осъществи планът на Майстора и Строителя. Гредите трябва да бъдат здрави. Никакво нехайство или ненадеждна работа не могат да бъдат приети, защото това би довело до разруха. Трябва да бъдат впрегнати в работа силите на цялото същество. Това изисква мъжествена сила и енергия; никакви резерви не бива да бъдат прахосвани за маловажни неща... Трябва да съществуват сериозни, постоянни и неуморни усилия, за да се скъса с навиките, максимите и обстоятелствата на този свят. Дълбоката мисъл, сериозната цел, непоколебимата честност и честота - това са важните неща.

ОЧИ, ОТПРАВЕНИ ПОСТОЯННО КЪМ ЦЕЛТА. Ап. Петър казва:" Прибавете на вярата добродетел, на добродетелта - знание, на знанието - въздържание, на въздържанието - търпение, на търпението - благочестие, на благочестието - братска доброта, а на братската доброта - любов"(2Петрово 1:5-7)...

Не е необходимо, когато започвате, всички тези стъпки да бъдат държани постоянно пред ума ви и непрекъснато изброявани; но отправете очите си единствено към Исус, към Божията слава, и ще напредвате. Не можете да постигнете пълната мярка на Христовия ръст за един ден. Ето защо ще потънете в отчаяние, ако се взирате във всичките си дефекти, които трябва да бъдат победени. До вас стои Сатана, за да ви се съпротивлява. Той ще се стреми чрез всяко възможно лукавство да отвлече вниманието ви от Исус Христос.

ВЕРНОСТТА В МАЛКИТЕ НЕЩА (СЪВЕТ ДО ЕДИН МЛАД ЧОВЕК). Твоят случай е подобен в някои отношения на Неemanовия. Ти не отчиташ, че за да придобиеш съвършен християнски характер трябва да благоволиш да "слезеш" дотам - да бъдеш верен в малките неща. Макар делата, които си призван да извършваш, да са малки в твоите очи, все пак това са задължения, които трябва да изпълняваш, докато си жив. Занемаряването им ще предизвика големи пропуски в твоя характер. Ти, мое мило момче, трябва да възпитаваш себе си на вярност в малките неща. Не можеш да угодиш на Бога, ако не вършиш това. Не можеш да спечелиш любов и съчувствие, ако не извършиш точно каквото ти е заръчано, с любов и удоволствие. Ако искаш да те обичат тези, с които живееш, трябва да показваш почит и уважение към тях.

ХАРАКТЕРЪТ ЩЕ БЪДЕ ИЗПИТАН. Големи разлики създава "материалът", от който се изгражда характерът. Дългоочакваният ден на Бога скоро ще изпита работата на всеки човек. "Огънят ще изпита всяко човешко дело какво е" (1Коринтяни 3:13). Както огънят разкрива разликата между златото, среброто и скъпоценните камъни от една страна, и дървото, сламата и плевата - от друга, така и денят на съда ще изпита характерите, и ще демонстрира разликата между характера, формиран по подобие на Христос, и характера, формиран според желанията на себелюбивото сърце. Тогава всяко себелюбие, всяка фалшива религия ще се изявят точно такива, каквито са. Малоценният

материал ще бъде унищожен, но златото на истината и семплата смирена вяра никога не ще изгубят своята стойност. Те никога няма да бъдат унищожени, защото са неунищожими. Тогава ще се види, че дори един час на греховност е от много голяма загуба, но че страхът от Господа е наистина началото на мъдростта. Удоволствието от себеугаждането ще изгори като плява, докато златото на постоянството, принципа, поддържани на всяка цена, ще издържи навеки.

НЕДИСЦИПЛИНИРАНИТЕ ХАРАКТЕРИ НЕ СА ХАРМОНИЧНИ. Характерите, формирани от обстоятелствата, са променими и нехармонични - изтъкани са от противоречия. Техните притежатели нямат висша цел в живота. Нямат облагородяващо влияние върху другите. Нямат нито цел, нито сила.

НИКОЙ НЕ МОЖЕ ДА НАВРЕДИ НА ХАРАКТЕРА НИ ТОЛКОВА МНОГО, КОЛКОТО САМИТЕ НИЕ. Можем да очакваме, че за нас ще се разнасят фалшиви слухове. Но ако следваме правилно поведение и ако останем безразлични към тези неща, другите също ще станат безразлични към тях. Нека оставим на Бога да се грижи за нашата репутация... Клеветата може да бъде потушена от начина ни на живот. Тя не се угасва с думи или възмущение. Нека нашето голямо безпокойство и желание бъде да постъпваме в страх Божий и да показваме чрез своето поведение, че тези слухове са фалшиви.

Никой не може да навреди на характера ни така много, както ние самите. Именно слабите дървета и клатушкащите се къщи са тези, които трябва да бъдат постоянно подпирани. Когато изявяваме, че толкова желаем да защитим репутацията си от външните атаки, създаваме впечатлението, че тя не е безупречна пред Бога и че следователно се нуждае от постоянно подкрепяне.

КОНТРОЛИРАН ЧРЕЗ ВОЛЯТА. Ти не можеш да контролираш своите импулси и емоции, както може би желаеш, но можеш да контролираш волята си и да си помогнеш да настъпи цялостна промяна в живота ти. Като се подчиняваш на волята на Христос, животът ти ще бъде скрит с Него в Бога и свързан със силата, която е над "всички началства и власти". Ще имаш сила от Бога, която ще те държи твърдо укрепен в Неговата мощ. И нова светлина - светлината на живата вяра - ще дойде и за теб... В тебе ще има сила, сериозност и простота, които ще те направят шлифован инструмент в ръцете на Бога.

ДЕФЕКТНИТЕ МОГАТ ДА БЪДАТ ПОБЕДЕНИ. Нека никой не казва: "Не мога да направя нищо за изцелението на дефектите на моя характер. Ако стигнеш до това решение, със сигурност няма да успееш да получиш вечния живот. Невъзможността лежи в собствената ти воля. Ако не пожелаеш, тогава не ще можеш да победиш. Реалната трудност възниква от покварата на неосветеното сърце и от нежеланието да се покориш на контрола на Бога.

При очистеното сърце всичко се променя. Преобразяването на характера е свидетелството пред света за обитаващия в теб Спасител. Божият Дух създава нов живот в душата, довежда мислите и желанията в съгласие с волята на Христос; а вътрешният човек се подновява по образа на Бога. Слаби и грешащи мъже и жени показват пред света, че изкупителната сила на благодатта може да помогне на греховния характер да се превърне в свят и да принесе изобилни плодове.

ДЕФЕКТНИТЕ ХАРАКТЕРИ ПОНЯКОГА СЕ УНАСЛЕДЯВАТ. При децата се налага да се справяме с всякакъв вид характери, а техните умове са много възприемчиви. Много от децата, които посещават училище, не са получили правилно домашно

възпитание. Някои са били оставяни да вършат всичко, което си искат; на други постоянно са били намирани грешки и те са обезсърчени. Съвсем недостатъчно е доброто отношение и насърчението, което са получили; малко думи на одобрение са чули те за себе си. Унаследили са дефектните характери на своите родители, а наказанията в дома им не са спомогнали ни най-малко, за да формират у тях правилен характер.

ДЕФЕКТИТЕ СЕ ЗАСИЛВАТ С ГОДИНИТЕ. Децата възприемат неща, от които не могат да бъдат лесно отучени. Винаги, когато биват подложени на необичайно ограничение или когато в училище от тях се изисква да се посветят на по-усилено учене, те апелират към своите неразумни родители за съчувствие и одобрение. Така се насърчава дух на недоволство и неспокойствие, а училището като цяло страда от това деморализиращо влияние и бремето на учителите става много по-тежко. Но най-голямата загуба понасят жертвите на погрешното родителско отношение. Дефекти на характера, които правилното възпитание би коригирало, са оставени да се засилват в продължение на години, за да опетнят и може би да унищожат полезността на техния притежател.

УГАЖДАНЕТО РАЗСТРОЙВА ХАРАКТЕРА. В някои семейства желанията на детето са закон. Дава му се всичко, което поиска. А това, което откаже, безкритично се приема и одобрява. Някои родители предполагат, че подобно угаждане прави детето им щастливо, но точно това е, което го кара да бъде неспокойно, неудовлетворено и вечно недоволено. Угаждането е развалило апетита към проста и здравословна храна, както и към простата и здравословна употреба на времето. Извършило е своето зло дело за разстройването на характера му за днес и за вечността.

УМЪТ И СЪРЦЕТО ТРЯБВА ДА БЪДАТ ДИСЦИПЛИНИРАНИ. Деца, на които се позволява да вървят по собствения си път, не са щастливи. Непокореното сърце не носи в себе си стремеж към покой или удовлетворение. Умът и сърцето трябва да бъдат дисциплинирани и държани в подходящо ограничение, за да може характерът да се съгласува с мъдрите закони, управляващи човешкото естество. Непокойството и недоволството са плодове на себеугаждането и егоизма. "Почвата" на сърцето, както онази в градината, ще роди плевели и бодили, ако там не бъдат посадени семената на скъпоценните цветя и не получат необходимите грижи и обработване. Както е във видимата природа, така е и в човешката душа.

НАВИЦИТЕ, СЪЗДАДЕНИ В МЛАДОСТТА, ОПРЕДЕЛЯТ ЦЕЛИЯ ЖИВОТ. Чрез подхранваните мисли и чувства в ранните години всеки младеж предопределя историята на собствения си живот. Формираните в младостта правилни, добродетелни и разумни навици стават част от характера и обикновено бележат поведението на личността през целия ѝ живот. Младежът може да стане добродетелен или порочен - както пожелае. Може да стане човек, способен на истинни и благородни дела, но и на големи престъпления и нечестия.

ОПИТНОСТ ДЕН СЛЕД ДЕН. Интелектът постоянно се оформя от случаите и предимствата, и става или дефектен, или се усъвършенства. Ден след ден ние формираме характери, които поставят учащите или като добре дисциплинирани войници под знамето на княз Емануил, или като бунтовници под знамето на княза на тъмнината.

КАК СЕ ФОРМИРА ХАРАКТЕРЪТ? Боравенето с човешката душевност е много деликатно нещо. Дисциплината, необходима за един човек, би смазала друг. Затова нека родителите изучават характерите на своите деца. Никога не бъдете груби и не

действайте от импулс.

Виждала съм майка, която грабва от ръката на детето си нещо, което му доставя специално удоволствие. Детето не разбира как да се справи с тази неправда. Избухва в плач, защото се чувства оцетено и оскърбено. Тогава, за да спре плача му, майката го сгълчава остро, и що се отнася до външните признаци, "битката" е приключена. Но тази битка е оставила своя отпечатък върху нежния ум на детето и той няма да бъде лесно изтрит. Казах на майката: "Съгреши дълбоко по отношение на детето си. Нарани душата му и изгуби доверието му. Как ще бъдат възстановени те, не зная..."

Тази майка не беше никак мъдра. Следваше чувствата си и не постъпваше внимателно, не разсъждаваше от причина към следствие. Нейното грубо и несправедливо справяне с проблема възбуди най-лошите страсти в сърцето на детето ѝ. Да се действа от импулс при управляването на семейството е най-злата политика. Когато родителите се отнасят към децата си по този начин, това е най-неравната борба, която трябва да се води. Колко е несправедливо да опълчваш силата на зрелостта и възрастта срещу едно безпомощно и невежо малко дете! Всяка проява на гняв от страна на родителите потвърждава и подкрепя бунта в сърцето на детето.

Характерът не се формира чрез едно-единствено действие; но чрез повтарянето на действието се установяват навици и характерът се утвърждава. За да имаш христоводна душевност, е необходимо да постъпваш по Христовия начин.

Християните ще проявяват свят нрав и техните действия и импулси ще са подбуджани от Светия Дух.

ВАЖНОСТТА НА ПОСТОЯНСТВОТО. При усъвършенстването на християнския характер е много важно да се постоянства във вършенето на правото. Бих искала в умовете на нашите млади хора да се запечата важността на постоянството и енергията в изграждането на характера. Необходимо е още от най-ранните им години в живота им да се втъкават принципите на строга честност, за да могат да постигнат най-висшите стандарти на мъжественост и женственост. Те винаги трябва да имат пред очи факта, че са били изкупени със скъпа цена и че трябва да прославят Бога с телата и душите си, които са Негови.

ПОЛЕЗНОСТТА ЗАВИСИ ОТ ЛИЧНОТО РЕШЕНИЕ. Макар да е вярно, че родителите са отговорни за запечатването на характера, както и за възпитанието и обучението на своите синове и дъщери, в същото време е верен и фактът, че нашето положение и полезност в този свят зависят до голяма степен от собственото ни поведение и начин на действие. Даниил и неговите другари се радваха на преимуществата на правилното обучение и възпитание в ранния си живот, но единствено тези предимства не биха ги направили така, което станаха. Дойде време, когато трябваше да действат сами - когато тяхното бъдеще зависеше от собственото им поведение. Тогава те решиха да останат верни на уроците, дадени им в детинството. Страхът от Бога, който е начало на мъдростта, бе основата на тяхното величие. Неговият Дух подкрепяше всяко тяхно истинско намерение и всяко благородно решение.

ГИБЕЛНА, ФАЛШИВА ФИЛОСОФИЯ. Спиритизмът твърди, че хората били непаднали полубогове; че "всеки ум ще съди себе си"; че "истинското познание поставя човека над всякакъв закон"; че човек "не носи вина за всички извършени грехове"; че "всичко е право" и "Бог не осъжда". Най-долни човешки същества са представяни като обитаващи в небето и като много почитани там. По този начин на всички хора се заявява: "Няма значение какво вършите - живеете както ви е угодно! Небето е вашият дом." По този начин множествата биват подвеждани да вярват, че желанието е най-висшият закон, че слободията е свобода и че човек е отговорен само пред самия себе си.

КАК ДА БЪДЕМ ПОБЕДИТЕЛИ. Трябва да посрещаме всички пречки, поставяни на пътя ни, и да ги победим веднъж завинаги. Ако победим първата трудност, ще бъдем по-силни да посрещнем и следващата и с всяко усилие ще ставаме по-способни да напредваме. Като гледаме към Исус, можем да бъдем победители. Постоянното насочване на погледа към трудностите и отдръпването от сериозната битка за правото - това е, което ни прави слаби и безверни.

ПОСВЕЩАВАНЕ НА ВСИЧКО ВСЕКИ ДЕН. Чрез напредване стъпка след стъпка могат да бъдат изкачени и най-високите върхове. Не оставяйте да ви победи огромното количество работа, която трябва да извършите през живота си, защото от вас не се изисква да я извършите наведнъж. Нека всяка сила на вашето същество бъде на работа всеки ден. Използвайте всяка скъпоценна възможност, оценявайте помощта, която Господ ви дава, и напредвайте по стълбата на прогреса стъпка по стъпка. Помнете, че трябва да изживявате само един ден на един път, че Бог ви е дал само един ден и небесните доклади ще покажат колко сте оценили неговите привилегии и възможности. Дано така да използвате всеки даден ви от Бога ден, че в края Спасителят да ви каже: "Браво, добри и верни служителю!" (Матей 25:21).

60

ТРУДНОСТИ И СЪГЛАШАТЕЛСТВО

ПРАВИЛНО ПОСРЕЩНАТАТА ТРУДНОСТ РАЗВИВА ТВЪРДОСТ. Духовният живот укрепва чрез трудностите. Правилно понесеното изпитание развива твърдост на характера и скъпоценни духовни добродетели. Съвършените плодове на вярата, смирението и любовта често пъти узряват най-добре сред бурни облаци и мрак.

ВОДЕНЕ НА ВОЙНА. Битките, в които сме ангажирани, не са привидни. Ние водим война, от която зависят вечни интереси. Изправени сме пред невидими врагове. Злите ангели се стремят да завладеят всяко човешко същество.

КОНФЛИКТИТЕ НЕ СА СЪЗДАДЕНИ ОТ ХРИСТОС. Живеем в тържествено време. За нашите души и за душите на другите трябва да бъде извършено важно дело, в противен случай ще се изправим пред безкрайна загуба. Трябва да бъдем преобразени от Божията благодат или ще изгубим небето. А чрез нашето влияние и други няма да успеят. Нека те уверя, че борбите и конфликтите, които трябва да бъдат понасяни при изпълнението на дълга; себеотрицанието и жертвите, които трябва да бъдат правени, когато сме верни на Христос, не са от Бога. Не са наложени от някоя произволна или ненужна заповед. Не идват от служенето ни за Него, като че Бог изисква животът ни да е суров. Изпитанията ни щяха да бъдат много повече на брой и с много по-голяма сила, ако бяхме отказали да бъдем послушни на Христос и ако станем слуги на Сатана и роби на греха.

ЖИВОТЪТ Е КОНФЛИКТ. Този живот е конфликт. Имаме враг, който никога не спи; който бди постоянно, за да унищожи нашите души и да ни измами и отклони от скъпия Спасител, пожертвал живота Си за нас.

ПОДГОТВЯТ ДУШАТА ЗА МИР. Господ допуска конфликтите, за да подготвят душата за мир.

РЕЛИГИОЗЕН ОПИТ, СПЕЧЕЛЕН ЕДИНСТВЕНО ЧРЕЗ БОРБА. Нашите младежи трябва да посрещат изискванията, които лежат пред тях, с енергия и усърдие - това ще гарантира за успеха им. Младежите, които никога не са имали успех във временните задължения на живота, ще бъдат еднакво неподготвени да се посветят и на по-висшия си дълг. Религиозен опит се печели единствено чрез борба, чрез разочарования, чрез тежко дисциплиниране на собственото "аз", чрез сериозна молитва. Стъпките към небето трябва да бъдат предприемани по една наведнъж и всяка стъпка напред ще дава сила за следващата.

ИМА ЩАСТИЕ И СЕГА. Аз не очаквам края, за да имам щастие тогава - аз получавам щастие, докато вървя напред. Въпреки че имам изпитания и страдания, аз отклонявам погледа си от тях и гледам към Исус. Точно в тесните и трудни места Той е до самите нас и ние можем да общуваме с Него, да възложим товарите си на Великия Бременосец и да кажем: "Ето, Господи, аз нямам сили да нося тези товари;". Тогава Той ни казва: "Игото Ми е благо и бремето Ми е леко" (Матей 11:30). Вярваш ли? Аз съм го изпитала. Аз Го обичам! Аз Го обичам! Виждам в Него безподобно очарование и искам да Го хваля в Божието царство.

ДВА АНТАГОНИСТИЧНИ ПРИНЦИПА. Божието царство не идва с външни демонстрации. Евангелието на Божията благодат с неговия дух на себеотрицание никога не може да бъде в хармония с духа на света. Двата принципа са антагонистични. "Естественият човек не разбира нещата на Божия Дух; защото те са глупост за него: нито може да ги разбере, защото те духовно се изпитват"(1Коринтяни 2:14).

СЪГЛАСИЕ ДА, НО НЕ И ПО ОТНОШЕНИЕ НА СВЕТСКИТЕ ПРИНЦИПИ И ОБИЧАИ. И християните като Израил често пъти се поддават на влиянието на света и се съобразяват с неговите принципи и обичаи, за да си осигурят приятелството на безбожните. Но в края ще се види, че тези изповядващи се за наши приятели са най-опасните ни врагове.

Библията ясно учи, че не може да има никаква хармония между Божия народ и света. "Не се чудете, братя мои, ако светът ви мрази" (1Йоаново 3:13). Нашият Спасител казва: "Мене мразеха - и вас ще мразят" (Йоан 15:18). Сатана действа чрез нечестивите под мантията на фалшиво приятелство, за да подмами Божия народ към грях и да го отдели от Бога. А когато защитата на Божия народ се вдигне, тогава дяволът ще накара своите инструменти да се обърнат срещу тях и да желаят и да търсят тяхната гибел.

ОБИКНОВЕН И СВЕЩЕН ОГЪН. Истината за Бога не е била възвеличена пред Божия вярващ народ, понеже не са я направили своя лична опитност. Те се съобразяват със света и се поставят в зависимост от него за своето влияние. Позволяват му да ги насочва и въвеждат "обикновен огън" на мястото на "свещения огън", за да могат в различните области на своята дейност да се съобразяват със стандартите на света. Не трябва да се правят усилия да се подражава на светските обичаи. Това е обикновен, а не "свещен огън". "Живият хляб" трябва не само да бъде почитан, но и усвоен. Този "хляб", който слиза от небето, ще бъде живот за душата. Класът е, който въвежда всички елементи на характера в единство с характера на Христос и реформира злите наследствени и придобити склонности в характера по Божие подобие.

ХРИСТОС И СЪГЛАСИЕТО. Колко удивително е въздействието на благодатта върху човешкото сърце! Тя дава умствени сили, мъдрост как да използваме таланта на средствата не за себелюбиви удоволствия, но чрез себеотрицание - за мисионерска

работа. Христос, Божият Син, бе Мисионер в нашия свят. Той казва: "Който иска да Ме следва, нека изостави всичко". Не можете да Го обичате, докато копирате модите на света или се наслаждавате на светското общество.

ХРИСТОС И СЪГЛАШАТЕЛСТВОТО

СЪГЛАШАТЕЛСТВОТО ПОНИЖАВА СТАНДАРТИТЕ. Съобразяването със светските стандарти обръща църквата към света; но никога не обръща света към Христос. Фамилиарниченето със света неизбежно ще го направи да изглежда по-малко отвратителен. Този, който избира да дружи със слуги на Сатана, скоро ще престане да се страхува и от техния Господар. Когато, вървейки по пътя на дълга, стигнем до изпитание (както Даниил в царския двор), можем да бъдем сигурни, че Бог ще ни закриля. Но ако поставяме сами себе си в изкушение, ще паднем - рано или късно.

СЪГЛАШАТЕЛСТВОТО ПОСТЕПЕННО ИЗВРАЩАВА ПРАВИЛНИТЕ ПРИНЦИПИ. Съгласието със света е, което кара нашите хора да губят доброто си поведение. Извращаването на принципите на правото не става внезапно. Господният ангел ми представи този въпрос със символи. Изглеждаше, като че ли крадец се промъква все по-близо и по-близо и постепенно, но сигурно ограбва идентичността на Божието дело, като подвежда братята да се съобразяват със светските начини на действие. Човешката мъдрост е заела мястото, което по право принадлежи на Бога. Каквато и позиция да заема, колкото и възвишен да е, човекът трябва да действа, както Христос би действал, ако беше на негово място. Във всяка област на делото, което извършва, в думите и характера си той трябва да бъде подобен на Христос.

ЕДИНСТВО, НО НЕ И С ЦЕНАТА НА СЪГЛАШАТЕЛСТВО. Някои хора, които изповядват, че са верни на закона на Бога, са отстъпили от вярата и са унижили Неговия народ до пръстта, представяйки верните като едно със света. Господ е видял и е отбелязал това. Дошло е времето, когато на всяка цена трябва да заемем позицията, определена ни от Господа.

Адвентистите от седмия ден трябва днес да застанат твърдо отделени и разграничени - като народ, осветен от Бога, за Негово собствено притежание. Докато не сторят това, Той не може да бъде прославен от тях. Истината и заблудата не могат да бъдат партньори. Нека поставим себе си там, където Бог е казал... Нека се стремим към единство, но не и на ниското равнище на съглашателство със светската политика и с популярните църкви.

ЕДНА РАЗГРАНИЧИТЕЛНА ЛИНИЯ. Нужна е дълбока и цялостна реформа в Църквата на адвентистите от седмия ден. На света не бива да се позволи да покварява принципите на пазещия Божиите заповеди народ. Вярващите трябва да упражняват влияние, което свидетелства за силата на небесните принципи. Онези, които се съединяват с църквата, трябва да дадат доказателство за принципна промяна. Ако това не стане, ако демаркационната линия между църквата и света не се пази внимателно, в резултат ще настъпи асимилиране на църквата от страна на света. Вестта към църквата и към нашите институции е: "Покайте се, защото Божието царство наближи!" (Матей 3:2). Качествата на Христовия характер трябва да бъдат поддържани и да станат сила в живота на Божия народ.

ОБИЧАЯТ Е ВЪВ ВОЙНА С ПРИРОДАТА. Нашата цивилизация на изкуственост насърчава злини, разрушителни за здравните принципи. Обичаят и модата са във война

с природата. Практиките, на които се радват светските хора, и нещата, на които се отдават, наслаждават и поддържат, постоянно намаляват както физическите, така и умствените сили и поставят върху човечеството непоносим товар. Невъздържание и престъпления, болести и окаянство - това са неща, които виждаме навсякъде.

КОГАТО ПРИНЦИПЪТ НЕ СЕ НАРУШАВА, СЛЕДВАЙТЕ ОБИЧАЯ. Когато практиките на света не влизат в противоречие с Божия закон, можете да се съобразявате с тях. Ако Божиите служители не успеят да направят това, не само ще попречат на собственото си дело, но ще поставят и камъни за препъване по пътя на хората, за които работят, и ще им попречат да приемат истината.

Умолявам нашите хора да действат внимателно и предпазливо пред Бога. Следвайте обичаите в облеклото, доколкото те са съобразени със здравните принципи. Нека нашите сестри се обличат семпло - така както правят мнозина. Дрехите им да са от добра и трайна материя, подходящи за възрастта им и нека въпросът за облеклото (не??) изпълва ума.

Нашите сестри трябва да се обличат с простота, със скромно облекло, със свян и здравомислие. Дайте на света жива илюстрация за вътрешното украшение на Божията благодат.

ОТДЕЛЯЙТЕ СЕ ОТ СВЕТСКИТЕ ОБИЧАИ. Както извести волята Си на еврейските пленници, на най-отделените от обичаите и практиките на света, лежащ в нечестие, така Бог ще изпраща светлина от небето и на всички, оценяващи факта "Така казва Господ". На тях Той ще открива Своята мисъл. За онези, които са най-малко свързани със светските идеи, външният показ е най-чужд, а също и суетата, гордостта и желанието за самоизтъкване. Те стоят твърдо като Негов особен народ, ревностен за добри дела - на тях Той ще разкрива Своето Слово.

ПРИЧИНА ЗА НЕСЪОБРАЗЯВАНЕ (ВЕСТ КЪМ ВЯРВАЩИ). Като изповядващи се за християни, смесваме ли се със света дотолкова, че да губим от погледа си вечността и Господ Исус Христос, докато загубим от очи и Бог Отец? Питам, защо толкова много семейства са лишени от Божия Дух? Защо са толкова много семейства, които притежават в нищожни размери живота, любовта и подобие на Исус Христос? Това е, защото те не познават Бога. Ако Го познаваха и ако гледаха към Него чрез вяра в Господ Исус Христос, Който дойде на този свят, за да се пожертва за човека, щяха да видят такова безподобно очарование в Божия Син, че чрез гледане щяха да се променят по Неговия образ. Сега вече виждате греховността на съобразяването със света.

ИСТИНСКИТЕ ПРИНЦИПИ, ОБХВАЩАЩИ ЦЕЛИЯ ЖИВОТ. Съобразяването със света може да бъде предотвратено чрез истината, чрез хранене с Божието Слово, чрез принципите, обхващащи през целия живот и изобразяващи това Слово в характера. Христос ни увещава чрез апостол Йоан да "не обичаме света, нито нещата, които са на този свят. Ако някой обича света, любовта на Отца не е в него"(1Йоаново 2:15). Това е съвсем ясно казано, но то е и Божията мярка за характера на всеки човек.

61

ЖИЗНЕНАТА ВАЖНОСТ НА БОЖИИТЕ ЗАКОНИ

А. ДЕКАЛОГЪТ

ПОЗНАНИЕТО ЗА ВИНАТА. Познанието, което Бог не искаше нашите първи родители да имат, бе познанието за вината. И когато те приеха фалшивите твърдения на Сатана, послушанието и престъплението навлязоха въведени в нашия свят. Това непокорство към изричната Божия заповед и вярата в сатанинската лъжа отвориха вратите на окаянството за света.

ПРИРОДАТА ОБЕЗСИЛЕНА. Престъпването на Божия закон донесе като последица окаянство и смърт. Чрез непослушанието силите на човека бяха извратени и себелюбието зае мястото на любовта. Човешкото естество отслабна дотолкова, че стана невъзможно то да се съпротивлява на силите на злото. Изкусителят видя, че успява в целта си да осуети Божия план за сътворението на човека и да изпълни земята със скръб, пустота и бедствия. Човеците си бяха избрали водач, който ги бе оковал към своята колесница като пленници.

БОЖИЯТ ЗАКОН - ЛЕСНО РАЗБИРАЕМ. Няма никаква тайна в Божия закон. И най-слабият интелект може да схване тези правила за регулиране на живота и за оформяне на характера според Божия образец. Ако човешките чедра желаеха да са послушни на този закон според най-доброто от способностите си, щяха да придобият сила на интелекта и способност да разпознават и да схващат още по-добре Божиите намерения и планове. И този напредък не само че би могъл да продължи през целия настоящ живот, но и през вечните векове.

УДИВИТЕЛЕН В СВОЯТА ПРОСТОТА. Колко удивителен в своята простота, в своята всеобхватност и съвършенство е законът на Йехова! В намеренията и в провидението на Бога има тайни, които ограниченият ум не е в състояние да схване. И точно защото не можем да проумеем тайните на безпределната Мъдрост и Сила, ние се изпълваме със страхопочитание към Всевишния.

СЪВЪРШЕНА ХАРМОНИЯ МЕЖДУ ЗАКОНА И ЕВАНГЕЛИЕТО. Между Божия закон и евангелието на Исус Христос съществува съвършена хармония. "Аз и Отец Ми едно сме" - казва Великият Учител. Евангелието на Христос е добрата новина за благодатта, чрез която човекът може да бъде освободен от осъждението на греха и направен способен да се съобразява с Божия закон. Евангелието посочва моралния кодекс като правило на живота. Чрез изискванията си за непоклатимо послушание този закон постоянно насочва грешните към евангелието за опрощение и мир чрез Христос. Великият апостол казва: "Тогава чрез вяра обезсилваме ли закона? Бог да не допусне, но утвърждаваме закона" (Римляни 3:31). И отново заявява, че "законът е свят и заповедта - свята, праведна и добра" (Римляни 7:12). Върховната любов към Бога и любовта към нашия ближен, равна на любовта ни към себе си - това е толкова необходимо за Божия слава, колкото и за човешкото щастие.

СЪВЪРШЕНО ПРАВИЛО ЗА ЖИВОТА. Бог е дал на човека съвършено правило за живот чрез Своя закон. Ако се съобразяваме с него, ще живеем чрез него посредством заслугите на Христос. Когато го престъпваме, законът има сила да осъжда. Той препраща хората към Христос, а Христос на Свой ред ни посочва закона.

ШИРОК В СВОИТЕ ИЗИСКВАНИЯ. Божият закон, така, както е представен в Писанията, е широк в своите изисквания. Всеки принцип е свят, справедлив и добър. Законът поставя хората под Божието задължение; достига до мислите и чувствата и създава убеждение за греха във всеки, който усеща, че е престъпил неговите изисквания. Ако законът се простира само до външното ни поведение, тогава не бихме

били виновни за греховните си мисли, пожелания и намерения. Но законът изисква самата душа да бъде чиста и умът - свят, за да могат мислите и чувствата да бъдат в съгласие със стандартите на любовта и правдата.

ЕДИНСТВЕНО ЧОВЕКЪТ Е НЕПОКОРЕН. Единствено човекът е непослушен на законите на Йехова. Когато Господ заповядва на природата да свидетелства за творенията, които Той е създал, тя изпълнява волята му за Божия слава.

ВСЕКИ Е ДЛЪЖЕН ДА СЕ СЪОБРАЗЯВА С БОЖИЯ ЗАКОН. Христос дойде да даде пример на всички хора за съвършено съобразяване с изискванията на Божия закон - от Адам, първия човек, до последния жител на тази Земя. Той заяви, че Неговата мисия не е да унищожи закона, но да го изпълни съвършено и пълно. По този начин Той възвеличи закона и го направи почитаем. В живота Си разкри духовното му естество. Пред погледа на небесните същества, на непадналите светове и на непокорното, неблагодарно и несвято човечество Той изпълни далеч простиращите се принципи на закона на живота. Дойде да демонстрира факта, че свързан с Бога чрез жива вяра, човекът може да се съобразява с всички заповеди на Бога. Дойде да изясни непроменения характер на закона, да заяви, че пренебрегването и престъпването му не могат никога да бъдат наградени с вечен живот. Дойде като Човек при човечеството, та с човешкото Си естество да може да се докосне до човека, докато в същото време Божественото Му естество се държеше за Божия престол. Той обаче в никакъв случай не дойде да намали задълженията на хората за съвършено послушание. Христос не унищожи валидността на писанията на Стария завет. Той изпълни онова, което бе предсказано от самия Бог. Дойде не за да освободи човека от този закон, но да отвори път, чрез който бихме могли да му бъдем послушни и да научим и ближните си на същото.

БОГ НЕ АНУЛИРА ЗАКОНА СИ. Господ не спасява грешниците, анулирайки закона Си, който е основата на Неговото управление на небето и на земята. Бог е Съдия, Страж на справедливостта. Престъпването на Неговия закон в един-единствен случай, дори и в най-малката подробност, е грях. Бог не може да "бракува" Своя закон, не може да отстрани и най-малката част от него, за да прости греха. Справедливостта и моралното превъзходство на закона трябва да бъдат поддържани и реабилитирани пред небесната Вселена. И този закон не можеше да бъде отстояван на по-малка цена от смъртта на Божия Син.

БОЖИЯТ ЗАКОН НЕ Е АНУЛИРАН ОТ БОГА. Господ не анулира Своите закони. Не действа срещу тях. Не отменя последиците на греха. Той преобразява. Чрез Божията благодат проклятието се превръща в благословение.

Б. БОЖИЯТ ЗАКОН ВЪВ ФИЗИЧЕСКИЯ СВЯТ

ЗАКОНИ, КОИТО ПРОИЗТИЧАТ ОТ ЛЮБОВТА. Божиите закони имат своята основа в най-неотменимата честност, правота, справедливост, нравственост и са създадени така, че да осигуряват щастието на онези, които ги спазват. Законите, на които всяко човешко същество трябва да бъде послушно, произтичат от сърцето на Безпределната любов.

ЗАКОНЪТ НА СЛУЖЕНЕТО. Христовите последователи са били изкупени за служене. Господ ни казва, че истинската цел на живота е служенето. Самият Христос бе служител и на всички Свои последователи е завещал закона на служенето - служене на

Бога и на ближния. Той е представил на света по-висша концепция за живота от всички концепции, представяни изобщо някога. Чрез живот - служене на ближния човекът е въведен във връзка с Христос. Законът на служенето е съединителната халка, която ни свързва с Бога и с другите хора.

ЗАКОНЪТ, СПОРЕД КОЙТО НИКОЙ НЕ ЖИВЕЕ ЗА СЕБЕ СИ. Според Бога Адам трябваше да застане като глава на земното семейство и да поддържа принципите на небесното. Това щеше да ни донесе мир и щастие. Но Сатана бе решил да се противопостави на закона, че "никой не живее за себе си" (Римляни 14:7). Той пожела да живее за себе си. Стремеше се да направи себе си център на влияние. Именно това подбуди бунта в небето; и точно приемането на този принцип от страна на човека въведе земята в грях. Когато съгреша, Адам скъса връзката на човечеството с определения от Небето център. Един демон стана централната сила в света. Там, където трябваше да бъде Божият престол, Сатана постави своя. Светът отдаде своята почит като доброволно приношение пред нозете на неприятеля.

НАУЧЕТЕ ДЕЦАТА ДА БЪДАТ ПОСЛУШНИ НА ЗАКОНИТЕ НА ПРИРОДАТА И НА БОЖИЕТО ОТКРОВЕНИЕ. Вие, които имате на сърце доброто на своите деца и които искате да ги видите израснали с неизвратен вкус и апетит, трябва упорито и неотклонно да вървите срещу популярните стандарти и практики. Ако искате те да бъдат подготвени и полезни хора и да постигнат вечен живот в Божието царство - царството на славата, - вместо да се съобразявате с обичаите на света поучавайте ги да бъдат послушни на Божиите закони, както в природата, така и на записаните в Библията.

ЛЕКАРСТВО ЗА МЛАДЕЖКАТА ПРЕСТЪПНОСТ. Ако бащите и майките следваха наставленията, дадени от Христос, сега нямаше да четем и да слушаме за толкова много грехове и престъпления, извършени не само от възрастни, но и от младежи и деца. Това страшно състояние на обществото е налице, тъй като родителите не са зачели Божиите наставления и са пренебрегнали дълга си да обучат и възпитат децата си в почит и уважение към святите Божии заповеди.

Даже религиозните учители не са успели да представят святия образец, чрез който се измерва характерът, защото са престанали да почитат всяко едно от святите, праведни и добри предписания. Хората са поели на себе си отговорността да издигнат стандарти в хармония със собствените си идеи, а са пренебрегнали закона на Бога. Ето защо съществува толкова широко разпространено нечестие. Ето защо нашите дни са подобни на Ноевото и Лотовото време.

ВРЪЗКАТА МЕЖДУ БОЖИЯ МОРАЛЕН ЗАКОН И ЗАКОНИТЕ НА ПРИРОДАТА. Съществува тясна връзка между моралния закон и законите, които Бог е установил в природата. Ако хората бяха послушни на Божия закон и въвеждаха в живота си принципите на Неговите десет предписания, правдата, на която Той учи, щеше да им бъде защита срещу злото. Но тъй като поради поддаване на извратен апетит добродетелта е претърпяла упадък, човешкият род отслабва чрез собствените си неморални практики, нарушаващи природните закони.

Страданията и нещастията, които виждаме навсякъде, уродливостта, немощта, болестите и умствените увреждания, заливащи света, го правят подобен на болница в сравнение с онова, което би могъл да бъде дори и сега, ако Божиите морални и природни закони бяха зачитани. Чрез постоянно нарушаване на тези закони, човекът до голяма степен е влошил злините, дошли в резултат на престъплението в рай.

ЗАКОНЪТ НА БОЖИЕТО УПРАВЛЕНИЕ. Християнинът трябва да бъде благодар за

околните. Така той самият се облагодетелства. "Този, който напоява, сам ще бъде напоен"(Притчи 11:25). Това е законът на Божието управление - закон, според който Бог възнамерява потоците на благодатта и милосърдието да бъдат постоянно поддържани както водите в големите дълбочини - в постоянна циркулация, възвръщащи се към своя Източник. В изпълнението на този закон лежи силата на мисията на християните.

ЗАКОНИТЕ, УПРАВЛЯВАЩИ ФИЗИЧЕСКОТО ЕСТЕСТВО. Според Божието Провидение законите, които управляват нашето физическо тяло, заедно с последиците от тяхното нарушение, са представени така ясно, че интелигентни същества могат да ги разберат. Всички хора се намират под важния дълг да изучават този въпрос и да живеят в хармония с природните закони. Здравните принципи трябва да бъдат обсъждани и общественото мнение сигурно събудено за тяхното изследване.

Правилните физически навици имат дълбока връзка с умственото и душевното състояние. Умствената сила, физическата издръжливост и силата на живота зависят от непроменими закони. Богът на природата няма да се намеси, за да запази човеците от последиците на тяхното нарушаване. Този, който се стреми към власт, трябва да бъде умерен във всичко. Ясният ум и твърдостта на намеренията на Даниил, силата му в придобиването на познания и в съпротивата му на изкушенията се дължаха до голяма степен на простотата на неговата диета и на молитвения му живот.

ЖЕТВА И САДЕНЕ. При Божиите закони в природата последицата следва причината с неизменна сигурност. Жетвата ще свидетелства за посятото. Бавният работник се осъжда от собствената си работа. Жетвата свидетелства срещу него. Така е и в духовните неща: верността на всеки работник се измерва с резултатите от неговото дело. Характерът на работата му, била тя прилежна или ленива, се разкрива чрез "плодовете" ѝ. По този начин се решава и неговата участ за вечността.

НЯКОИ ВЯРВАТ САМО НА ОНОВА, КОЕТО РАЗБИРАТ. Има хора, които горделиво се хвалят, че вярват само на онова, което могат да разберат. Но глупостта на тяхната надута мъдрост става очевидна за всеки здравомислещ ум. Има тайни в човешкия живот, а и в проявите на Божията сила в делата на природата - тайни, които и най-дълбоката философия, и най-обширното изследване са безсилни да обяснят.

В. ДРУГИ ЗАКОНИ

ЗАКОНЪТ НА ВСЕОБЩАТА ХАРМОНИЯ. Действието дава сила. В Божията Вселена съществува цялостна хармония. Всички небесни същества са в постоянно действие. И Господ Исус в Своята работа през земния Си живот е дал пример за всеки. Той е обикалял, "вършейки добро". Бог е установил закона на всеобщата хармония. Мълчаливо, но безспир, обектите на Неговото творение вършат определената им работа. Океанът е в постоянно движение. Растящата трева, която "днес я има, а утре я хвърлят в пещ", извършва своята задача, обличайки полетата с красота. Листата трептят, без ръка да ги докосва. Слънцето, Луната и звездите са полезни и славни в изпълнението на своята мисия.

УНИВЕРСАЛНОТО ВЛАДИЧЕСТВО НА ЗАКОНА. За човека, който се е научил правилно да тълкува нейните учения, цялата природа е осветена с нова светлина; светът става учебник, животът - училище. Единството на човека с Бога и с природата, универсалното владичество на закона и разбирането на резултатите от престъпването му не могат да не впечатлят ума и да не оформят характера.

ДА СЕ ПРЕСТЪПВАТ ПРИРОДНИТЕ ЗАКОНИ ОЗНАЧАВА ДА СЕ ПРЕСТЪПВА БОЖИЯТ ЗАКОН. Постоянното престъпване на природните закони е постоянно престъпване и на Божия закон. Ако хората винаги бяха послушни на Божията воля, внасяйки в живота си принципите на тези предписания, проклятието на болестите, които сега заливат света, не би съществувало.

ПРЕСТЪПВАНЕТО НА БОЖИЯТА ВОЛЯ ВОДИ ДО ДУШЕВНО И ФИЗИЧЕСКО СТРАДАНИЕ. Природата изявява своя протест срещу всяко престъпване на законите на живота. Тя понася злоупотребата, докато може. Но накрая отплатата идва и тогава и умствените, и физическите сили страдат. Никое наказание обаче не пада само върху престъпника. Последиците от неговото себеугаждане се виждат в потомството му и по този начин злото преминава от поколение в поколение.

Мнозина се оплакват от Провидението, когато техните приятели страдат или бъдат взети от смъртта. Но не е по Божията воля хората да живеят в страдания и да умират преждевременно, оставяйки работата си недовършена. Господ иска да изживеем пълната мярка на дните си и всичките ни органи да бъдат здрави, да вършат определените си функции. Несправедливо е да бъде обвиняван Той за резултати, които в много случаи се дължат на престъпването на природните закони от страна на човека.

ОТГОВОРЪТ НА ДЕИЗМА. Мнозина проповядват, че материята притежавала жизнена сила - че някои свойства са били всадени в нея и след това тя е оставена да действа чрез собствената ѝ присъща енергия; че действията ѝ се ръководят от фиксирани закони, в които и сам Бог не можел да се намесва. Това е фалшива наука и не се поддържа от Божието Слово. Природата е слуга на Твореца. Господ не анулира законите Си, нито действа противно на тях, но постоянно ги използва като Свои инструменти. Природата свидетелствува за един Разум, за едно Присъствие, за активна Сила, Която действа във и чрез нейните закони. В природата съществува постоянното действие на Бог Отец и на Сина. Христос казва: "Отец Ми работи и досега и Аз работя"(Йоан 5:17).

ПОСЛУШАНИЕТО ДОНАСЯ ЩАСТИЕ. Когато те [учениците] свикнат да изучават уроците, видими от всички творения и във всички преживявания на живота, показвайте им, че същите закони, които управляват природата и събитията, трябва да контролират и нас. Те са дадени за наше добро и само в съобразяването с тези закони можем да намерим истинско щастие и успех.

ДАЛЕЧ ПРОСТИРАЩИТЕ СЕ ПРИНЦИПИ НА ЗАКОНА. В Своите учения Христос показва колко надалече се простират принципите на закона, изговорени от Синай. Той приложи наживо този закон, чиито принципи остават завинаги най-великият образец за праведност - образца, по който всички ще бъдат съдени във великия ден, когато "съдилището ще седне и книгите ще се отворят". Господ Исус Христос дойде да изпълни всяка правда и като Глава на човечеството да покаже на човека, че и той може да извърши същото, посрещайки всяко условие на Божиите изисквания. Чрез Неговата достатъчна благодат, осигурена за всяко човешко същество, всеки би могъл да не пропусне небето. Съвършенството на характера е постижимо за всеки, който се стреми към него. Това е самата основа на Новия завет и на евангелието. Законът на Йехова е дървото, евангелието са ароматните цветове и плодовете, които то принася.

НАЙ-ВИСШИЯТ СМИСЪЛ НА СВОБОДАТА. В делото на изкуплението няма принуда. Не се прилага никаква външна сила. Под влиянието на Божия Дух човек е оставен свободно да избира на кого да служи. В промяната, настъпваща, когато душата

се посвети на Христос, съществува свобода в най-висшия смисъл. Отхвърлянето на греха е действие на самата душа. Наистина, ние нямаме силата сами да се освободим от властта на Сатана. Но когато пожелаем да бъдем освободени от греха и в голямата си нужда извикаме за сила отвън - от Бога, - душата се изпълва с Божествената енергия на Светия Дух и се покорява на диктата на волята, съобразно Божията воля.

62

ОБЩУВАНЕТО

ДАЛЕЧЕ ПРОСТИРАЩОТО СЕ ВЛИЯНИЕ НА ДУМИТЕ. Гласът и езикът са дар от Бога и, ако бъдат правилно употребявани, ще са мощна сила за добро. Думите означават твърде много. Те могат да изразяват любов, преданост, възхвала, мелодия към Бога или пък омраза и отмъщение. Разкриват чувствата на сърцето. Могат да бъдат ухание от живот за живот или от смърт за смърт. Езикът е цял свят на благословение или цял свят от нечестие.

ДУМИТЕ - ОПУСТОШАВАЩА ГРАДУШКА ИЛИ СЕМЕНА НА ЛЮБОВ? Вижда се как някои хора излизат от своето ежедневно общуване с Бога, облечени с кротостта на Христос. Техните думи не са като опустошителна градушка, смазваща всичко под себе си. Те излизат като сладост от устните им. Разпръсват семена на любов, благодетелство и доброта по пътя си. И всичко това става несъзнателно, защото Христос живее в сърцата им. Влиянието им се чувства много повече, отколкото може да се види.

ДУМИ, КОИТО НАСЪРЧАВАТ. Риданията в резултат на смъртта, царуваща в този свят, се чуват навсякъде. Грехът спуска сянката си над нас и умовете ни трябва да бъдат готови за всякаква добра дума и дело. Знаем, че имаме присъствието на Исус. Сладкото влияние на Светия Дух поучава и ръководи нашите мисли, помага ни да говорим думи, които ще насърчават и просветляват пътя на хората.

НАСЪРЧИТЕЛНИ ДУМИ. Ако гледаме на светлата страна на живота, ще намираме достатъчно неща, които ще ни правят спокойни и щастливи. Ако раздаваме усмивки, те ще се върнат към нас. Ако говорим приятни и насърчителни думи, такива ще бъдат изговорени и на нас.

НАСОЧЕНИ КЪМ ХРИСТОС ДУМИ. Думите на хората изразяват собствените им човешки мисли, но думите на Христос са дух и живот.

Ангелите се вслушват, за да чуят какво свидетелство дават пред света за своя Небесен учител. Нека разговорите ви бъдат насочени към Този, Който живее и се застъпва за вас като Цар. Когато вземете ръката на приятел, нека хвала на Бога бъде на устните ви и в сърцето ви. Това ще привлече мислите към Исус.

ХРИСТОС ПРИСТЪПВАШЕ НАПРАВО КЪМ ЦЕЛТА. В проповедите на Христос нямаше дълги, изсмукани от пръстите, сложни разсъждения. Той пристъпваше направо към целта. В Своето служене Той четеше във всяко сърце като в отворена книга и от неизчерпаемия склад на Своята съкровищница изваждаше "стари и нови неща", за да

илюстрира и подкрепи ученията Си. Той докосваше сърцата и събуждаше симпатия.

ЛЕСЕН ЗА РАЗБИРАНЕ. Христовият начин на проповядване беше красив и привлекателен и винаги семпъл. Той разкриваше тайните на небесното царство чрез картини и символи, които Неговите слушатели познаваха добре. Простите хора Го слушаха радостно, защото можеха да разберат думите Му. Не използваше никакви високопарни думи, нито трябваше да се прибягва до речник, за да се разбере онова, което бе необходимо.

ТОЙ ИЗПОЛЗВАШЕ ЯСЕН ЕЗИК. Представянето на аргументи е добро на своето място, но далеч повече може да се постигне чрез простото обяснение на Божието Слово. Уроците на Христос бяха така ясно илюстрирани, че и най-невежите можеха веднага да ги разберат. Исус не използваше дълги и трудни думи в проповедите Си, но ясен език, приспособен към умовете на обикновените хора. Не навлизаше по-навътре в темата, която обясняваше, отколкото слушателите бяха в състояние да Го следват.

СЕРИОЗНИ ТЕМИ СРЕЩУ САНТИМЕНТАЛНИ ГЛУПОСТИ. Има ли нещо по-достойно, което да поглъща ума от изкупителния план? Това е неизчерпаема тема. Любовта на Исус; спасението, предложено на падналия човек чрез Неговата безпределна любов; светостта на сърцето; скъпоценната и спасителна истина за тези последни дни; благодатта на Христос - това са теми, които могат да оживотворят душата и да помогнат на чистите по сърце да преживеят радостта на учениците, когато Исус им се яви и вървя заедно с тях към Емаус. Човекът, който съсредоточи чувствата си към Христос, ще се наслаждава на тази свята връзка и ще събира Божествена сила от това общуване. Онези, които не намират удоволствие в този вид разговори, но предпочитат да говорят за сантиментални глупости, са се отклонили далече от Бога и са мъртви за светостта и благородните стремежи. Чувственото, земното се тълкува от такива хора за небесно.

ПРОТЯГАЙКИ СЕ ЗА НЕБЕСНО СЪЧУВСТВИЕ. Когато разговорът е от лекомислен характер и разкрива незадоволени стремежи към човешко съчувствие и оценка, той извира от болезнено любовна сантименталност, срещу която не са застраховани нито младежите, нито хората с побелели коси. Когато Божията истина е преобладаващ принцип в сърцето, тя ще е като жив извор. Може да се правят опити да бъде потисната, но тя ще избликва от другаде. Тя е там и не може да бъде игнорирана. Истината в сърцето е извор на живот. Тя освежава уморените и обуздава порочните мисъл и говор.

НИКОГА НЕ ИЗГОВАРЯЙТЕ И ЕДНА ДУМА НА СЪМНЕНИЕ. Всички имат изпитания - скърби, трудни за понасяне; изкушения, трудни за съпротива. Не говорете за вашите трудности пред смъртните човеци, но занесете всичко при Бога в молитва. Създайте си правило никога да не изговаряте и една дума на съмнение и обезсърчение. Много можете да извършите за освещението на живота на околните, подкрепяйки техните усилия чрез думи на надежда и свято насърчение.

ДУМИТЕ НИ ВЛИЯТ НА САМИТЕ НАС. Думите са много повече, отколкото само

индикация на характера. Те притежават сила да въздействат... Хората биват повлияни от собствените си думи. Често пъти под натиска на моментен импулс, подбуден от Сатана, те изговарят зли подозрения или недоверие, не изразявайки всъщност онова, което в действителност мислят. Но речта въздейства върху мислите и човекът бива измамен от собствените си думи. Стига и дотам, да вярва, че изговореното под подстрекателството на Сатана е истина. След като веднъж са изразили мнение или решение, те са твърде горди, за да го отрекат, и се опитват да се покажат прави, докато започнат наистина да вярват, че са такива.

Опасно е да се изговаря и една дума на съмнение. Опасно е да се оспорва и критикува Божията светлина. Навикът за безгрижен живот и непочтено критикуване рикущира обратно върху характера и предизвиква непочтителност и неверие. Мнозина отдаващи се на този навик продължават да поставят себе си в опасност, готови да критикуват и отхвърлят делото на Светия Дух.

ДУМИТЕ НА УКОР РИКУШИРАТ ОБРАТНО ВЪРХУ ТОЗИ, КОЙТО ГИ Е ИЗГОВОРИЛ. Думите на укор се връщат обратно върху душата на този, който ги е изговорил. Обуздаването на езика трябва да започне от нас самите. Нека не говорим зло за никой човек!

ГОВОРЕТЕ ДУМИ, КОИТО ДАВАТ КУРАЖ И НАДЕЖДА. Има много храбри души, тежко притиснати от изкушенията, почти готови да се предадат в борбата със собственото "аз" и със силите на злото. Не обезкуражавайте такава душа в тежката ѝ борба. Насърчавайте я с думи на смелост и надежда, които ще ѝ помогнат да продължи напред. По този начин светлината на Христос ще може да грее от вас. "Никой от нас не живее за себе си"(Римл. 14:7). Несъзнателното ни влияние над другите може да насърчава и да укрепва или да обезкуражава и да отблъсква от Христос и от истината.

МАЛКИТЕ УЧТИВОСТИ И ДУМИТЕ НА СЪЧУВСТВИЕ. Малките случаи на внимание, безбройните дребни инциденти и прости случаи на учтивост в живота - те са, които съставляват общия сбор на щастието в живота. Пренебрегването на добрите, насърчителни и съчувствени думи, както и на малките учтивости в ежедневието - те са, които създават общата сума на нещастieto в живота. В края ще се открие, че отричането от собственото "аз" заради доброто и щастието на ближните ни представлява голям дял от доклада за живота ни, записан в небето. Ще се разкрие също и фактът, че грижата за своето ego за сметка на доброто и щастието на другите не е останало незабелязано от небесния ни Баща.

ПАЗЕТЕ СЕ ОТ ИЗРАЗЯВАНЕ НА ПРЕЗРЕНИЕ, РАВНОДУШИЕ И ОТ ПОДИГРАВАНЕ. Всички трябва да събират скъпоценните съкровища на любовта не само за любимци, но за всяка душа, положила ръка и сърце в делото на служенето; защото всички, които вършат това дело, са Господни. Чрез тях Бог работи. Научете уроците на любовта от живота на Исус Христос.

Нека човеците да внимават как говорят на своите ближни. Не бива да има никакъв егоизъм, нито властване над Божието наследство. Никаква горчива подигравка, сарказъм или подмятания не бива да се появяват в ума или в сърцето. Нито сянка от

презрение не трябва да се чувства в гласа. Говорете думите на плътта, проявявайте равнодушие, изразявайте подозрение, предразсъдък и ревност - и чрез вашето погрешно поведение делото на спасението ще приключи за някоя душа.

НАМИРАНЕТО НА ГРЕШКИ И УКОРИТЕ НАСЪРЧАВАТ ИЗМАМАТА. Братко мой, твоите властни и нетърпящи възражение думи нараняват децата ти. Когато напредват в годините, тяхната склонност да критикуват ще расте. Намирането на грешки покварява живота ти и се разпростира и върху твоята съпруга и деца. Ти не ги насърчаваш да ти се доверяват или да признават грешките си, защото знаят, че ще последва сигурният ти строг укор. Често думите ти са като опустошителна градушка, която смазва нежните растения. Невъзможно е да се пресметне вредата, нанесена по този начин. Децата ти практикуват измама, за да избегнат острите ти думи. Избягват истината, за да избегнат и укора, и наказанието. Твърдата и студена заповед не им носи никакво добро.

ИЗКОРЕНЕТЕ ВСЯКА НЕВНИМАТЕЛНА ДУМА. Помнете, че чрез думите си ще бъдете оправдани и чрез думите си ще бъдете осъдени. Езикът се нуждае от обуздаване. Думите, които изговаряте, са засети семена, които дават своите плодове - било за добро или за зло. Днес е вашето време за садене.

"Добрият човек вади добри неща от доброто съкровище на сърцето си." Защо? Защото Христовото присъствие пребъдва в душата му. Освещаващата истина е съкровищница на мъдрост за всички, които практикуват истината. Като жив извор тя извира за вечен живот. Този, в чието сърце Христос не пребъдва, ще се отдава на евтини разговори, на преувеличени изявления, които носят вреда. Езикът, който изговаря извратени неща, безсмислици или груби и просташки изрази, има нужда да бъде третиран с "горещия въглен" от олтара.

МЪРМОРЕНЕТО И ОПЛАКВАНЕТО ВЪЗПИРА РАСТЕЖА. Има хора с превъзходни способности, които обаче са стигнали до застой. Те не напредват до победа. И способностите, с които Бог ги е надарил, нямат никаква стойност в Неговото дело, защото не се използват. Мнозина от тях могат да се намерят сред роптателите. Роптаят, защото (казват те!) не са оценени. Но те самите не оценяват себе си достатъчно, за да сътрудничат с най-великия Учител, Който светът някога е познавал.

НИКАКВИ КРИТИЧНИ, ГРУБИ ИЛИ СТРОГИ ДУМИ (СЪВЕТ КЪМ ЕДИН ПРОПОВЕДНИК И АВТОР). Господ ще помогне на всеки от нас там, където най-много се нуждае от помощ - във великото дело за побеждаване на собственото "аз". Нека законът на добротата бъде на устните ти, а маслото на благодатта - в сърцето ти. Това ще донесе удивителни резултати. Ти ще бъдеш нежен, разбиращ, учтив. Нуждаеш се от всички тези добродетели. Светият Дух трябва да бъде приет и да започне да действа в твоя характер. Тогава Той ще бъде като свят огън, ще направи тамянт на твоите молитви да се издига към Бога не от устни, които осъждат, но като от целител на човешки души. Изражението ти ще отразява Божия образ.

НЕ БИВА ДА БЪДАТ ИЗГОВАРЯНИ НИКАКВИ ОСТРИ, КРИТИЧНИ, ГРУБИ ИЛИ ТЕЖКИ ДУМИ. Това е обикновен огън и той трябва да бъде отхвърлен от нашите

съвети и срещи с братята. Бог изисква всяка душа, заета със служба Нему, да запали кадилниците си от въглените на свещения огън.

Често чуваните строги и остри думи, които излизат от устните ти толкова лесно, трябва да бъдат задържани и Божият Дух да говори чрез човешкия инструмент. Като наблюдаваш характера на Христос, ти ще се променяш по Неговия образ. Единствено Христовата благодат може да промени сърцето ти и тогава ти ще отразяваш образа на Господ Исус Христос. Бог ни призовава да бъдем като Него - чисти, святи и неосквернени. Трябва да носим в себе си Божия образ.

ДУМИ, КОИТО УНИЩОЖАВАТ ЖИВОТА. Очакват те строги изпитания. Положи доверието си на Господ Исус Христос. Помни, че чрез жар и буйност само ще нараниш себе си. Ако при всички обстоятелства седиш "на небесни места" в Христос, думите ти не ще бъдат изстрелвани като куршуми, които нараняват сърца и могат да унищожат живот.

ИЗГОВАРЯНЕТО НА СЪМНЕНИЯТА ГИ УВЕЛИЧАВА. Не бива да говорим за своите съмнения и изпитания, защото стават все по-големи всеки път, когато говорим за тях. Винаги когато говорим за това, Сатана удържа победата. Но когато кажем: "Ще поверя пазенето на душата си на Бога, като на верен Спасител, тогава свидетелстваме, че сме се посветили на Исус Христос, без каквито да било резерви. Тогава Бог ни дава светлина и ние се радваме в Него. Необходимо е да поставим себе си под светлите лъчи на Слънцето на правдата и тогава ще бъдем светлина за света. "Когато не сте видели, обичате, в Когото, макар и сега да не Го виждате, все пак вярвайки, се радвате с неизказана радост и пълнота от слава" (1Петрово 1:8).

ГОВОРЕНЕТО ЗА ВЯРАТА Я УВЕЛИЧАВА. Колкото повече говориш за вяра, толкова по-голяма вяра ще имаш. Колкото повече се занимаваш с обезкуражението, като разказваш на другите за своите изпитания и ги преувеличаваш пред тях, за да си осигуриш съчувствието им, за което копнееш, толкова повече обезкуражение и изпитание ще имаш. Защо скърбиш за онова, което не можеш да избегнеш? Бог те кани да затвориш прозорците на душата си за земното и да ги отвориш към небесното, за да може Той да напои сърцето ти със славата, която грее от небето.

ПОНЯКОГА УКОРЪТ Е НУЖЕН. Макар че речта ни винаги трябва да бъде добра и нежна, не бива да се изговаря никаква дума, която би накарала вършещия зло да мисли, че неговият начин на действие не е неприятен на Бога. Това е вид съчувствие, което е плътско и измамно. Не се дава никакво позволение за неподходяща проява на съчувствие, на сантиментално съчувствие. Вършещите зло се нуждаят от съвет и укор и понякога се налага да бъдат остро изобличавани.

КАКВО РАЗКРИВАТ ДУМИТЕ. Колкото и да си внимателен към онова, което говориш, казаните думи ще изявят силата, която управлява ума и сърцето ти. Ако Христос владее в душата ти, думите ти ще разкриват чистота, красота и ухане на характер, оформен чрез Неговата воля. Но още от своето падение Сатана е бил клеветник на братята и трябва да бъдеш нащрек, да не би да разкриваш същия дух.

ПОВТОРЕНИЕТО Е НЕОБХОДИМО. След като си разгледал една тема, не мисли, че умът на слушателите ти е задържал всичко, което си представил. Съществува опасност от твърде бързо преминаване от въпрос към въпрос. Давай кратки уроци, с ясен, семпъл език и нека те често бъдат повтаряни. Късите проповеди ще се запомнят далеч по-добре, отколкото дългите. Нашите говорители трябва да не забравят, че темите, които представят, могат да бъдат нови за някои от слушателите им. Затова е необходимо главните точки да бъдат повтаряни отново и отново.

НЕРВНИЯТ И ПРИБЪРЗАН НАЧИН НА ГОВОРЕНЕ СМУЩАВА ОБЩУВАНЕТО. Проповедниците и учителите трябва специално да обръщат внимание на култивирането на гласа си. Необходимо им е да се научат да говорят не прибързано и нервно, но да изговарят думите бавно, ясно и отчетливо, запазвайки мелодията на гласа. Гласът на Спасителя беше като музика за ушите на хората, свикнали с монотонното и лишено от дух проповядване на книжниците и фарисеите. Той говореше бавно и впечатляващо, наблюдавайки на онези думи, на които слушателите Му трябваше да обърнат специално внимание. Стари и млади, невежи и учени можеха да схванат пълното значение на Неговите думи. Това би било невъзможно, ако Той говореше забързано и натрупваше изречение върху изречение без паузи. Но хората Го слушаха много внимателно. И за Него се казва, че говорел не като книжниците и фарисеите; защото словото Му било като на Един, Който има власт.

ЯСНОТА НА ИЗРАЗА И ПОДХОДЯЩО НАБЛЯГАНЕ. Чрез сериозна молитва и прилежни усилия трябва да постигнем способността да говорим. Тази способност включва ясното изговаряне на всяка сричка, контролиране на силата на гласа и наблягане, където е необходимо. Говорете бавно. Мнозина говорят забързано, сипейки думите една след друга, така че ефектът от това, което казват, се губи. Оставете духа и живота на Исус Христос във всичко, което говорите.

ГОВОРЕТЕ МЕЛОДИЧНО И ИЗГОВАРЯЙТЕ ИЗРЕЧЕНИЯТА ЕДНО ПО ЕДНО. В младежките си години бях свикнала да говоря много високо. Господ ми показва, че не мога да създавам правилно впечатление у хората, като издигам гласа си до неестествени височини. Тогава ми беше представен Христос и Неговия начин на говорене; в гласа Му имаше съвършена мелодия. Неговият глас достигаше слушателите Му по бавен и спокоен начин. Думите Му проникваха в сърцата им и те бяха в състояние да схванат онова, което Той казваше, преди да бъде изговорено следващото изречение. Някои, изглежда, мислят, че трябва да препускат право напред, иначе и те самите, и слушателите им, ще изгубят вдъхновението си. Но ако това е вдъхновението, по-добре нека го загубят - и колкото по-скоро, толкова по-добре.

СПОСОБНОСТИТЕ НА РЕЧТА - ПОД КОНТРОЛА НА РАЗУМА. Влиянието ти трябва да се разшири и силите на речта ти да бъдат под контрола на разума. Когато напругаш говорните си органи, модулацията на гласа ти се губи. Трябва твърдо да победиш склонността си да говориш бързо. Бог изисква от човека цялото служене, което той може да му отдаде. Необходимо е всички поверени му таланти да бъдат поддържани,

ценени високо и използвани като скъп дар от Небето. Работниците в жетвеното поле са назначени от Бога представители - канили, през които Той изпраща светлина от небето.

НАУКАТА НА ОРАТОРСКОТО ИЗКУСТВО Е ОТ НАЙ-ВИСША СТОЙНОСТ.

Изкуството да се говори и четете правилно и с подходящо акцентуване е от най-висока стойност. Независимо колко много познания сме придобили в другите области, ако сме занемарили култивирането на гласа си и начина си на говорене, така че да можем да не говорим и четем ясно и разбираемо, цялото ни учене ще е от малка полза. Без гласова култура не можем да съобщаваме свободно и ясно онова, което сме научили.

РЕАЛНИ И ВЪОБРАЖАЕМИ НЕЩА. При един случай прочутият актьор Бетъртон обядвал с доктор Шелдън, Кантърберийския архиепископ. Последният го помолил: "Кажете ми, моля, г-н Бетъртон, защо вие, актьорите, влияете на публиката толкова силно, след като говорите въображаеми неща?"

"Господине - отвърнал Бетъртон, - позволете ми с дължимата почит към Ваша милост да кажа, че причината е ясна: всичко лежи в силата на ентусиазма. Ние на сцената говорим за въображаеми неща, като че са реални. А вие от амвона говорите за реални неща, като че са въображаеми."

ЖИВОТЪТ И ГОВОРЪТ - НАД НИВОТО НА НАШЕТО ОБКРЪЖЕНИЕ. Макар навсякъде около нас да има нечестие, не бива да му подражаваме. Не говорете за нечестията и окаянството, които са в този свят - възвишавайте ума си и говорете за своя Спасител. Когато видите около вас нечестие, нека то ви направи още по-радостни, че имате Спасител и че сте Божии чеда.

НАУЧЕТЕ СЕ НА КРАСНОРЕЧИЕТО НА МЪЛЧАНИЕТО. Когато веднъж даде място на гневния си дух, човекът е толкова опиянен, колкото и пиещият алкохол. Научете се на красноречието на мълчанието и знайте, че Бог почита изкуплението чрез Христовата кръв. Възпитавайте себе си! Човек трябва да се учи всеки ден. Необходимост е да се издигаме все по-високо и по-високо, приближавайки се към Бога. Изчистете сметта от пътя на Царя. Направете път, по който Бог ще може да ходи редом с нас. Отстранете нечистия говор от устата си! (Колосяни 3:8).

СВЯТО СЕБЕОБУЗДАНИЕ. "Без вяра е невъзможно да се угоди на Бога." Можем да имаме Божието спасение в нашите семейства, но е необходимо да го вярваме, да го живеем и да имаме постоянна, пребъдваща вяра и доверие в Бога. Трябва да подчиним прибързания си темперамент и да контролираме своите думи. В това отношение се налага да спечелим големи победи.

Ако не контролираме думите и нрава си, ние сме роби на Сатана, негови поданици. Така той ни прави свои пленници. Всички гневни, неприятни, нетърпеливи и раздразнителни думи са равностойни на приношение на негово сатанинско величество. И това е скъпо приношение, много по-скъпо от която и да било жертва, която можем да направим за Бога, защото унищожавя мира и щастието на цели семейства, унищожавя здравето и в края води до загуба на вечния живот и щастие.

Ограничението, което Божието Слово поставя върху нас, е в наш собствен интерес. То

увеличава щастието на семействата ни и на всички околни. Пречиства вкуса ни, освещава преценката ни, донася мир на душата и в края - и вечен живот. Под влиянието на това свято ограничение нашата благодат и смирение ще нараснат и ще ни бъде леко да говорим правото. Естественият, избухлив нрав ще бъде държан в подчинение. Обитаващият вътре в душите ни Спасител ще ни укрепва всеки час. Ангели служители ще присъстват в нашето жилище и с радост ще отнасят към небето вълните на нашия напредък в Божествения живот. А записващият ангел ще отнесе радостен и окуражаващ доклад за нас.

Край на книга трета